

BÜTÜN ÜLKELERİN KOMÜNİSTLERİ BİRLEŞİN !

KOMÜNİST

KöZ

**Komünist
Manifesto'yu ezbere
bilen bir oportünist**

Referandum sürecinde solun Evet veya Hayır kamplarına karışan kesimleri kendi pozisyonlarını savunmak ve diğerlerini eleştirmek üzere türlü oportünist cambazlıklara başvurdular. Bu itibarla, burjuvazinin siyaset yöntemlerini işçi hareketinin içine taşıyan ilk örneklerden birini, hatta işçi sınıfının önünü açmak için burjuvaziye karşı Bismarck'la anlaşmanın yollarını aramaktan dahi çekinmeyen ve bunu yaparken aynı zamanda -Komünist Manifestoyu ezbere bilmesiyle- maruf olan birini anmanın tam zamanıdır.

LASSALLE

8-9'da

AYLIK KOMÜNİST GAZETE

FİYATI: 1 TL (KDV DAHİL)

SAYI: 17

EYLÜL 2010

- Referandumun kaybedeni HAYIR cephesi oldu
- Emekçiler ve ezilenler muzaffer olmadı
- AKP'nin oyunu bozulamadı

Referandumun Derslerini Kuşan Seçimlere Hazırlan

İstanbul'da BOYKOT Mitingi

5 Eylül'de Çağlayan meydanında Boykot Mitingi yapıldı. Boykot Cephesi tarafından örgütlenen 'İmhacı İnkarcı Statükocu Tekçi Anayasaya da Bu Anayasayı yeniden Dönüştüren Anayasa Paketlerine de İzin Vermeyeceğiz. Demokratik Anayasa için Mücadelemiz Sürecek' mitingine havanın yağışlı olmasına rağmen onbini aşkın kişi katıldı.

4

HAYIR Cephesinin Yenilgisi AKP'nin Referandumdan Güçlenerek Çıktığı Anlamına Gelmez

AKP referandumda düşüşünü bir ölçüde engellemeyi başarmış ve 2011 seçimleri yolunda rakiplerine nazaran önemli bir avantaj elde etmiştir. Ancak tüm bunlar AKP'nin gerileme sürecini durdurabildiğini değil, AKP'nin rakibi düzen partilerinin şu anki halleriyle AKP'yi geriletemeyeceğini göstermektedir.

Kürdistan'da Yürütülen Boykot Çalışması Düzen Güçlerine Ağır Bir Şamar İndirmiştir

Düzen güçlerinin aksi yöndeki çabalarına rağmen 12 Eylül referandumunun en dikkat çeken sonucu boykot çalışmasının Kürdistan'da büyük ölçüde etkili olmasıdır. Yürütülen boykot çalışmasının etkisi Kürdistan'da T.C.'nin düzenlemiş olduğu referandumun meşruiyetini silip atmıştır.

BOYKOT Çalışmasının Kürdistan Dışında Etkin Bir Varlık Gösterdiğini Söylemek Doğru Değildir

Referandum sonuçlarına bakarak, metropollerde yürütülen boykot çalışmasına dair tespit edilmesi gereken ilk nokta, içinden geçtiğimiz bu dönemde, tam da AKP metropollerde geriletilebilecekken, bu fırsatın değerlendirilemediğidir.

Düzen Güçlerinin Rekabetinin Yaratacağı Çatlakları İstismar Etmek Gereklidir

2011 seçimlerine uzanan süreçte düzen güçlerinin keskinleşen mücadelesinin asıl belirleyicisi AKP ya da CHP olmayacaktır. Burada belirleyici olacak olan BDP ve BDP'nin odağında bulunduğu emekçilerin ezilenlerin cephesi olabilir. Emekçiler ve ezilenler adına mücadele etme iddiasında olanlarla AKP'yi geriletip Gandhi Kemal'in önünü kesme iddiası taşıyanların ödevi bu yönde çalışmak olmalıdır. 10-11'de

Bursa'da Boykot Çalışmaları

18 Ağustos'ta Bursa, Orhangazi parkında yapılan basın açıklaması ile "Bursa Boykot Cephesi" kendini deklare etti. Basın açıklamasının ardından öncesinde kararlaştırdığımız üzere bildiri dağıtımı gerçekleşti.

4'de

Okmeydanı'nda Referandum Çalışması

Referanduma giden süreçte, Ezilenlerin ve emekçilerin boykot cephesinin Okmeydanı bileşeni olan BDP, DHF, ESP, KÖZ, PARTİZAN ve SODAP olarak mahallemizde ortak çalışmalar yürüttük.

6'da

Bahçelievler'de Referandum Çalışması

Boykot cephesinin çalışmalarını, referanduma giden süreçte emekçilere ve ezilenlerin geniş kesimlerine siyaset taşımak olarak gördüğümüz için bu çalışmalara var gücümüzle katıldık.

12'de

1 Mayıs Mahallesi'nde Halk Toplantısı

25 Ağustos günü Boykot cephesi bileşenleri olan BDP, ESP, KÖZ, PARTİZAN ve SODAP, 1 Mayıs Mahallesi'nde boykot için halk toplantısı örgütledi. Halk toplantısına Sebahat Tuncel de katıldı.

12'de

İzmir'de Boykot Çağrısı

İzmir'de oluşturulan Emekçilerin ve Ezilenlerin Boykot Cephesi kurulduğu günden 12 Eylül Referandumu'na kadarki yaklaşık üç haftalık süre zarfında birçok ortak çalışmaya imza atarak referanduma hazırlandı.

5'de

Tuzla'da Boykot Şöleni

Ezilenlerin ve Emekçilerin Boykot Cephesi'nin Tuzla'daki bileşenleri BDP, ESP, Partizan ve KÖZ olarak 7 Eylül'de bir şölen örgütledik.

12'de

KöZ'ün Sözü

Geride bıraktığımız 12 Eylül referandumunun en belirgin sonucu HAYIR cephesinde konumlanan düzen güçlerinin anayasa referandumunu kaybetmiş olmalarıdır. HAYIR cephesinde konumlanan siyasetler AKP'nin anayasa taslağının reddedilmesini sağlayamadıkları gibi 2009 yerel seçimlerinde kendilerine oy veren kitlelerin azımsanamayacak bir kesiminin referandumda HAYIR oyu vermesini de sağlayamadı.

10-11'de

1 Mayıs Mahallesi Kuruluş Festivali

Geleneksel 1 Mayıs Mahallesi Kuruluş Festivali'nin sekizincisi gerçekleşti.

Esenler'de Boykot Cephesi'nin Çalışması

22 Ağustos Pazar günü Esenler'de Boykot Cephesi'nin referandum çalışması BDP, DÖH ve Köz tarafından ortaklaşa gerçekleştirildi.

6

Mecidiyeköy'de BOYKOT Standı

Boykot cephesinin çalışmaları kapsamında 31 Ağustos Salı günü Mecidiyeköy'de Boykot standı açıldı.

7

Taksim'de BOYKOT Standı

Boykot Cephesi'nin çalışmaları kapsamında 10 Eylül Cuma günü Taksim'de Galatasaray Lisesi önünde boykot standı açıldı.

7

1 Eylül Dünya Barış Günü Eylemleri

Ankara'da 1 Eylül Dünya Barış Günü'nde İHD Ankara Şubesi'nin çağrısı ile kitlesel basın açıklaması gerçekleştirildi. İzmir'de 1 Eylül Dünya Barış Günü'nde Basmane'den Konak'a kadar süren bir yürüyüş ve basın açıklaması gerçekleşti.

7

Ankara'da BOYKOT Mitingi

Ankara Boykot Cephesi'nin boykot çağrısını güçlendirmek için düzenlediği miting 5 Eylül'de gerçekleşti. Saat 16.30'da Kolej Meydanında toplanılarak Sakarya caddesine kadar yüründü ve Sakarya caddesinde miting gerçekleştirildi.

"Darbecilerin, sömürücülerin, şovenistlerin, faşistlerin, sermayecilerin, sandığına gitmiyoruz, boykot ediyoruz" ortak pankartının arkasında Ankara Boykot Cephesi bileşenleri bayrakları ile yer aldılar. Yürüyüş boyunca ve miting alanında "Oyuna gelme, sandığa gitme; Eşitlik, özgürlük, kardeşlik için boykot; Biji bratiya gelan; Yaşasın halkların kardeşliği" sloganları sıklıkla atıldı.

3

İzmir'de Boykot Mitingi

BDP, ESP, TÖP, SDP, DHF, EHP, SGPH, DİP Girişimi, KöZ ve Türkiye Gerçeği'nin oluşturduğu boykot cephesi bileşenleri boykot mitinginde beş bine yakın kişiyle buluştu.

5'de

UPS İşçisi ile Enternasyonal Dayanışma

1 Eylül Dünya Barış Günü, daha önceden Uluslararası Taşıma İşçileri Sendikası'nın aldığı karar gereği Türkiye'de direnişte olan UPS Kargo işçileriyle dayanışma günü ilan edilmişti. Bundan dolayı 150'yi aşkın ülkede ve Türkiye'de dayanışma eylemleri gerçekleşti. Bu eylemlerden biri de İzmir'de, Bornova Karayolları 2. Bölge Müdürlüğü önünde gerçekleşti.

Bir süre burada toplanan ve halay çeken kitle, daha sonra yürüyüş kolu oluşturarak, UPS binasının önüne yürüdü. Yürüyüş kolunun en önünde, Türk-İş'e bağlı sendikalar, direnişteki işçilerin eşleri ve çocukları, Tümtis Sendikasına üye diğer işçiler ve son olarak diğer kurumlar yürüdü. Direnişteki işçiler eyleme iş kıyafetleri ile katıldılar. Coşkulu sloganlarla sanayi sitesi dolaşarak işyerinin önüne gelindi. Burada sendikanın bölge temsilcisi Şükrü Günseli bir konuşma yaptı. Konuşmasında direnişin 129. gününe kadar gelişimini, yaşanan olayları, destekleri ve saldırıları anlattı. Aynı zamanda 1 Eylül ve 15 Eylül'ün UPS İşçileriyle Dayanışma Günü ilan edildiğini duyurdu. Son olarak da mücadele kararlılıklarını bir kez daha belirterek, işverene olan taleplerini iletti.

Birçok kurum ve sendikanın destek verdiği eylem yaklaşık 600 kişinin katılımıyla gerçekleşti. Atılan sloganlar ve çekilen halaylarla 15 Eylül'de tekrar buluşmak üzere alandan ayrıldılar.

ÖZGÜRLÜK SAVAŞAN İŞÇİLERLE GELECEK!

İzmir'den Komünistler

İZMİR BOYKOT CEPHESİ'NDEN UPS DİRENİŞİNE ZİYARET

Sendikalı oldukları için işten çıkarılan ve işyerleri önünde direnişe geçen UPS işçilerinin her cumartesi gerçekleştirilen eylemlerine Boykot Cephesi olarak katıldık. Platform bileşenlerinden TÖP, EHP, SGPH, DHF, ESP'den dostlarımızla birlikte işyeri önüne kadar kısa bir yürüyüş gerçekleştirdik. Yürüyüş sırasında "UPS İşçisi Yalnız Değildir", "Sermayeye Karşı Boykot Cephesi!", "Ne AKP, Ne CHP, Kurtuluş Birlikte Mücadele!" sloganlarını attık.

İşyeri önüne geldiğimizde sendika yetkililerine Boykot Cephesi adına geldiğimizi ve kürsüde söz alıp alamayacağımızı sorduk, ancak net bir yanıt alamadık. Daha sonra işyerinin arka kapısına kadar bir yürüyüş gerçekleştirdik.

Arka kapıda sendika yetkilileri açıklama yaptıktan sonra İzmir CHP Milletvekili Ahmet Ersin'in söz alacağı duyuruldu. CHP'li vekil söz alınca sendika yetkililerine söz alma konusundaki talebimizi tekrar hatırlattık ancak bu kez olumsuz cevap verdiler. Boykot Cephesi adına direnişe katılan diğer bileşenlerle birlikte bu durumu değerlendirdik. Boykot Cephesi'ne konuşma hakkı verilmemesi durumunda, eylemin sonunda görüşlerimizi sloganlarla ifade etmenin uygun olacağına dair ortak bir karara vardık.

CHP'li vekilin ardından CHP'nin İzmir'li yöneticileri de söz aldı. CHP'li eylemin sonuna doğru vekil ikinci kez söz aldı ve "hakça bir düzen kuruluncaya kadar emekçinin yanındayız" sözleriyle hamaset yapmaya devam etti. "Emekçilerin yanında" olduklarını iddia edenlerin 2009 yılında CHP'li Karşıya belediyesi tarafından işten atılan 300 Kent A.Ş. işçisinin yanlarında olmadıkları anımsamakta zorlanmadık. Anımsadıklarımızı direnişteki işçilere de ve sendika yöneticilerine de anımsatmak üzere "Kent A.Ş. İşçisi Yalnız Değildir" sloganını attık. Ardından "Ne AKP Ne CHP Emekçiler Birlikte Kazanacak!" sloganını atmaya başladık fakat sendika yöneticilerinin farklı bir slogan atarak müdahale etmesi nedeniyle sustuk. CHP'li vekil ve diğer CHP'li yöneticiler direniş alanından apar topar uzaklaştı. Boykot Cephesi bileşenlerinin bir kısmı tepki göstererek direniş alanından ayrıldı. Bir kısmımız ise eylemin sonuna kadar kaldık. Eylemin sonunda toplu halde slogan atarak direniş alanından ayrıldık.

Direniş alanına gelen herhangi bir siyasetçiye karşı nasıl bir tutum alacaklarına elbette o alandaki direnişçiler karar verir. Bizim amacımız da onlar adına karar vermek değildi elbette. Zira Boykot Cephesi'ne söz hakkı verilmiş olsaydı vekilin konuşması sırasında sloganlarla ifade ettiğimiz görüşlerimizi sözlü ve makul bir biçimde ifade etmiş olacaktık. Söz konusu sorun CHP'li vekile söz verilmesinden ziyade ona söz verilmişken devrimci-demokrat siyasetlerin ortak cephesine söz hakkı tanınamamış olmasıdır. Bu nedenle Boykot cephesi bileşenleri de görüşlerini sloganlarla eylem alanına taşımıştır. Burjuva partilerinin her fırsatta işçilere sırtını döndüğünü sadece oy istemek için yanlarına gittiğini çok iyi biliyoruz. Fakat bunun bir aldatmaca olduğunu işçilere anımsatmak ise, sınıf mücadelesinde düzen güçlerinin karşısında yer alan cephedeki tüm bileşenlerin önde gelen sorumlulukları arasındadır. Boykot Cephesi bileşenleri de üzerine düşeni yaparak, işçilerin burjuva partilerine aldanmadan kazanabileceğine işaret etmiştir.

KÖLE DEĞİL İŞÇİYİZ BİRLEŞİNCE GÜÇLÜYÜZ!

İzmir'den Komünistler

MAHALLE FESTİVALLERİ

Gülsuyu-Gülensu Mahalle Festivali'ne Katıldık

Yürüyüş sırasında daha çok mahallenin sorunlarına dair sloganlarla birlikte
"Kurtuluş yok tek başına ya hep beraber ya hiç birimiz"
ve "Yaşasın devrimci dayanışma" sloganları atıldı

Gülensu-Gülsuyu Yardımlaşma ve Kültür Derneğinin düzenlemiş olduğu mahalle festivalinin ilk günü olan 4 Eylül'deki açılış etkinliğine katıldık. Açılış saat 18.00'da "Referandum ve İşçi Sınıfına Yapılacak Olan Yeni Saldırıları" gündemli panelle başladı. Belediye-iş ten Hasan Gülüm, Der-iş'ten ve Güzelleştirme Derneği'nden birer konuşmacının katıldığı panele KÖZ'ün arkasında duran komünistler olarak biz de katıldık. İlk sözü Belediye-iş'ten Hasan Gülüm aldı. Hasan Gülüm konuşmasında bu referandumun neyin ihtiyacı olarak gündeme geldiğine bakmak lazım diye söze başlayarak, ne var olan anayasanın ne de değiştirildiği söylenen anayasa maddelerinin hiçbirinde işçi sınıfına ve onun örgütlenmesine dair bir şey bulunmadığını söyledi. Bu anayasayı savunmanın kendini inkardan başka bir anlama gelmeyeceğini söyledi. Tek yenilik olarak hükümetin değiştireceğini dediği bir işçinin birden fazla sendikaya üye olma hakkının da bir aldatmaca olduğunu, hiçbir işverenin işçilerin birkaç sendikaya üye olmasından rahatsızlık duymayacağını bilakis sendikal rekabetin işverene yarayacağını vurguladı. Kısaca bu anayasada bize dair bir şey bulunmadığını belirtti.

Deri-iş adına konuşan arkadaş ağırlıklı olarak yasalarda var olan hakların kullanılmamasından örnekler vererek söze başladı. Yasalarda işçilerin örgütlenmesine dair yeterince madde olmasına rağmen bunların kullanılmamasını da işçi sınıfının mücadele düzeyi ile ilgili olduğunu belirtti. Nihayetinde bir işveç'teki yasalarla kıyasladığında anayasal düzeyde işçi haklarına dönük farkın %5 olduğunu ama bu yasaları kullanma anlamında bu açının giderek açıldığını ve %60 çıktığını belirtti. "Anayasada herkese çalışma hakkı var ancak %17'lere varan bir işsizlik mevcut, bunun dışında bu çalışma hakkı kadınlara ve Kürtlere dönük ayrımcılık nedeniyle ve belli bir yaşın üstündekilere iş verilmemesi sebebiyle fiilen uygulanmamaktadır." dedi. Deri-iş'ten arkadaş sonuç olarak esas sorunun örgütsüzlük olduğunu belirtip boykot çağrısı yaptı.

Güzelleştirme Derneği adına konuşan konuşmacı da var olan düzen partilerinin hiç birinin var olan sorunları çözemediğini, referandumun da çare olmayacağını belirtti ve Boykot çağrısı yaptı. Her üç konuşmacı da sonuç olarak bu referandumda tek seçeneğin Boykot olduğunu vurguladı.

1 Mayıs Mahallesi 8. Geleneksel Kuruluş Festivali

Sekiz senedir, devrimciler ve halkın el ele kurduğu 1 Mayıs Mahallesi'ndeki siyasetler ve kitle örgütleri, mahallenin kuruluşu olan 2 Eylül'de festival gerçekleştiriyor

1 Mayıs Mahallesi 8. Geleneksel "2 Eylül Kuruluş Festivali" gerçekleşti. Konserlerle panellerle süren birinci gün yoğun bir proramla saat 1'e kadar sürdü. İlk gün saat 14:00'da festivalin yapacağı alanda hazırlıklara başladık. Stand malzemelerini getirdik, yeni çıkan boykotla ilgili özel sayıyı da festivalde kullanmak üzere aldık, çadırımızı kurduk,

standı düzenledik. Kitap, gazete ve özel sayıları masaya yerleştirdik. Çadırı etrafına 1 Ağustos boykot mitinginde kullanılan dövizleri astık. Dövizler oldukça dikkat çekti. Ayrıca ortak boykot afişlerini, Hasan Yoldaşı unutmayacağız yazılı Hasan yoldaşın resminin olduğu dövizimizi de stand a astık. Standın açılmasından itibaren özel sayıyı ziyaret edenlere ve standın önünden geçenlere dağıttık.

Saat 15:00'da çocuk etkinlikleri yapıldı. Mayısta Yaşamın ortaklarının düzenlediği bu etkinlik çocuklar için oldukça sevindirici birşey oldu. Saat 17:00'da hapisaneler ve tecrit konulu BEHİÇ AŞÇI ve ESP'den bir konuşmacının konuştuğu panele katıldık. Saatin 19:00'u geçmesinden itibaren 1 Mayıs Mahallesi emekçilerini alana katılımı arttı.

Standa gelenlere özel sayımızı dağıttık, gazetemizi sattık. Ayrıca ikiyeşerli üç grup

oluşturarak parka gelenlere özel sayı dağıtımına çıktık. Özel sayıların yanında gazeteleri de götürdük. Yoğun bir günün ardından standımızı toplayıp bir diğer gün de buluşalım diye sözleştik.

İçinde çalışma yürüttüğümüz Mayısta Yaşam Kooperatifi de aynı şekilde saat 15:00'ten itibaren çadırını kurmaya ve standını kurmaya başladı. El birliği ile çadırı kurup, panoları hazırlayıp standı kurduk. Mayısta yaşam Kooperatifi standı ziyarete gelenlere kooperatifi tanıtip anket yaptı. Öncesinden planlanmış bir şekilde kooperatif ortakları yemek getirdi, akşam standın arkasına sofra kurarak yemeğimizi yedik. Her şeyin elbirliği ile yapıldığı bir günü bitirip ertesi gün de buluşmak için öğrencilerle ve ortaklarla sözleştik. İkinci günde standı durabilecek olanlar isimlerini ve gelebilecekleri saatleri yazdırdı. Böylelikle 2. günde yapılacak işleri daha planlı yapmak fırsatı bulmuş olduk.

1 Mayıs Mahallesi'nden Komünistler

Referandumda Yenibosna'da Okullarda Polis Terörü

Referandumdan önce Cuma akşamı Pazar günü yapılacak referandum için müşahitlik için katılabilenlerin isimlerini BDP Bahçelievler İlçe Başkanlığı'na ilettik. Bu çalışmada Bahçelievler yerindeki 4 okulda 12 kişi olarak görev aldık. Bize verilen müşahitlik kartlarını alarak sabah erken görev alacağımız okullara gitmeye çıktık. Bize verilen listelerdeki okulların bazılarında sabahtan okul sorumlularını göremedik, sonra ilçeye giderek ne yapılabileceğini sorduk. BDP'den arkadaşlar bizleri eksik olan yerlere tekrardan yerleştirdi.

Gittiğimiz okullarda öğlene doğru kimlik sorguları polisler ve sivil polisler tarafından yapıldı, neden burada olduğumuzu sordular ve etraftan şikayetçi olan insanların olduklarını söylediler. Tüm bu tacizler göz teması şeklinde devam etti, daha sonra öğlenden sonra saat 2'de valilik tarafından bir genelge yayımlandığını,

hepimizin gözüne alınacağını söylediler. Biz de bunun üzerine okul dışına çıkarak ilçe başkanını aradık ve ne yapmamız gerektiği sorduk. Arkadaşlar avukatla beraber geleceklerini, oradan ayrılmanızı ve ilçeye gitmemizi söylediler. Bu sırada BDP'li iki kişi gözüaltına alındı, aynı zamanda tüm Bahçelievler yerinde yaklaşık 30 kişinin gözüaltına alındığını ve çeşitli karakollarda tutulduğunu öğrendik.

Polisler okul dışına da gelerek sözlü olarak taciz etmeye devam etti, burada rahatsızlık yarattığımız ve derhal gitmemiz gerektiği söyledi. Düzen güçlerinin Kürdistan'da yiyeceği tokadın haberleri de kendi aralarındaki konuşmalarda yansımaya başlamıştı.

Tüm bu süreç zarfında kendi aramızdaki iletişimin eksik olması ve herhangi bir planlamamızın da olmaması sonucunda ne

yapılabileceği noktasında ise eksik kalmış olduk.

Devrim İçin Devrimci Parti; Yaşasın Komünistlerin Birliği

Yenibosna'dan Komünistler

KOMÜNİST KÖZ

EYLÜL 2010 / SAYI: 17

AYLIK SİYASİ GAZETE **SAHİBİ VE SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ:** ŞÜKRÜ DEMİR **YÖNETİM YERİ:** ÜSKÜDAR CADDESİ, PINAR PASAĞI, KAT: 2 NO:39 KARTAL İSTANBUL **TELEFON:** 0 216 387 5090 **BASILDIĞI YER:** ÖZDEMİR MATBAASI **MATBAA ADRESİ:** DAVUTPAŞA CAD. GÜVEN SANAYİ SİTESİ C BLOK NO: 242 TOPKAPI-İSTANBUL **TELEFON:** 0 212 577 5492

Ankara'da Boykot Mitingi

Mitingde “Darbecilerin, sömürücülerin, şovenistlerin, faşistlerin, sermayecilerin, sandığına gitmiyoruz, boykot ediyoruz" ortak pankartının arkasında yüründü

Ankara Boykot Cephesi'nin boykot çağrısını güçlendirmek için düzenlediği miting 5 Eylül'de gerçekleşti. Saat 16.30'da Kolej Meydanında toplanılarak Sakarya caddesine kadar yüründü ve Sakarya caddesinde miting gerçekleştirildi. “Darbecilerin, sömürücülerin, şovenistlerin, faşistlerin, sermayecilerin, sandığına gitmiyoruz, boykot ediyoruz" ortak pankartının arkasında Ankara Boykot Cephesi bileşenleri bayrakları ile yer aldılar. Yürüyüş boyunca ve miting alanında “oyuna gelme, sandığa gitme; eşitlik, özgürlük, kardeşlik için boykot; biji bratiya gelan; yaşasın halkların kardeşliği” sloganları sıklıkla atıldı.

Sakarya caddesindeki mitingde ilk sözü Ankara Boykot Cephesi adına hazırlanan ortak metni okumak üzere Yeşim Ergün aldı. Ergün konuşmasında referandumda oylanacak anayasada işçilerin, ezilenlerin ve Kürtlerin

hiçbir talebinin yer almadığını, demokrasi ve özgürlük adına hiçbirşeyin olmadığını belirtti. Bu anayasada evetçilerin de hayırcıların da Kürt ulusunun imha ve inkarnada birleştiğini bu nedenle iki tarafında aslında aynı cephede yer aldığını, emekçilerin ezilenlerin ve Kürtlerin cevabının ise boykot olacağını belirtti.

Yeşim Ergün'ün ardından yazar Temel DEMİNER söz aldı. Temel DEMİNER konuşmasında mitingde bulunan herkesin yoldaşlarının 12 Eylül'de tutuklandığını, işkence gördüğünü, bu yüzden darbeyle hesaplaşmanın Tayyib'e kalmayacağını belirtti. Hayır diyenlerin de aslında Kürtleri inkar ederken, işçilere saldırırken AKP ile aynı tarafta yer aldıklarını belirten Demirer evet-hayır kavgasının bir kayıkçı dövüşünden ibaret olduğunu vurguladı.

Mitingde son sözü BDP Diyarbakır milletvekili Akın BİRDAL aldı. Birdal 12 Eylül'le hesaplaşmak istediğini söyleyen AKP iktidarı döneminde Şerzan KURT'un, Aydın ERDEM'in öldürüldüğünü, tıpkı darbeye olduğu gibi binlerce Kürdün, BDP'linin, DTP'linin hapse atıldığını, binlerce çocuğun yaşlarından büyük

cezalara çarptırıldığını söyledi. AKP'nin Diyarbakır mitingine de değinen Birdal, miting saatinin katılımın azlığı sebebiyle sürekli ileri çekildiğini akşam saatlerinde çevre illerden taşıdıkları insanlarla ancak 11 bin kişi toplayabildiklerini ve miting-i öyle gerçekleştirebildiklerini, bugün Diyarbakır'da yapılan boykot mitingine ise 100 bin kişinin katıldığını söyledi. Erdoğan'ın mitingde yaptığı konuşmaya da değinen Birdal Diyarbakır cezaevini yıkacağını ama yerine daha iyi bir cezaevi yaptıktan sonra yıkacağını söyleyen sözlerle karşı; “onlar bize ancak yeni cezaevleri yapabilirler, Diyarbakır cezaevinde Kürt devrimciler Türkçe öğrenmeleri için öldürüldüler şimdi orayı yıkıp yerine yine Türkçe öğretilen bir okul yapmak istiyorlar, biz buna azın vermeyeceğiz, Diyarbakır cezaevi müze olmalıdır” dedi. Birdal PKK'nin ilan ettiği ateşkes sürecinde boykotun güçlü olmasının barış umutlarını artıracaklarını, Ankara'da da boykotun başarılı olacağına inancının tam olduğunu vurguladı. “Biz darbecilerin Evetini de Hayırını da kabul etmiyoruz alayına isyan diyoruz” diyen Akın Birdal, “Yetmez ama Evet” çilere de değinerek Hrant'ın arkadaşı olduğunu söyleyenlerin yetmez ama evet diyerek Hrant'ı bir kez daha öldürdüklerini söyledi.

Akın BİRDAL'ın konuşmasının ardından sahne alan Grup Azad'ın Kürtçe şarkıları ile çekilen halayların ardından miting son buldu.

Ankara'da Referandum Paneli

Ankara’da 78’liler Derneği’nin düzenlediği “Referandum ve Sol” başlıklı panele BDP, ESP, SDP, EDP ve DHF katıldı

Ankara 78'liler Girişimi referanduma ilişkin farklı görüşlerin tartışılması için “Referandum ve Sosyalist Sol” başlıklı bir panel gerçekleştirdi. Panele “yetmez ama evet” diyen EDP, hayır diyen ÖDP ve boykot kararı alan BDP, ESP, SDP ve DHF konuşmacı olarak davet edilmişlerdi ancak ÖDP panele katılmadı. Saygı duruşunun ardından başlayan panelde 78'liler Girişimi Başkanı Hüseyin GEVHER panelin açılış konuşmasını

yaptı ve kısaca girişimlerinin referandumla ilgili fikirlerini aktardı.

GEVHER konuşmasında özetle“AKP hükümeti emperyalist kapitalist sistemin içinde kendi çıkarlarını da gözetken anayasayı referanduma sunuyor.12 Eylülle hesaplaşmaktan bahsederken Kürtlerin, Alevilerin, emekçilerin sorunlarına çözüm getirmiyor, aslında 12 Eylül anayasasını devam ettirmek istiyor. 12 Eylül anayasasını devam ettirme isteğinde AKP, CHP ve MHP arasında tam bir ittifak var. Referandum burjuvazinin iç dalaşını yansıttıyor, bu mücadeleyi verenler referandumu meşru görebilirler, sosyalistler için ise gerçek yeni demokratik bir anayasa isteme talebidir boykot. Boykot cephesinde birlikte mücadele geleceği kurmak için birlikte mücadeledir.” dedi.

GEVHER’ in ardından söz SDP'ye verildi. SDP'nin konuşmasında özetle: “AKP egemenler arası dalaş sebebiyle ve sistemin revizyon ihtiyacını gidermek için yapıyor bu anayasa değişikliğini. Askeri diktatörlük yerini oligarşiye bıraktıktan sonra 82 anayasası yeterli gelmiyor. Bugün AB'ye giriş süreci ve küresel sermayeye adaptasyon süreci var, bu amaçla imzalanan uluslar arası sözleşmeler AKP tarafından anayasa maddesi haline getirildi. Yürütülen kampanyadaki söylemler burjuvazi içi bir çatışmanın tezahürüdür. Buradan bakmadığımız zaman anayasanın şu maddesi demokratik bu yüzden evet diyelim şu değil bu yüzden hayır diyelim diye tartışılır. Bu değişiklik kimin için yapılıyor demek lazım. En demokratik anayasa budur denen anayasa sermayenin belli kesimlerini dahi memnun etmemiştir. Bu anayasa demokratik bir anayasa talebinin önünü kesmek için

var. Egemenler arası çatışma politik alanda demokrasi söylemleriyle yansıyor. Anayasa hazırlanırken meclisteki partilerin bile görüşünün alınmadığı bir anayasada taraf olmaya zorlanıyoruz. Bu tartışma sosyalistleri bölmüş durumda, yeni anayasa iki “şer odağı”nda da yer almadan sağlanabilir. Biz demokratik haklarımız için çok bedel ödedik, yeni haklar için vermeye devam edeceğiz ama sosyalistler yargı elden gidiyor gibi söylemlerden uzak durmalıdır. Hukukun üstünlüğü özel mülkiyetin üstünlüğüdür, kuvvetler ayrılığı bir kandırmacadan ibarettir. Anayasaya hayır demek sisteme karşı mücadeleyi AKP'ye karşı mücadele ile sınırlar. Referandumda politik tutum ancak kitle in'siyatifinin olduğu bir mücadele ile yürütülebilir. Darbe anayasasına da AKP anayasasına da hayır demek doğru tutum olmayı kolaylaştırır. Bin Umut adayları gibi kendi kimliğimizi örgütleyeceğimiz bir durumda seçimleri boykot etmenin yanlışlığını savunduk ama referandumda Evet ve Hayırdan başka seçenek yok”dedi. SDP'nin ardından söz EDP'ye verildi.

EDP özetle: “Biz sosyalist bir parti değiliz ama kendimizi solda tanımlıyoruz. Bizim ülkemizde solcular sosyalistler bir gündemi tartışırken içeriğe değil kimin tarafından yapıldığına bakıyor. 30 yıl önce devrimciler anayasayı ilga ettikleri gerekçesiyle tutuklanıyorlardı ama askerler anayasayı ilga ettiler, hala onların getirdiği anayasa var. Bugüne kadar hiçbir hükümet bu anayasayı değiştirmede, anayasa maddelerinde yapılan tüm değişiklikler dinci yada faşist partilerin olduğu koalisyonlarda yapılmıştır. Bu değişiklikler ya dışarının etkisiyle ya da kapitalistlerle neoliberalerler arasındaki çatışmadandıdır. Biz ne olursa olsun anayasayı kimin yaptığını değil maddelere bakmak gerektiğini düşünüyoruz. Anayasa mahkemesi ve HSYK dışındaki maddeler dışındaki maddelere Hayırcılar da Hayır diymiyor. Bizce bu iki maddeden sonra bu kurumlar da eskisinden daha kötü olmayacak ve reformist anlamda ileri bir adım olacak. AKP zihniyetine hayır, maddelere evet diyoruz.” dedi. EDP' nin ardından söz DHF' ye verildi.

DHF özetle: “80 darbesinin getirdiği en önemli sorun solu tartışamaz hale getirmesidir. Burada hayır cephesinden biri olsa daha verimli olurdu. Keşke kendini sosyalist olarak görmeden solda gören EDP burada olmasaydı. Bu söylem tasfiyeci dalganın sonucudur. Bir taraftan da sosyalistlerin demokratik olmadığını söyler. Biz bir buçuk ay önce boykot kararımızı açıkladık, bizce bir değil iki cephe var, evet ve hayır aynı cephededir. Referandumda halklar kendi celladını seçecek, üçüncü değil ikinci cephe olarak halkların tercihini örnek gerek. Biz EDP'den farklı olarak neyi değiştirdiğine değil kimin değiştirdiğine bakıyoruz çünkü dünyada iki sınıf

vardır ve komünizm gelene kadar öyle olacak. Burjuvazinin partileri halka düşman politikalar üretirler bundan başka seçenek yoktur. Kürt hareketinin tasfiyesi Kemalistler iktidardayken kanla şimdi sinsice gerçekleştirilmeye çalışılıyor. Kürt dinamiklerinin içinde AKP'den medet umanlar var. Açılım sürecinde AKP'nin gerçek yüzünü gördüler. AKP'nin işçi düşmanı olduğu Tekel sürecinde görüldü. Anayasa AKP'nin emperyalistlerle anlaşmasını örnek, bunu yaparken de AKP'ye belli avantajlar sağlamak için çıkıyor. Yetmez ama evetçi siyaset, siyaseti günübirlik gören bir aldatmacanın söylemidir. Hayır cephesinde MHP bile demokrasiden bahsediyor. EDP ve DHF de demokrasi diyor. Hangisinin demokrasi kim için demokrasi sorusunu sormak lazım” dedi. DHF'den sonra BDP söz aldı.

BDP konuşmasında özetle: “Darbelerle anayasa yapan askerdir. Demokratik bir anayasa için farklı sınıfların, farklı inançların, farklı cinsel yönelimlerin temsilcilerinin hazırladığı bir anayasa olması gerekir. Anayasa devletin niteliğini belirler. Gerçek hukuk devleti kamusal alanı herkese eşit mesafede olmasını gerektirir, bu olursa kimse ötekileştirilemez. Yasalar statik, toplumlar dinamikdir. Üretim ilişkileri toplumlara yansır, var olan yasalar topluma dar gelir. Türkiye'de 87 yıldır sivillerin üzerinde anlaşarak yaptıkları bir anayasa yok, hepsi darbelerle yapılmıştır. Anayasa topluma giydirilen gömlektir, gömlek patlayınca darbe olur. 82 anayasası başta Kürt hareketi olmak üzere topluma gerçekleşen değişimleri karşılayamadı. Bu yüzden bu anayasa yapıldı. Başta CHP ve MHP bu anayasaya hayır diyor, AKP evet diyor, biz de boykot diyoruz. Çünkü hayırcılar darbe anayasasını değiştirmek istemez, AKP ve yandaşları da yeni anayasa talebini ötelemek ve boşa çıkarmak istiyor. Eski anayasa da yeni anayasa da herkes eşittir diyor. Kimliği, dili, inancı yasaklananlarla diğer bireyler nasıl eşit olabilir? Bu yalandır. Hukuk bu devlet kurulduğundan beri taraflıdır. Bu yüzden boykot diyoruz. “ dedi.

Son sözü ESP aldı. Özetle:“ BDP ile birçok noktada ortaklaşıyoruz. Partimiz de bu yılı 12 Eylül'le hesaplaşma ve yüzleşme yılı ilan etti, bu yılın referandumla gelmesi de gündemimizin daha sıcak olmasına sebep oldu. Referandumla giden birçok parti 12 Eylül'le yüzleştiğini iddia ediyor. 12 Eylül'le

İzmir’de 1 Eylül Eylemi

İzmir'de 1 Eylül Dünya Barış Günü eylemi Basmane'den Konak'a kadar süren bir yürüyüşle başladı. KÖZ'ün arkasında duran komünistler olarak bizlerin de flamalarımızla yer aldığımız eyleme bine yakın insan katıldı. Yürüyüş boyunca barış ve ateşkes talebini vurgulayan ortak sloganlar atıldığı gibi, birçok örgütlenme kendi sloganları ile de kendini ifade etti. Biz de yürüyüş boyunca “Savaşa Karşı Sınıf Savaşı”, “Özgürlük Savaşın İşçilerle Gelecek!”, “Kürtlere Özgürlük Ortadoğu'ya Barış!” sloganlarını attık.

Konak Sümerbank önünde, KÖZ'ün de aralarında bulunduğu birçok örgütlenmenin imzacısı olduğu metin okundu. Basın açıklamasında Kürt Ulusu'na yönelik uygulanan inkâr ve imha politikalarına değinilirken, bugünkü çatışmasızlık durumunun barış için iyi bir fırsat olarak kullanılması gerektiğinin altı çizildi. Temel talebin barış olduğu ifade edilerek, operasyonların durdurulması ve Kürt Halkı'nın taleplerinin kabul edilmesi söylenerek açıklamaya son verildi.

Eylemi örgütleyen bileşenler arasında 12 Eylül referandumunda farklı tutumlar takınacak olanlar olmasından ötürü seçimlere dair bir vurguyla alana gelen yapı yok gibiydi. Oysa barış talebi konusunda, Kürtlerin savaşın da barışın da haklı tarafı olduğunu görmeden ve Kürtlerin bu konudaki taleplerini görmezden gelenlere karşı bu talepleri sahiplenen bir tutum sergilemeksizin “barış” istemek soyut olmaktan öteye gitmemekteydi. Bu yüzden “12 Eylül'de 12 Eylülcülere Yanıtımız Boykot” başlıklı özel sayımızı dağıtarak, boykot tutumunu alana taşımaya gayret ettik.

Villalara Savaş, Kondulara Barış!

Kürtlere Özgürlük, Ortadoğu'ya Barış!

Ankara’da 1 Eylül Eylemi

Ankara'da 1 Eylül Dünya Barış Günü'nde İHD Ankara Şube'nin çağrısı ile kitlesel basın açıklaması gerçekleştirildi. Saat 18.30'da Yüksel Caddesi'nde bir araya gelen kurumlar “ Operasyonlar Durdurulsun, Müzakereler Başlasın” ortak pankartı arkasında flamlarıyla yer alarak, Sakarya caddesine kadar sloganlarla yürüdü. Yaşasın Halkların Kardeşliği, Biji Bratiya Gelan sloganları sıklıkla atıldı. Basın açıklamasına BDP, ESP, EMEP, EHP, SOSYALİST PARTİ, SDP ve İHD Ankara Şube'nin de aralarında bulunduğu birçok kurum katıldı. Basın açıklamasına KÖZ'ün arkasında duran komünistler olarak biz de katılarak destek verdik.

Sakarya Caddesine varıldıktan sonra ilk sözü alan BDP yöneticisi barışa çağrısını gerçekleştirdi. Arkasından basın açıklamasını örgütleyen kurumlar adına hazırlanan ortak basın açıklaması İHD tarafından okundu. Basın metninde; “ Bugün dünyadaki bütün hükümetler barıştan söz ediyor. Oysaki sistemler barış için değil savaş için nutuk atıyor. Dünya egemenleri kendi çıkarları doğrultusunda halkların barış içinde yaşamasını reddederek, işgal ve savaşları ile Ortadoğu'yu kana bulamaya devam ediyor.

Ülkemizdeki duruma baktığımızda, yaklaşık yarım asırdır devam eden bir çatışmanın hala devam ettiğini görüyoruz. Kürt sorununda bugüne kadar devam eden inkar, imha ve asimilasyona dayandı.PKK 20 Eylül'e kadar çatışmasızlık ilan etti. Bu, barış için tarihi bir fırsat yarattı. Adil, onurlu, eşit bir barış ortamının sağlanması için bu fırsatın kaçınılmaması gerekir.Kalıcı bir çözümün sağlanması için diyalog süreci başlatılmalı ve bu süreçte kendini çözümün tarafı olarak gören kimse dışlanmamalıdır.Bir yıldan uzun süren operasyonlarla tutuklanan bütün Kürt siyasetçiler, insan hakları savunucuları ve silahlı bırakıp barışa katkı yapmaya geldikleri için tutuklanan barış elçileri derhal özgürlüklerine kavuşmalıdır” dendi.

Basın açıklamasının ardından 18 Eylül'de Ankara'da gerçekleştirilecek barış mitingine çağrı yapılarak basın açıklaması sonlandırıldı.

Ankara’dan Komünistler!

yüzleşmek Evrenleri yakalayıp cezalandırmakla olur. Anayasanın değişmez üç maddesi değiştirilmeden demokratik anayasa olamaz. Hayır diyenler de sistemin devamından yana tavır koyuyorlar. Kendine sol diyen birçok parti de statükoya destek veriyor farkında olmadan. Bizim tavrımız halkın taleplerinin öne çıkması. AKP de, CHP de, MHP de Kürtleri kullanmaya çalışıyorlar, Kürtlerin olmadığı bir yerde Kürtler üzerinden politika yapmaya çalışıyorlar. Kürt sorununda hiçbir inisiyatif olmadan Kürt oylarını evete evriltmeye çalışıyorlar. İki cephede de Kürtlerin, kadınların, gençlerin sesi duyulmuyor. Partimiz referandumda boykotun doğru tavır olduğunu ve boykot cephesinin kurulması çağrısını dillendirdi. Bu vesileyle boykot cephesi kuruldu. Boykot ezilenlerin ve emekçilerin sesini duyurmak demektir, boykot oranı yüksek çıkarsa sistemi sarsabilir.

Boykotun güçlü olması Kürdistan'da demokratik özerkliğin inşa edilmesi demektir. Reformist sol yanlış bir yola girmiştir. Kendini emekten yana gören hayır cephesindeki arkadaşlarımıza çağrımız boykot cephesini güçlendirmeleridir. Partimiz kalan kısa zamanda boykot kararını daha aktif uygulayacaktır” dedi.

Soru cevap bölümünün ardından panel son buldu.

Ankara’dan Komünistler

İstanbul'da Coşkulu BOYKOT Mitingi

Mitinge “Evet Hayır Dayatmasına Geçit Yok Referanduma Yanıtımız Boykot” pankartıyla katıldık

5 Eylül 2010 pazar günü Çağlayan meydanında Boykot Mitingi yapıldı. BDP, SODAP, SDP ESP, DÖKH, KÖZ, Partizan, Devrimci İşçi Partisi Girişimi, EHP ve daha birçok siyasi parti ve demokratik kitle örgütünün bulunduğu Boykot Cephesi tarafından Çağlayan meydanında örgütlenen ‘İmhacı İnkarcı Statükocu Tekçi Anayasaya da Bu Anayasayı yeniden Dönüştüren Anayasa Paketlerine de İzin Vermeyeceğiz. Demokratik Anayasa için Mücadelemiz Sürece’ mitingine havanın yağışlı olmasına rağmen onbini aşkın kişi katıldı. Miting kitlesel ve coşkulu geçti.

Mitingde KöZ olarak “Evet Hayır Dayatmasına Geçit Yok Referanduma Yanıtımız Boykot” , “Demokratik Anayasa için Kurucu Meclis; Kurucu Meclis için Yasaksız, Barajsız, Tehditsiz Seçim” ve “Referandumda Boykot Seçimlerde Ortak Aday” pankartlarını taşıdık. Yürüyüş boyunca ve alanda “Demokratik Anayasa için Kurucu Meclis; Kurucu Meclis için Yasaksız, Barajsız, Tehditsiz Seçim”; “Demokrasi için Kürtlere Özgürlük”, “Referandumda Boykot Seçimlerde Ortak Aday”, “Evet-Hayır Geçit Yok, Referandumda Boykot”, “Nereden Geliyoruz: Varoşlardan, Ne İstiyoruz: Özgürlük; Vermeyecekler: Alacağız, Özgürlük Savaşın İşçilerle Gelecek!” “Yaşasın Komünistlerin Birliği” sloganlarını attık. Ayrıca “Suçlular Arasındasın, Ağlamakla Kandıramazsın”, “Yamalı Değil Demokratik Anayasa”, “Ezilenlerin Savunma Hattını Örnek için Referandumda Boykot”, “Kürtlerden Söz Etmeyen Paket, Demokrasi Getiremez”, “Katiller, Yardakçılar... Erdal Eren'i Necdet Adalı'yı Ağzınıza Alamazsınız” yazılı dövizleri taşıdık.

BDP Genel Başkanı Selahattin Demirtaş, BDP İstanbul Milletvekili Sebahat Tuncel, BDP İğdır Milletvekili Pervin Buldan'ın katıldığı mitingde Boykot Cephesi'ni oluşturan siyasi parti ve örgütlerin başkan ve temsilcileri de yer aldı. Mitingde ayrıca, sahneye çıkan bir grup çocuk da barış güvercinleri uçurdu.

Miting, sosyalizm mücadelesinde yaşamını yitirenlerin anısına yapılan saygı duruşu ile başladı. Tertip komitesi adına konuşan Hülya Yer, ne 12 Eylül ürünü olan darbe anayasasını, ne de AKP'nin kendi diktası için yamadığı paketi kabul edeceklerini söyledi.

Mitingde, ESP Genel Başkanı Figen Yüksekdağ, Boykot Cephesi adına konuşma yaptı. İstanbul'da iki iradenin çarpıştığını söyleyen Yüksekdağ, şöyle devam etti: “Kazlıçeşme’de 12 Eylül ürünü olan anayasayı değiştirmeden, rötüşlayarak halkın önüne getiren, emekçilerin taleplerini yok sayan, EVET cephesinde yer alan AKP hükümeti. Çağlayan’da ise 12 Eylül düzenini değiştirecek gerçek irade var. Burada toplanan emekçiler 12 Eylül’ün asıl hedefiydi. Buradaki anaların çocukları cezaevine girdi, işkenceler gördü. Buradaki halkın dili yasaklandı, buradaki halkın siyasi temsilcilerinin ellerine kelepçe vuruldu. Buradaki halk, açlığa yoksulluğa mahkum edildi. Bu nedenle bu halk, buradaki irade 12 Eylül’de sandığa gitmeyecek.” ifadelerini kullandı.

"Evet" ya da "Hayır" cephesinde yer alanların emekçilere düzenin parçası olmanın dayatıldığını söyleyen ESP Genel Başkanı, mitinge katılanlara, “AKP'nin anayasa paketinde Aleviler, Kürtler, gençler, kadınlar, işçiler, emekçi köylüler, yoksul kent esnafı için bir şey var mı?” diye sordu. Binlerce kişi hep

bir ağızdan “yok” yanıtını verdi. Yüksekdağ, “Ama tüm bu kesimlerin mücadelesine iradesi bu alanda. Burada bulunan irade bunu değiştirecek. Bu kitle AKP, MHP ve CHP'lilerin sandığa boş boş bakmasını sağlayacak” dedi. 13 Eylül’den itibaren boykot cephesi mücadelesinin yeni bir yoldan devam edeceğini söyleyen Yüksekdağ, 13 Eylül’den itibaren “Evet” ya da “Hayır” cephesinin değil, boykot cephesinin konuşulacağını, boykot cephesinin kazanacağını vurguladı.

BDP İstanbul Milletvekili Sebahat Tuncel de Diyarbakır özgür olmadan, Kürt halkı özgür olmadan Türkiye'nin özgür olmasının mümkün olmadığını ifade etti. 13 Eylül’ün önemli bir milat olacağını belirten Tuncel, “Referandumda ‘evet’ mi çıktı, ‘hayır’ mı çıktı tartışılmayacak hangisi çıkarsa çıksın bizim açımızdan bir şey değişmeyecek. 12 Eylül darbe anayasası olduğu gibi duracak. Sadece ‘evet’ ve ‘hayır’ın siyasi sonuçları çıkacak.” şeklinde konuştu.

Mitingde konuşan BDP Genel Başkanı Demirtaş, Diyarbakır cezaevini kapattırmayacaklarını ifade ederek, “Eğer demokratiksen cezaevinin kaderini Diyarbakır halkına bırak.” dedi.

Anayasa değişikliği paketiyle ilgili çalışmalarının başladığı günlerden bu yana Türkiye'nin başka çözüm yollarına ihtiyacı olduğunu anladıklarını belirten Demirtaş, “Biz bu çözüm yolları için çalışıyoruz. Bunun için de 12 Eylül’de sandığa gitmeyerek boykot ediyoruz. Bugün burada referandumu boykot ediyoruz.” şeklinde konuştu.

12 Eylül’de sandıklardan ya ‘evet’ ya ‘hayır’ oyu

çıkacağını hatırlatan Demirtaş, “Hangisi çıkarsa çıksın, demokrat ve özgürlük mücadelesinin bir tek kazanan gücü olacak o da boykot gücü olacak. Herkese buradan sesleniyoruz, ‘evet’ diyenler ‘evet’ çıkmazsa kıyamet kopar diyorlar. ‘Hayır’ diyenler ‘hayır’ çıkmazsa kıyamet kopar diyorlar. Biz diyoruz ki siz sakın ha korkmayın boykotçular var. Sizi korkutup teslim almaya çalışanlara karşı 13 Eylül sabahı dimdik duracak olan boykot mücadelesi var. Evetçiler ve hayırcılar el birliği, dil birliği ile boykot cephesine saldırıyorlar. Yeni bir anayasa sivil örgütçü bir anayasa konusunda samimiyseniz işte bu güç 13 Eylül sabahı yanınızda olur. Yok bu halkı bir kez daha kandıracasanız sizin karşınızda dimdik duracak.” ifadelerini kullandı.

Başbakan Recep Tayyip Erdoğan'a seslenen Demirtaş, ülkenin krallıkla yönetildiğini söyledi. Başbakan'ın, Türkiye'nin başında kral edasıyla durduğunu ileri süren Demirtaş, “Biz bunu kabul etmiyor ve boykot ediyoruz. Biz bu krallar önünde diz çökmedik ve çökmüyoruz. Başbakan, önünde diz çökmeyene değer vermeyen bir zihniyete sahip. Senin nokta kadar menfaatin için virgül kadar eğilmeyiz çünkü biz halkız. Senin bürokratin, bakanın değil, halkız.” şeklinde konuştu.

Demirtaş'ın konuşmasının ardından miting, MKM'den Hünermend Jehat'ın sunduğu müzik dinletisi ile son buldu.

REFERANDUMDA BOYKOT, SEÇİMLERDE ORTAK ADAY!

İstanbul'dan Komünistler

Bursa'da Boykot Çalışmaları

18.08.2010 Çarşamba saat 15:00 da Bursa, Orhangazi parkında yapılan basın açıklaması ile "Bursa Boykot Cephesi" kendini deklare etti. Basın açıklamasının ardından öncesinde kararlaştırdığımız üzere bildiri dağıttık.

Yapılan 3. toplantıda öncelikle basın açıklaması ve dağıttığımız bildirilerin sonucunu değerlendirmek adına biraz sohbet ettik. Eksikliklerimiz nelerdi? Nasıl gideririz? sorularına birlikte yanıt bulmaya çalıştık. Basın açıklamasından hemen sonra orada bulunan arkadaşlarımızla önceden belirlemiş olduğumuz güzergahta bildiri dağıtırken -sonradan zabıta memuru olduğunu öğrendiğimiz- bir kişinin müdahale ederek, kimlik görmek istemesi üzerine kısa bir gerginlik yaşandı.

Yaptığımız değerlendirmede; bir kez daha böyle bir sorunla karşılaşsak seçtiğimiz komitedeki arkadaşların sorunla ya da kişilerle muhatap olmalarının, diğer arkadaşların bu durumla baş başa bırakılmamalarının önemine değindik. Diğer bir eksikliğimiz organize olamamak konusunda idi. Basın açıklamasını bizlere duyuran arkadaşlar, yani irtibat komitesinde yer alan ve iletişimi sağlama sorumluluğunu almış olan arkadaşların, yalnızca mail üzerinden değil, telefon ile de diğer kurumlara ulaşarak olacak şeyleri en kısa sürede bildirmelerinin gerekliliğini tespit ettik.

Ve basın açıklamasına her kurumun kendi bayrak ve flamarıyla çıkmalarının önemli olduğunu ve bu konuda

da hazırsızlıkların yaşandığını ifade ettik. Ayrıca bildiri dağıtıran ajitasyon ve propaganda yapmanın da gerekli olduğunu ve bundan sonraki bildiri dağıtımlarında ajitasyon yapacak arkadaşların olması gerektiğini tespit ettik.

Yapılan toplantının asıl gündem maddelerinin başında yapacağımız mitingün teknik yönlerinden biri olan miting başvurusu yer aldı. Buna göre 5 Eylül tarihine kadar yapılacak her etkinlik için ayrı bir tertip komitesi ve ayrı bir başvurunun, 2911 sayılı toplantı ve gösteri yürüyüşleri kanununa göre yapılması gerektiğini konuştuk. Bu yüzden seçimle ilgili yapılacak bir etkinliğin iftar saatinden sonra, 2 saat olacak şekilde yapılması gerektiğini de öğrendik.

Ördekli Kültür Merkezi ile iletişimi sağlayamama gibi bir sorunun ardından yer bulma, panelistlerin bulunması gibi uğraş gerektiren işlerin önümüzdeki kısa sürenin doğru ve verimli kullanılmasını engelleyeceğini istişare ederek, öncesinde belirlemiş olduğumuz panel düzenlenmesi kararını iptal ettik. Bunun yerine mahallelerde yapacağımız etkinliklere ağırlık vermeyiz önemli olduğunu tespit ettik. Ardından gideceğimiz mahalleleri ve birlikte izleyeceğimiz güzergahları belirledik.

Boykot Cephesi'nin bileşenlerinden olan DHF' li arkadaşlarımız boykot ile ilgili kendilerinin de bir kampanya başlattıklarını ve birlikte yürüteceğimiz işler dışında da oraya ağırlık vereceklerini belirtmeleri üzerine diğer kurumlardan gelen arkadaşlarında tarihi zaman

dilimlerinde nerede olacaklarını belirtmeleri gerekliliğini dile getirmeleri istemi belirdi. Bu plana göre; Boykot Cephesi'nin birlikte iş yaptığı günlerin dışına, her kurumun kendi yürüttüğü faaliyeti/işleri koymasının, birlikte yapılacak işleri bölmemesi- birliğin anlamını bozması açısından önemli olduğu ifade edildi. Biz de kendi açımızdan önemli olanın birlikte iş yapmak olduğunu, her nereye gidilecekse birlikte gidilmesi gerektiğinin vurgusunu yaptık.

Toplantının son gündem maddesi mitingde çağrılacak müzisyenlere verilecek paranın karşılanması, sticker- bildiri- afiş basımı gibi işlerin mali yükü belirlendi. Bu yükü hafifletmek adına, 3 tanesi 5 TL. olmak üzere, kartpostal satılması kararı alındı.

Bursa'nın ilçelerinden biri olan Kestel'de semt pazarının içine girerek esnafa ve alış-verişteki insanlara, genellikle Dersim Bölgesi'nden gelen insanların yoğunluklu olarak yaşadığı yerlere bildiri dağıttık. Önünde 4-5 masa dolusu insanın oturduğu bir kahvehaneye yapılan ajitasyonun ardından, bizlere insanların gösterdiği HAYIR yanıtıyla karşılık aldık.

Dersimlilerin yoğun olarak yaşadığı bu yerde Boykot demenin AKP'ye hizmet edeceği anlayışı bize biraz da şiddetli bir şekilde belirtildi. Yine orada oturan kahve ahalisinin içinden biri “insanlara neden tepki gösteriyorsunuz siz Hayır diyebilirsiniz ama ben Boykot diyorum” diyerek insanların tepkisine karşılık verdi.

Sonrasında yaptığımız değerlendirmede bizlere sert bir şekilde tepki verilmesi durumunda kendi kararlılığımızı ortaya koymaktan kaçınmamamız gerektiğini ifade ettik. Ardından yine Munzur Kırathanesi ismi ile bilinen bir yere girdik burada da insanların tepkisiyle karşılaştık. Bizlere Kestel' de yoğun olarak sağ görüşlü insanların ikamet ettiği Beşevler mahallesine neden gitmediğimiz soruldu. İçeriğe giren arkadaşlarımıza gayet sert bir şekilde referanduma Hayır diyecekleri cevabı verildi.

Yine sonrasında yaptığımız değerlendirmede kimseyle sert bir üslupla konuşmamak gerektiğine fakat Alevilerin ve Kürtlerin yoğun olarak yaşadığı bu yerlerde kendi duruşumuza zarar verecek hareketlere de birlikte karşılık vermenin gerekliliğine değindik. Hakim olamadığımız alanlarda ise insanlarla fazla polemığe girmek gerektiği konusunda mutabık kaldık.

Yine yaptığımız değerlendirmelerde farkına vardık ki bizlerinde diğer kurumlardan gelen arkadaşlarında kafalarında berrak olmayan bir konu boykot konusu. Dolayısıyla panel belki de bu bulanıklığın aşılması ve etrafımızda bulunan siyasal çevrelerinde iknası açısından önemli olacaktı. Bizler açısından Boykot Cephesi'nin birlikte iş yapıyor oluşu sol birlikte iş yapamaz algısını değiştirmek için de vesile oluyor. Diğer yandan eksikliklerin de birlikte bulunarak giderilmeye çalışılması da önemlidir.

İzmir’de Evet-Hayır Dayatmasına Karşı Boykot Mitingi

Emekçilerin ve Ezilenlerin Boykot Cephesi, 4 Eylül’de Alsancak Gündoğdu Meydanı’nda boykot mitingi gerçekleştirdi. BDP, ESP, TÖP, SDP, DHF, EHP, SGPH, DİP Girişimi, Komünist Köz ve Türkiye Gerçeği’nin oluşturduğu boykot cephesi bileşenleri boykot mitinginde 5000’e yakın kişiyle bulundu. Miting Mezopotamya Kültür Merkezi (MKM) müzik topluluğunun verdiği müzik dinletisi ile başladı.

Dinletin ardından BDP İzmir İl Eşbaşkanı Mukaddes Kubilay konuşma yaptı. Referandumda boykot tavrının özellikle Kürt illerinde güçlü olacağına inandıklarını ifade eden Kubilay, “Sandıkların Kürt coğrafyasında boş teslim edileceğini biliyoruz. Ancak burada da demokrat insanlar gereğini yapacaktır” dedi. İkinci konuşmayı Boykot Cephesi bileşenleri adına SDP İzmir İl Başkanı Semra Sezgin yaptı. Sezgin, darbecilerin ve düzen güçlerinin halkın karşısına evet ve hayır dayatması ile çıktığını belirterek, “AKP’nin demokrasi maskesinin altında 12 Eylül darbecilerinin olduğunu” ve referanduma sunulan değişiklik paketi ile 12 Eylül anayasasının ömrünün uzatıldığını söyledi. 12 Eylül 1980’nin suçlarını sakladıkları sandıkları ile 2010 yılında yeniden karşımıza çıktığını ifade etti. Evetçiler ve hayırcıların “aynı suç sandığında” bulunduğu dile getiren Sezgin, “Faşist, Kemalist, darbeci cepheye de geçit yok. Onları da boykot ediyoruz. Yasalar insanları yönetmez, insanlar kendilerini yönetmek için yasalar yapar. Bu yasaları darbeci, düzen güçleri, AKP, CHP, MHP veya onların kuyruğuna takılanlar yapamaz. Biz, yani işçiler, Kürtler, kadınlar, ezilenler, Emekçilerin ve

Ezilenlerin Boykot Cephesi, onların suç sandıklarının aldatmacasının maskesini indirenler yapacağız” diye konuştu.

Sezgin’in ardından söz alan BDP Eş Genel Başkanı Selahattin Demirtaş da Başbakan Recep Tayyip Erdoğan’ın “meydan meydan mavi boncuk dağıttığını” söyleyerek, “Türkiye ne AKP’ye, ne de CHP-MHP statükosuna mahkumdur diyenler referandum sandıklarını boş gönderecek. Türkiye’ye demokrasiyi getirecek olan ne AKP, ne CHP, ne MHP’dir, demokrasiyi halkın özgüçleri getirecek. Türkiye’de demokrasi mücadelesinin teminatı siz olacaksınız” dedi. Başbakan Erdoğan’ın Diyarbakır mitingindeki konuşmasını hedef alan Demirtaş, başbakanın Diyarbakır’a 63 milletvekili ve 7 bakan ile gittiğine dikkat çekti. Başbakan’ın Diyarbakır’a yeni cezaevi müjdesi vermiş olmasına atfen Diyarbakırlıların 80 yıldır açık cezaevinde yaşadıklarını vurguladı. Demokratik özerklik projesinin bir Türkiye projesi olduğunu, Ege, Marmara ve Karadeniz için de en ideal yönetim şekli olduğunu vurgulayan Demirtaş, dış ilişkiler, milli savunma ve adalet dışında tüm yönetim birimlerinin yerellerde oluşturulması gerektiğini belirtti.

Demirtaş, yeni bir anayasının ve 2011 seçimlerinin önemi üzerinde durdu: “Herkes bilmeli ki yeni bir anayasa yapılmadığı sürece hiç kimsenin sorunu çözülmeyecek. Ne Kürtlerin, ne kadınların, ne başörtülülerin, ne de emekçilerin. Yeni bir anayasa yoksa bu ülkede özgürlük yoktur. Boykot Cephesi aynı zamanda önümüzdeki seçimlerin belirleyici

gücü olacak ve şimdiden devrimci bir dinamik olarak gündeme oturmuştur. Türkiye faşizme teslim olmadıysa bu devrimcilerin sayesinde. Türk-Kürt halklarının kardeşliğinden söz ediyorsak bu Deniz Gezmiş’in idam sehpasında 'Yaşasın Türk ve Kürt halklarının kardeşliği' diyen gür sesinden kaynaklıdır, ser verip, sır vermeyen devrimciler sayesinde. Cephemiz bugün Boykot Cephesi’dir, yarın Türkiye’nin en büyük devrimci gücünü oluşturacak olan sizsiniz. Başbakan Diyarbakır’da ‘5 nolu cezaevinin dili olsa da konuşsa’ dedi. Evet, 5 nolu cezaevinin dili olsa da Mazlum Doğan’ı, Dörtleri, devrimci direnişi anlatsa, anlatsa da faşizme karşı nasıl dik durulur başbakan öğrense.

Bize boykot etmemize rağmen neden sandıklarda görevlilerimiz olacağını soruyorlar. Cevabımız ‘Çünkü siz üçkağıtçısınız, hilekârsınız. Kullanılmayan oyları aranızda bölüşmeyin diye’ şeklinde. Sandıkta boykot gücünü kırmak için anlaşacaklar. Bir taraf ‘boykot evet demektir’ diyor, diğeri ‘boykot hayır demektir’ diyor. Bir karar verin artık. Oysa boykot etmek ne evet demektir, ne de hayır. Bunu bugüne kadar anlamadıysanız 12 Eylül akşamı anlayacaksınız.”

Miting süresince ve Demirtaş’ın konuşması sırasında sık sık “Ne AKP, ne CHP, kurtuluş birlikte mücadelede”, “Yaşasın halkların kardeşliği” sloganları atıldı. Miting, Demirtaş’ın konuşmasının ardından

Kuruçeşme'de Boykot için Mahalle Şenliği

İzmir Kuruçeşme’de BDP’nin boykotla ilgili şenliği 2 Eylül Perşembe günü saat 21:30’da gerçekleştirildi. Duyurusunun çok az yapıldığı şenliğe, yoğunlukla Kürt emekçilerinin oturduğu mahalleden katılım oldukça azdı. Şenlik Kuruçeşme Yeni Pazaryeri’nde yapıldı. Müzik dinletisiyle başlayan şenliğe mahalleli dışında BDP Eş Başkan Yardımcısı Tuncer Bakırhanlı ve İzmir İl Başkanı katıldı. Her ikisi de konuşmalarında neden boykot dediklerini ve boykot çalışmasının nasıl yapılması gerektiğini anlattılar. Konuşmalardan sonra şenlik müzik dinletisiyle devam etti. Daha sonra BDP İl Başkanı ve Tuncer Bakırhanlı’yla beraber kalabalık bir grup içinde çalışma yürüttüğümüz kuruma ziyarete geldiler. Kurumla ve çalışmalarımızla ilgili sohbet ettik. Şenliğe BDP dışında Köz’ün arkasında duran komünistler olarak bizler ve TÖP’ten arkadaşlar katıldı.

Bu şenlik öncesinde mahallede şenliğin duyurusu için çalışma da gerçekleştirmiştik. BDP’li bir arkadaş da alarak mahallede hem şenlik duyurusunu yaptık hem de boykot cephesinin ortak bildirimlerini dağıttık. Bunun için ev ev dolaştık, insanlarla sohbet ettik. Bu çalışmayı çok da bilmediğimiz bir bölgede yaptık. Bizim için çok yararlı oldu. Hem yeni bir yer tanıdık, hem de burada yeni insanlara kendimizi ve çalışmalarımızı tanıttık.

Referandumda Boykot, Seçimlerde Ortak Aday!

Yaşasın Devrimci Dayanışma!

İzmir Kuruçeşme’den Komünistler

çeşitli müzik gruplarının verdiği konserle sona erdi.

Köz “Referandumda Boykot Seçimlerde Ortak Aday” dedi

Köz’ün arkasında duran komünistler, “Referandumda Evet-Hayır Dayatmasına Aldanma, Referandumda Boykot Seçimlerde Ortak Aday” pankartı ile mitinge katıldı. Cumhuriyet meydanında boykot cephesindeki bileşenlerden Toplumsal Özgürlük Platformu, Sosyalist Emek Hareketi, Demokratik Halklar Federasyonu ile buluşarak Cumhuriyet Meydanı’na kadar ortak bir yürüyüş gerçekleştirdi. Yürüyüş boyunca "Eşitlik, adalet, özgürlük için boykot!", "Sandığa gitme referandum çöpe!" sloganlarını, alanda ise “Referandumda Boykot Seçimlerde Ortak Aday”, “Ne AKP Ne CHP Emekçiler Birlikte Kazanacak”, “Özgürlük Savaşan İşçilerle Gelecek” sloganlarını attık. Alanda yoğun şekilde özel sayı dağıtımı yapıldı ve gazete satışı gerçekleştirildi.

İzmir’den Komünistler

“12 Eylülle hesaplaşmak için sandığa gitme!” çağırısı

İzmir Boykot Cephesi’nden 12 Eylül Eylemi

Emekçilerin ve Ezilenlerin Boykot Cephesi, referandum arifesinde hem 12 Eylül Darbesi’nin 30. yılında 12 Eylülcülerle protesto etmek, hem de boykot çağırısı yapmak amacıyla Karşıyaka minibüs son durağından İş Bankası önüne bir yürüyüş gerçekleştirdi.

Yürüyüş sırasında "Ne AKP Ne CHP, Kurtuluş Birlikte Mücadelede", "Eşitlik, Adalet, Özgürlük için Boykot!", "Emekçinin Cephesi Boykot Cephesi!", “Akın Birdal Onurumuzdur” sloganları atıldı. Yapılan ajitasyon konuşmalarıyla halk 12 Eylül’de sandığa gitmemeye, referandumu boykot etmeye çağrıldı.

Boykot Cephesi adına açıklamayı ESP İl Başkanı Kamil Ağaoğlu okudu. Açıklamada; “Birkaç gün önce yaşanan gelişmeler demokrasi havarisi kesilenlerin gerçek yüzünü tekrar tekrar açığa çıkartmıştır. Tek taraflı olarak ilan edilen ateşkes süreci yok sayılarak bayram arifesinde gerçekleştirilen operasyonlarda 9 ailenin ocağına ateş

düşürülmüştür. Aynı ateş Dersim bölgesinde gerçekleştirilen aralıksız operasyonlarda ormanlara da atılmış, çıkarılan orman yangınlarıyla doğa tahrip edilmiştir. Bunların yanı sıra dün Bursa’da Boykot Cephesi Mitingi’nde BDP Milletvekili Akın BİRDAL saldırıya uğramış, İstanbul’da ise ESP il yöneticilerine yönelik gözaltı terörü gerçekleştirilmiştir. Tüm bu saldırılar, emekçilerin ve ezilenlerin mücadelesine karşı 12 Eylül uygulamalarının hız kesmediğinin göstergesidir” ifadelerine yer verildi. Ağaoğlu, "Bizler Emekçilerin ve Ezilenlerin Boykot Cephesi olarak halkımızın 12 Eylül rejimi ile hesaplaşma arzusunun referandum oyununa kurban edilmesine müsaade etmeyeceğiz" diyerek, 12 Eylül düzeni ile gerçek hesaplaşma için referandumda halkı sandığa gitmemeye çağırıldı.

Karşıyaka’daki genel politik atmosfere rağmen yoğun ilgi çeken eylem pek çok insandan da destek gördü.

İzmir’den Komünistler

İzmir’de Boykot Çağırısı

İzmir’de oluşturulan Emekçilerin ve Ezilenlerin Boykot Cephesi kurulduğu günden 12 Eylül Referandumu’na kadarki yaklaşık üç haftalık süre zarfında birçok ortak çalışmaya imza attı. İstanbul’da basılan ortak bildirilerin ve afişlerin İzmir’e ulaşmasının ardından farklı merkezlerde bildiri dağıtımları örgütlendi. Mesai çıkış saatlerinde Konak-Karşıyaka Vapur İskeleleri’nde ve Bornova Metro çıkışında, Şirinyer Tansaş önünde, Çiğli’de platform bildirileri ortak bir kitle faaliyeti ile dağıtıldı.

Karşıyaka’da Bildiri Dağıtımı

Karşıyaka’daki faaliyette, burjuvazinin genel seçim havasına büründürdüğü ve bir nevi güven oylamasına dönüşen seçime dair pek çok kişinin hali hazırda evet ya da hayır taraflarından biri üzerinden politize olduğunu gözlemledik. Boykot bildirilerimizi okuyan insanlar daha çok neden “hayır” demediğimiz üzerine sorular sordular. Biz de bunu bir fırsata dönüştürüp, konuştuğumuz insanlara hayır seçeneğini belirleyenlerle evet seçeneğini belirleyenlerin ortak yanlarının farklarından daha fazla olduğunu anlatmaya çalıştık.

Bornova Metro Çıkışında Boykot Çağırısı İlgi Uyandırdı

Platform bileşenlerinden DHF, SDP, BDP, ESP ve Köz’ün bulunduğu çalışmada yaklaşık iki bin bildiriye bir buçuk saat gibi kısa bir sürede dağıttık. Dağıtım süresince ajitasyon yapma sorumluluğunu biz almıştık. Bir yandan yoldaşlarımız ve diğer bileşenlerden dostlarımız bildiri dağıtımını gerçekleştirenken biz de metrodan çıkan insanlara seslendik. Hakim sınıfların dayattığı evet-hayır seçeneklerinin dışında bir siyasal tercihe dair ajitasyon pek çok kişinin ilgisini çekti. Ajitasyonda şunları işledik:

“AKP, MHP, CHP’nin, düzen partilerinin, patronların, darbeci generallerin, bürokratların değil; emekçilerin ezilenlerin boykot cephesini

güçlendirelim. Dersim Katliamı’nı savunanların, madenlerde-tersanelerde iş cinayetlerinde ölen işçilere kaderlerine razı olmayı öğütleyenlerin, inkâr ve imha politikalarında, seçim barajlarında, terörle mücadele yasası adı verilen baskı yasalarında hemfikir olanların değil işçilerin, emekçilerin, ezilenlerin saflarını güçlendirelim. Yamalı ya da yamasız 12 Eylül Anayasası’nı önümüze koyanlar, evet de deseler, hayır da deseler, aynı taraftarlardır. Evet de yetmez, hayır da yetmez! Evet-hayır dayatmasına karşı, 12 Eylül’de bütün 12 Eylülcüler boykot ediyoruz, sandığa gitmiyoruz!”

Kuruçeşme’de Yoğun Boykot Çalışması

Platformun merkezi olarak belirlediği ve kararını aldığı çalışmaların yanı sıra Boykot Cephesi bileşenleri çalışma yürüttükleri kimi yerelerde de çalışmaları ortaklaştırmayı başardılar. Buca Kuruçeşme’de yürütülen çalışma bu anlamda olumlu bir örnek teşkil etti.

SDP, DHF, ESP ile çalıştığımız kitle örgütünde buluştuk. Çalışmaya başlamadan önce faaliyeti nasıl örgütleyeceğimizi konuştuk ve bir işbölümü yaptık. Bir kısım arkadaş afiş için sorumluluk aldı. Bizler de pazaryerleri, kahvehaneler ve mahalle boyunca bildiri dağıtımını yapmak üzere sorumluluk aldık. Kuruçeşme pazaryerinde ajitasyonlar aracılığıyla yaptığımız dağıtımda daha pazarıcı esnafından ilginç tepkiler aldık. Birçok kimse

“evet” oyu vereceğini söyleyerek, boykotun “hayırcılar”a çalışmak anlamına geldiğini ifade etti. Aslında bu tepki Karşıyaka’da yahut Bornova’da faaliyet yürüttüğümüz zaman insanlardan sıklıkla duyduğumuz “boykot evetçilere yarar” söyleminin bir benzeri idi. Bu kimselere AKP’si, CHP’si, MHP’si ile hiçbir sermaye partisinin 12 Eylül Rejimi ile esaslı bir sorunu olmadığını, hâkim sınıflar arasında süre giden egemenlik kavgasında bu kesimler arkasında değil, tüm bunların karşısında yer almak gerektiğini ifade ettik. İnsanlarla bir yandan siyaset konuşup tartışarak, bir yandan da sesli ajitasyonlar yapılarak gerçekleştirdiğimiz bildiri dağıtımını canlı geçti. Bu sırada afişe çıkan arkadaşlara polisin müdahale ettiğini öğrendik. Bu yüzden ilk aşamada afiş gerçekleştirilemedi ve afişe çıkan arkadaşlar da bize katıldılar.

Daha sonra kahvehanelere bildiri dağıtılarak konuşmalar yapıldı. Dere Mahallesi’nde ise kapı kapı dağıtım yapıldı. Buca Koop pazaryerinde yapılan dağıtımın ardından tekrar afişe çıkıldı ve mahallenin belirgin yerlerine afiş yapıldı.

Çalışmanın ardından DHF’li dostlarımızla mücadelede düşen bir devrimcinin mahallede yaşayan ailesine ziyaret gerçekleştirdik.

REFERANDUMDA BOYKOT SEÇİMLERDE ORTAK ADAY!

İzmir’den Komünistler

Esenler’de Boykot Cephesi’nin Çalışması

22 Ağustos Pazar günü Esenler’de Boykot Cephesi’nin ortak referandum çalışması BDP ilden, DÖH ve Köz tarafından ortaklaşa gerçekleştirildi. İlk olarak öğlen saatlerinde sesli arabayla konvoy halinde Esenler’de bazı yöre demekleri ziyaret edildi, boykotla ilgili bilgilendirme yapıldı, akşam da bir düğün salonunda hem iftar verildi, hem de merkezi olarak Emekçilerin Ezilenlerin Boykot Cephesi’nde yer alan bileşenler konuşma yaptılar.

Öğlen saatlerinde yapılan gezilerde sesli arabayla ajitasyon yapılarak konvoy halinde Esenler Karabayı Mah., Kazım Karabekir Mahallesi ve Esenler merkezde yer alan köy derneklerine ziyaretler gerçekleştirildi. Konvoy aracında İstanbul 3. Bölge Milletvekili Sebahat Tuncel ve BDP İstanbul Eş Başkanı Çiğdem Kılıçgün Uçar vardı. Konvoy arabasında “Ne AKP Aldatmacası, Ne 12 Eylül Anayasası 12 Eylül’de Referandumu Boykot ediyoruz. Kürtlerin demokratik taleplerini hiçe sayan referandumu Boykot ediyoruz. Kadınların Kürtlerin İşçi ve Emekçilerin sesinin olmadığı bir referandumda sandığa gitmiyoruz” şeklinde ajitasyonlar yapıldı.

Sonradan merkezde bazı köy dernekleri ziyaret edildi. Van Başkalelilerin 2 yöre derneği ve Muşluların bir yöre demneğine gidilerek konuşmalar yapıldı. Burada Sebahat Tuncel referandumda boykot tavrı takınılması gerektiği ve yapılan boykot çalışmalarına destek verilmesini gerektiğini anlatan konuşmalar yaptı. Son olarak Esenler meydana Sebahat Tuncel halka referandum sürecini anlatan bir konuşma yaptı, konuşma sırasında meydana yaklaşık 100 kişi vardı.

Akşam Özumut 3 Düşün Salonu’nda yapılacak etkinlik yerine doğru hareket edildi. Burada BDP İstanbul Eş Başkanı Çiğdem Kılıçgün Uçar, İstanbul Milletvekili Sebahat Tuncel, DÖH ve Köz adına birer konuşma yapıldı. Etkinliğe Baş Anneleri Derneği, Tutuklu Yakınları İnişiyatifi ve Din Alimleri Derneğinden de destek verildi.

Konuşmalara başlanmadan önce bu uğurda düşen tüm devrimciler adına bir dakikalık saygı duruşu yapıldı. Yapılan konuşmalar iftar saatine yakın olmasından dolayı konuşmacılar tarafından kısa tutuldu ve 3-5 dakika arasında kaldı.

İlk sözü BDP İstanbul Eş Başkanı aldı. Eş başkan merkezi boykot cephesinde yer

aldıklarını ve 12 Eylül’de sandığa gitmeyeceklerini söyledi ve neden bu süreçte boykot tavrı takındıklarını kısaca anlattı. İstanbul Milletvekili Sebahat Tuncel sözlerine Ramazan ayının başa ve demokrasiye hizmet etmesi dileğiyle başladı. Şu anda Türkiye’nin iki gündemi olduğunu bunların AKP’nin Evet mi Hayır mı diğer gündemin de Kürtlerin ve tüm demokrasi güçlerinin demokratik taleplerinin olduğunu, ‘Evet mi-Hayır mı’ gündeminin işçilerin emekçilerin, Kürtlerin ve kadınların gündemi olmadığı yaşanan referandum sürecinde bunların kendi aralarındaki iktidar savaşının olduğunu bu gündemlerin ezilen yığınların sorunlarını nasıl çözüleceğine dair gündemler olmadığını medyada yer alan gündemlerin havuzlu villalarla sınırlı kaldığını söyledi.

Diğer gündemin de Kürtlerin işçi ve emekçilerin asıl gündemi olduğunu Kürtlerin ve emekçilerin gündemini işlemeyen referandum sürecinde süreci boykot edilmesi gerektiğini ve sandığa gidilmemesi gerektiğini halka anlatmaya çalıştıklarını bunun için esnafları gezdiklerini köy derneklerini ziyaret ettiklerini anlattı ve bu süreçte boykot çalışmalarına destek verilmesi ve çalışmalarına katılınması gerektiğini vurguladı. DÖH adına yapılan konuşmada Kürtlerle beraber Boykot Cephesinde yer aldıklarını, sorunun demokratik çözümü için Demokratik Özerklik Talebinin sorunun çözümü için adres olduğunu, Kürtlerin, Kadınların, İşçilerin Alevilerin kendilerini ifade edeceği demokratik bir anayasanın örgütlenmesi gerektiğini söyledi.

Köz adına yapılan konuşmada Referandum sürecinin antidemokratik olduğu bu sürecin ancak kurucu bir meclis kurularak demokratik bir anayasa yapılabilceği, dünyada anayasaların 3 şekilde değiştirildiğini bunların devrimlerle, askeri darbelerle yada kurucu meclislerle yapılabileceği, şu anda demokratik bir anayasasının ancak bir kurucu meclis kurularak yapılabileceği söylendi. Bu yüzden referandumdaki tavrımızın boykot olması gerektiğine dikkat çekildi.

Konuşmalar ardından iftar yemeği verildi, yemek sonrasında çekilen halaylarla etkinlik sona erdi. Salonda etkinlik sırasında yaklaşık 500 kişi vardı.

Okmeydanı'nda Referandum Çalışması

Ezilenlerin ve Emekçilerin Boykot Cephesinin Okmeydanı bileşeni olan BDP, DHF, ESP, KÖZ, PARTİZAN ve SODAP olarak mahallemizde ortak çalışmalar gerçekleştirdik.

Yapılan bu referandum genel seçim gündemlerinden daha yoğun geçmekte. Halk her zamankinden daha politik ve genel olarak burjuvazi cephesinden ikiye ayrılmış kamplarda evet/hayır tartışmaları sürerken bizler de ezilenlerin ve emekçilerin boykot cephesinin Okmeydanı bileşeni olan BDP, DHF, ESP, KÖZ, PARTİZAN ve SODAP olarak mahallemizde boykotla ilgili nasıl bir çalışma yapabileceğimizle ilgili bir araya geldik.

Yapılan ilk toplantıda afiş, bildiri, ozalit, gibi çalışmaların dışında mahallelinin katılıp söz sahibi olduğu, Evet ve Hayır diyenlerin de katıldığı bir halk toplantısı önerisinde bulunduk.

Halk toplantısına Sebahat Tuncel de katıldı

SODAP ve BDP boykotçular dışında diğer siyasi kurumların bu halk toplantısına konuşmacı olarak katılmasına karşı çıktılar. Bununla ilgili SODAP’ın kaygısı 12 Eylülcülerini savunuların bizim emek harcadığımız bir etkinlikte kendi propagandasını yapmalarına müsaade edilmemesi noktasında oldu. Böyle bir durumda bu etkinliğe sadece temsili katılacaklarını belirttiler. BDP ise etkinliğin aleyhimize dönebileceğini ve boykot cephesinden konuşmacıların yetersiz kalabileceklerini ortaya koyarak bu etkinliği örgütleyicisi olmayacaklarını ifade ettiler.

Yapılan tartışmalar sonucunda önemli olanın ortak iş yapma ve platformun dağılmadan devam etmesi için halk toplantısına sadece boykotu savunan konuşmacıların çağrılmasına karar verildi.

Halk toplantısı için 4 Eylül tarihini belirleyip önümüze koyduğumuz çalışmalara başladık. Bu çerçevede Okmeydanı’nda bulunan Mahmut Şevket Paşa, Piyale Paşa ve Örnek tepe mahallelerine toplam 1000 adet Boykot afişi yapıldı. Bunun yanında semt pazarlarında, mahalle meydanlarında ve kahvelerde binlerce bildiri dağıtımı gerçekleştirdik. Halk toplantısının duyurusu için değişik zamanlarda belirlenen yerlere açmayı planladığımız stantı teknik olanaklardan dolayı sadece bir defa açtık, insanların yoğun geçtiği yerlere ozalit yapıp araçla mahalle aralarında sesli ajitasyonla mahalleliyi halk toplantısına davet ettik.

4 Eylül akşamı Okmeydanı Fatma Girik parkında gerçekleştirdiğimiz halk toplantısı Demokratik Haklar Derneğinin tiyatro grubunun hazırlamış olduğu oyunun ardından sahneye

çıkan MKM müzik grubunun kısa bir müzik dinletisi ile başladı.

Halk toplantısı için konuşmacı olarak İstanbul milletvekili Sebahat Tuncel, Ezilenlerin ve Emekçilerin boykot cephesi adına Tuay Okay, Ezilenlerin ve Emekçilerin kadın boykot cephesinden Rahime Karvar, ve Çağdaş Hukukçular derneği adına Güray Dağ katıldı.

İlk konuşmacı olan İstanbul Milletvekili Sebahat Tuncel on altı kez değişen anayasanın bir kez daha değiştirildiğini fakat zihniyetin değişmediğini, Kürtlerin bu anayasa değişikliğinde de yok sayıldığını, aslında çeşitli

Etkinliğe yaklaşık 500 kişi katıldı

revizyonlar yapılsa da Kenan Evren anayasasının değişmediğini vurguladı. Sözlerine devam ederken kendilerini yok sayan anayasa tartışmalarını asla onaylayamayacaklarını, mevcut anayasanın Türk-Sünni bir tanımlama yaptığını ancak boykot cephesinin tüm halkların özgürlüğünden yana olduğunu ifade etti. Kürt sorunu çözülmeden demokrasinin olmayacağını söyleyen Tuncel “Bizim anayasamızda demokratik özerklik, özerk Kürdistan olacak, inanç özgürlüğü olacak, barış olacak” diye devam ederken PKK’nin eylemsizlik kararının değerlendirilmesi gerektiğini vurgulayarak AKP’nin Diyarbakır mitingi ile ilgili kısaca Erdal Eren’den bahsedenlerin Mazlum Doğanları ağzına almadıklarını söyledi. Son olarak “söyleyecek sözümüz değiştirecek gücümüz var” diyerek sözlerini bitirdi.

İkinci konuşmacı olarak söz alan Tuay Okay AKP’nin gerçekten samimi olmadığını, çıkardığı yasalara bakıldığında siyasi parti kapatmayla ilgili yasaı sadece AKP’nin kapatılmasını zorlaştıracak şekilde değiştirdiğini, birden fazla sendikaya üye olma ile ilgili yasanın sendikasızlığın olduğu bir yerde zaten anlamsız bir yasa olduğunu ifade etti. Okay, yapılan bu değişikliklerin aslında 12 Eylül anayasasının halka tekrar onaylatılması olduğunu ve hayırcılara evetçilerin bir farklarının olmadığını vurguladı.

Üçüncü konuşmacı olan Rahime Karvar 12 Eylül anayasasının kadınlara neler getirdiğinin sorgulanması gerektiğini, kadının toplum içinde bir birey değil anne, kız çocuk gibi kimliklerinin olduğunu, bu yasalarda taciz ve istismar gibi kadına yönelik saldırılarla ilgili hiçbir çalışmanın

olmadığını dile getirdi.

Son konuşmacı olan Çağdaş Hukukçular Derneği üyesi Avukat Güray Dağ, demokrasi getireceğini söyleyen AKP’nin kendisinden önceki iktidarların bir çok politikasını ve 12 Eylül politikalarını uygulamaya devam ettiğini söyledi. Dağ, "Bu ülkede cezaevlerinde tecrit hala devam ediyor. AKP iktidarı döneminde 300’ün üzerinde insan cezaevlerinde yaşamını yitirdi. Yine AKP döneminde terörle mücadele kanunu çıkarıldı. AKP demokratikleşmeden bahsediyor. Bazı solcular da 'Yetmez ama evet' diyerek AKP’nin arkasında yedekleniyor. Bugün 'evet' ya da 'hayır' oyu vermek, oy kullanmak

Mahallede iki ayrı yere pankart astık

ve sandığa gitmek 12 Eylül anayasasını meşrulaştırmaktır” dedi.

Bizler bu halk toplantısını örgütlerken programda serbest kürsü bölümünün olmasını ve insanların bu kürsüde kendilerini ifade etmelerini önemli buluyorduk. Bu nedenle serbest kürsü bölümünü konuşmalardan sonraya koymuştuk. Ancak başta yaklaşık 500 kişinin katıldığı etkinlik Sebahat Tuncel’in alandan ayrılmasıyla boşalmaya başladı ve etkinliğin sonunda çok az sayıda insan kaldı. Bunun üzerine serbest kürsü bölümünü iptal ettik. En sonda çıkmasını planladığımız Grup Munzur da sahneye çıkmama kararı aldı. Böylece etkinliği planlandığından daha erken bitirdik.

Her ne kadar sonuna doğru kitlesel açıdan azalan bir seyir izlese de bu etkinlikte bizim için temel önemi olan konu altı siyasetin bir araya gelmesi ve ortak bir çalışma yapmış olmasıdır. Okmeydanı’ndan komünistler olarak boykot cephesinin çalışması dışında kendi özel çalışmamız diye bir çalışma önümüze koymadık çünkü zaten bu ortak çalışmaya elimizden geldiğince katılıp bu ortak çalışmanın güçlü olması için gayret sarfettik.

Halk toplantısından sonra Köz imzalı ozalitleri mahallenin yoğun olan geçiş güzergâhlarına yaptık ve iki ayrı noktaya pankart astık. Bunun yanında mahallede iki bine yakın özel sayı dağıtımını kahvelerde ve sokalarda yaygın ve katımlı bir şekilde gerçekleştirdik.

Ne AKP Ne CHP kurtuluş birleşik mücadelede

Yaşasın Devrimci dayanışma

Yaşasın Komünistlerin Birliği

Okmeydanı’ndan Komünistler

Adalet, Özgürlük ve Eşitlik için Boykota

Basına ve Kamuoyuna

Adalet, Özgürlük ve Eşitlik için Boykota

AKP’nin referandumunda sunduğu anayasa değişikliği paketi, 12 Eylül 2010 günü oylanacak. Bu pakette biz işçiler, emekçiler, ezilenler yok sayılan Kürt halkı olarak, bir şey bulamadık. Özgürlük, adalet ve eşitlik adına bir ilerleme yok.

AKP, kendi başına hazırladığı bu pakette sadece kendi çıkarlarıyla ilgileniyor. Kendi kadrolarına yüksek yargıda yer açmaya çalışıyor. Bunun adına da demokratikleşme diyor. YÖK Başkanı atadıklarını üniversiteler demokratikleşti mi? Anayasa Mahkemesi’nde ve HSKY’da da yaşanacak olan budur. Demokratik bir adım atmak için 12 Eylül kurumlarını ortadan kaldırmak gerekir.

Paketin cazibesini artırmak için konulan diğer maddeler göstermeliktir. Bu paket, ne parti kapatmaları yasaklıyor, ne kamu emekçilerine grevli toplu sözleşme hakkını sağlıyor. 12 Eylül generallerinin yargılanmasını önleyen geçici 15. maddenin kaldırılması olumlu olsa da “zaman aşımı” zırfı cunta suçlularını korumaya devam etmektedir.

Pakette olanlar kadar olmayanlar da önemli! Mesela, Kürt sorunuyla ilgili tekbir düzenleme yok. Üstelik de “açılım” üzerine buna söz tüketilirken. Ne Kürt ulusunun varlığını tanıyor, ne anadilde eğitim hakkını sağlıyor. Anayasanın tekçi yapısı olduğu gibi korunuyor.

AKP’nin paketi, tıpkı daha önceki 16 değişiklik paket

gibi, 12 Eylül Anayasası’nı makyajlayarak ömrünü uzatıyor.

Bu yüzden bu pakete evet demiyoruz!

MHP ve CHP’nin oluşturduğu hayır cephesi ise, 12 Eylül Anayasasını ve onun kurumlarını güçlendirmeye çalışmaktadır. Bu referandumda ‘Hayır’ oyu vermek, 12 Eylül Anayasasını onaylamak anlamına gelir.

Bu yüzden bu pakete hayır da demiyoruz.

Egemenlerin önümüze koyduğu bu iki seçeneği de reddediyoruz. Kendi seçeneğimizi yaratmak için Boykot yapıyoruz. Boykot hareketimiz, 12 Eylül düzeniyle hesaplaşmaya, politik özgürlüğü, demokratik hakları kazanmaya ve bu kazanımları demokratik bir anayasa ile güvence altına almaya çağırır.

12 Eylül darbesi, işçilerin ve ezilenlerin kurtuluş mücadelelerini ezmek için yapılmıştı. Sömürü ve yağma sistemini güvenceye almış, emekçileri ve sömürülenleri ise bastırmıştı. 12 Eylül anayasası bunun belgesidir. Bu anayasayı çöpe atacak olan 12 Eylül düzeninin yarattığı partiler değil, biz işçi, emekçiler ve ezilen halklarız.

Boykot edelim ki, halkımızın değişim talebi güçlü güçlü aksın, sokaklardan yükselen mücadele 12 Eylül Anayasası’nı ve düzenini önüne katsın.

Boykot edelim ki, Kürt sorununda özgürlük, eşitlik ve kardeşlik kazansın.

Boykot edelim ki, 12 Eylül cuntasının işlediği tüm insanlık

suçlarından hesap sorulsun!

Çünkü, işçilerin ezilenlerin, halkımızın temel talepleri AKP’nin paketinde yoktur, olamaz da. Çünkü hayır diyen düzen partileri de bu taleplere karşı durmaktadır. Kürt sorununun demokratik çözümü için... İşçilerin ve kamu emekçilerinin sınırsız greve ve örgütlenme özgürlüğü için... Parasız eğitim, parasız sağlık, iş güvencesi için... Anadilde eğitim ve öğrenim hakkını sağlamak için... Halkın düşünce, ifade, basın, örgütlenme özgürlüğü için... Kadınların ve erkeklerin hukuki ve fiili eşitliği için... Seçim barajının kaldırılması için... YÖK’ün dağıtılması için... Diyanet’in lağvedilmesi ve zorunlu din derslerinin kaldırılması; Aleviler gibi ezilen inanç grupları üzerindeki baskıların yox edilmesi için... Yerel yönetimlerin, demokratik yerel meclisler aracılığıyla güçlendirilmesi için emekçi köylünün yıkımını durdurmak için.

Biz Bahçelievler boykot cephesi olarak herkesi, 12 Eylül günü sandığa gitmemeye, boykota çağırıyoruz.

Ne 12 Eylül Anayasası, Ne AKP Yalanı!

12 Eylül anayasası çöpe, cuntacılar sanık sandalyesine!

Özgürlük ve eşitlik istiyorum, sandığı gitmiyorum. 21.08.2010

Bahçelievler Boykot Cephesi

(BDP, SDP - Tekstil-Sen, Köz)

Maltepe’de Boykot Yürüyüşü ve Panel

Maltepe Boykot Cephesi bileşenleri ESP, BDP ve Partizan boykot cephesi gündemlerini Maltepe’ye taşıdı; Köz bu eylemleri destekledi. Boykot cephesi 29 Ağustos Pazar günü hem kısa bir yürüyüşün ardından basın açıklaması yaptı hem de Beşçeşmeler’de bir panel düzenledi. Bu etkinliğin haberini aldığımızda, hem eyleme destek vermeyi hem de panele katılmayı kararlaştırdık.

Maltepe’de başlayan yürüyüşte; Özgürlük için referandum boykot et", "12 Eylül’de sokağa, boykota, hesap sormaya", "İsyen, boykot, direniş" ve "Biji bratıya gelan" sloganları atıldı. Beşçeşmeler’de okunan basın açıklamasıyla Maltepe emekçileri boykot tutumuna davet edilerek, yeni anayasanın önünün ancak boykot tutumuyla açılacağı vurgulandı.

Basın açıklamasının ardından akşam saatlerinde ise "Boykot" konulu panel düzenledi. Panele, ESP İstanbul İl Yöneticisi Dinçer Ergün, BDP Parti Meclis üyesi Ayşegül Devocioğlu ve Partizan temsilcisi Celal Aslandoğan konuşmacı olarak katıldı.

Panelde ESP temsilcisi iktidar dalaşına değinerek, AKP’nin devletin olanaklarını lehine çevirme gayretlerine ve CHP’nin statükolarını koruma gayretlerine işaret etti. AKP’nin iktidar savaşında ön aldığı belirten Ergün, AKP’nin özgürleştirici bir yanının olmadığını söyledi. Emekçilerin kırk katırla kırk satır arasında tercihe zorlandığını vurguladı. Boykot tutumunun ortak mücadele koşullarını zorlayan bir tutum olduğunu belirtti.

Devocioğlu ise yaptığı konuşmada halihazırdaki anayasa önerisinin bir gecede ve toplumsal bir mutabakatı dışlayarak, dayatmacı ve usulsüz bir biçimde gündeme geldiğine işaret etti. Seçim barajının varlığına değinen BDP panelisti, Kürtlerin meclis dışında tutulması durumunun savaşa yol açtığını belirterek

hazırlanan anayasanın savaş anayasası olduğunu vurguladı. Devocioğlu, referandumda oylanacak anayasanın toplumsal katmanları dışında tutan, siyasi partileri kapatanlarca hazırlandığını belirtti.

12 Eylül’ün apolitikleştirmek için gerçekleştiğine değinen Devocioğlu, şimdi de sadaka verir gibi bir referandumu gündem ettiklerini ancak tam da böylece 12 Eylül’ün korunduğunu belirtti. Halkı dışlayarak 12 Eylül’le yüzleşilemeyeceğini söyleyen Devocioğlu, 12 Eylül’ün hazırlanan anayasanın ruhunda olduğunu vurguluyadı. Yeni bir uzlaşma metninin hazırlanması ve halihazırdaki anayasa taslağının meşrulaştırılmaması için herkesi boykota çağırdı.

Partizan’ın panelisti ise referandumun kamplar arası dalaşın arenası haline geldiğini ve tartışır gibi yapanların tartışma konusunu özünden uzak tuttuğunu belirtti. Bu tartışmaların 12 Eylül’ün ömrünü uzattığını belirten konuşmacı, referandumun da bu sürecin kenar süsü olduğunu söyledi. Referandumda oylanacak anayasanın en temel demokratik talepleri dahi dışladığına işaret eden konuşmacı, 12 Eylül faşizminin özünün korunduğunu vurguladı. Boykot tutumunun düzeni tehdit ettiğini belirten Aslanoğlu, boykotun düzeni krize sokmak isteyenlerin politikası olduğunu söyledi.

Konuşmaların ardından biz de söz aldık. DTP’yi kapatma kararı alan, binlerce insanı cezaevine gönderen, operasyonları onaylayan bir meclis bileşiminden özgürleştirici bir anayasa beklenemeyeceğine işaret ettik. Halihazırdaki anayasa değişikliğinin gündeme gelen ilk değişiklik olmadığını bundan önce 16 kere 83 maddenin değiştirildiğini söyleyerek, bu durumda gündemdeki referandumun özgür bir anayasa değişikliği gibi bir amacı olmadığını ortada olduğunu belirttik. Anayasa değişikliklerinin bu biçimde olamayacağını, esasa dokunmayan bir değişikliğin bugün

gündemde olduğunu vurguladık.

Esas olanın emekçiler nezdinde itibarını yitiren AKP’nin genel seçimlere hazırlık kaygısı olduğunu, CHP ve AKP’nin referandum sürecini seçim hazırlığı olarak gördüğünü söyledik. Gandhi Kemal’in konuşma yaptığımız Maltepe gibi semtlerde etkili olduğunu ancak onun pirinç içindeki beyaz taş olduğunu söyledik.

Boykot cephesinin gelecek seçimlere hazırlık anlamında önemine değinerek, bugün yaptığımız çalışmaların seçimler için önemli bir adım olduğunu, gücünün önemini vurgulayarak konuşmamızı bitirdik.

Köz adına konuşma yapan arkadaşımızın ardından söz alan bir komünist, özellikle 12 Eylül’de yaşananları istismar ederek evet ya da hayır kampanyası yapanlara çatan bir konuşma yaptı. Seçim yatırımı yapanların boykot cephesini karşısına aldığını; «ya evet ya da hayır diyeceksiniz» dayatmasıyla karşı karşıya olduğumuzu söyledi. Gandhi Kemal mi, Tayyip mi gibi bir ikilemin karşımıza konulduğunu vurgulayan arkadaş, bu sürecin esas belirleyicisinin uluslar arası tekeller olduğunu vurguladı.

Liberalilere karşı boykot tutumunu öne çıkarmak gerektiğine işaret eden arkadaş aynı zamanda Kuruçeşme’de tövbe edenlerin, BDP’den uzak durmak konusunda da tövbekar olduğunu belirtti. Arkadaş, BDP’li milletvekillerinin kendilerini sadece Kürt illerinden sorumlu görmediğinin görüldüğünü, onların emekçiler arasında olduğunu belirtti. 22 milletvekili meclise girdiğinden bu yana mecliste gizli oturum yapılamadığına da işaret etti.

Hayır cephesine çatan arkadaş, bu cephenin demokrasi cephesi karşısında ihanet cephesi olduğunu vurguladı. MHP ve CHP’nin hayır cephesine yedeklendiklerini belirten konuşmacı, seçimlere kadar boykot cephesinin çalışmasını sürdürmesi gerektiğini belirtti.

Panelin son turunda BDP panelisti AKP’nin saldırılarına, Dolmabahçe görüşmesine gönderme yaparak AKP’nin sicilinin ne olduğunun belli olduğunu, mevzuatta değişiklik olmadıkça anayasa değişikliğinin manası olmadığını, kendi gücümüze, gücümüzimize güvenebileceğimiz için boykot tutumunda kararlı olmak gerektiğini belirtti.

Bu konuşmalarla panelist olmadığımız halde etkinlikte komünistlerin referanduma ilişkin tutumlarına yeterince açıklık getirilmiş oldu.

Panel’de söz alan ESP temsilcisi ise Kürt illerinde boykotun baskın çıkmasının demokratik özerklik talebinde ön alınmasını sağlayacağına işaret etti. Batıda ise siyasi özgürlük talebi bakımından başka türlü bir cephe olması gerektiğine işaret etti. İşçi, emekçi ve Kürtlerin ortak talepleri üzerinden yeni bir programın ortaya çıkacak olduğunu belirtti. Konuşmasını hayır cephesindeki solcuların halinin vahimliğine işaret edip boykot cephesine katılmaları yönünde çağrıyla bitirdi.

Partizan temsilcisi referandum sürecinde karşıt kampın hesabının düzene kan taşımak olduğunu belirterek, boykot cephesinin ise referandumda egemenlerin planlarını bozmak ve kitlelerin umutlarını arttırmak üzere çalıştığını belirtti. Süreci sisteme karşı duruşun belirleyeceğini vurguladı.

Bu konuşmalarla panel sona ermiş oldu.

Maltepe’den komünistler

BDP'ilere Yapılan Saldırılara Karşı Basın Açıklaması

İçerenköy’de 29 Ağustos günü Küçükbakkalköy’de Boykot çalışması yürüten BDP’lilere yapılan saldırı için ertesi gün basın açıklaması düzenlendi. 1 Mayıs Mahallesi’nden KÖZ, BDP ve ESP olarak basın açıklaması yapılacak olan yere gittik.

İçerenköy BDP ilçe binası önünde basın açıklaması yapıldı. Basın metnini BDP Ataşehir ilçe eş başkanı okudu. Metinde halk pazarında bildiri dağıttıktan esnafa bildiri dağıtımına çıkıldığını ve el ilanı verilirken küfür ve hakaretlerle karşılaştıklarını ve birtakım kişilerin silahla müdahalde bulundukları yazılıydı.

Bunun yanı sıra, oradan uzaklaştırlırken burası

Diyarbakır değil burada çalışma yapamazsınız gibi sözler söylediği ifade ediliyordu. Ayrıca yaşanan bu olay geçmişten gelen ve halen sürdürülmekte olan ırkçı- ve şoven söylemlerin toplumda yarattığı paranoyanın yansıması olduğu, daha dün İnegöl ve Dörtöyl’de vuku bulan olaylardan ayrı olarak değeriendirilemeyeceği, yaşanan saldırının referandum boyunca BDP’ye uygulanan ayrımcılığın da bir göstergesi olduğu ifade edildi.

Basın metni okunduktan sonra BDP parti meclis üyesi konuşma yaptığı konuşmasında “20 -25 gündür boykot çalışması yapan arkadaşlarımız tutuklanıyor ve göz altına alınıyor. Bunun öncesinde Dörtöyl ve inegöl’de

gerçekleşen linç girişimlerinde yakalananların serbest bırakılması bize bu saldırıların yapılmasında devletin parmağı olduğunu gösteriyor. Bu saldırılar oldu olmaya da devam edecek ama biz demokrasi mücadelemizden vazgeçmeyeceğiz” dedi. Konuşmanın arkasından baskılar bizi yıldıramaz diye slogan atıldı. Basın açıklamasına 65 civarında kişi katıldı. Basın açıklamasının arkasından bizde basın açıklamasına katılan yoldaşlarla birlikte BDP’ys ziyaret için ilçe parti binasına girdik.

Yaşasın devrimci dayanışma!

1 Mayıs Mabalesi’nden Komünistler

Boykot Cephesi’nin Ortak Stantları

Sesli ajitasyonda ortak bildirisinden belirli bölümleri okuduk

Taksim’de BOYKOT Cephesi’nin Ortak Standı

Boykot Cephesinin çalışmaları kapsamında 10 Eylül Cuma günü Taksim’de Galatasaray Lisesi önünde boykot standı açıldı. Boykot cephesinde bulunan siyasetlerden DHF, SDP ve DÖH ile birlikte standı açtık. Köz olarak beş kişiyle katıldığımız standı diğer siyasetlerden de toplam beş kişi katılmıştı. Bir süre sonra bir kişi gönüllü olarak çalışmaya katıldı. Daha sonra standı gelen 4-5 kişilik Kürt genci de stantta bulunan bildirileri dağıtmaya başladı. Böylece 15 kişilik bir grup halinde sesli ajitasyonlar eşliğinde yaygın biçimde boykot cephesinin çıkarmış olduğu ortak bildirileri dağıttık.

Sesli ajitasyonda boykot cephesinin ortak bildirisinden belirli bölümleri okuduk. 12 Eylül ürünü olan, 28 Şubat kararlarıyla kurulmuş bir partinin nasıl demokratik bir anayasa yapabileceğini, Kürtlerin tepesine her gün bomba yağdıran bir partinin nasıl demokratik anayasa yapabileceğini, terörle mücadele kanunu olan bir anayasanın nasıl demokratik olacağını, %10 barajının olduğu bir anayasanın nasıl

demokratik olabileceğini, ezilenlerin emekçilerin büyük bir kısmının temsil edilmediği bir meclisin nasıl demokratik bir anayasa yapabileceğini, haliyle bu anayasanın makyajlanmış bir 12 Eylül anayasası olduğunu, MHP ve CHP’ninse bize hayır dedirterek 12 Eylül düzenin devam etmesini istediklerini ve bu referandumla bize 12 Eylül anayasasını ikinci kez onaylatmak istediklerini söyledik. Evet’in de Hayır’ın da 12 Eylül’ü meşrulaştırmak anlamına geldiğini söyledik.

Bildiri dağıtımı sırasında evet ya da hayır diyenler olsa da referandumu boykot edeceğini söyleyenler de vardı. Evet ya da hayır oyu vereceğini söyleyenlerle sohbetler ettik, boykot edeceğini söyleyenler de bildirilerimizden alıp, yolda giderken dağıtabileceklerini söylediler.

12 Eylül’de 12 Eylülcülerin EVET’ini de HAYIR’ını da BOYKOT Ediyoruz!

Evet Hayır Dayatmasına Geçit Yok; Referanduma Yanıtımız: Boykot!

İstanbul’dan Komünistler

Ajitasyonlarla birlikte boykot cephesinin ortak bildirisini dağıttık

Mecidiyeköy’de BOYKOT Cephesi Standı

Boykot cephesinin çalışmaları kapsamında 31 Ağustos Salı günü Mecidiyeköy’de Boykot standı açıldı. Boykot cephesinde bulunan siyasetlerden gelen yaklaşık 15 kişiyle boykot standını açtık. Bizden üç yoldaşın katıldığı bu stantta öncelikle bir çadır kurduk ve dört tarafına boykot afişlerini yapıştırdık. Ve ajitasyonlarla birlikte boykot cephesinin ortak bildirisini dağıttık. Dağıtım sırasında evet diyenler de hayır diyenler de kararsız olanlar da durup sohbet etti. Sayımızın kalabalık olmasından kaynaklı sorulan sorulara rahatlıkla cevap verip sohbet edebildik.

Sesli ajitasyonda boykot cephesinin ortak bildirisinden kısımlar seslendirildi. Demokratik anayasa için, zorunlu din derslerinin kaldırılması için, daha iyi bir gelecek için referanduma boykot demek gerektiğini söyledik.

12 Eylül ürünü olan 28 Şubat kararlarıyla kurulmuş bir partinin nasıl demokratik bir anayasa yapabileceğini, Kürtlerin tepesine her gün bomba yağdıran bir partinin nasıl demokratik anayasa yapabileceğini, terörle mücadele kanunu olan bir anayasanın nasıl demokratik olacağını, %10 barajının olduğu bir anayasanın nasıl

demokratik olabileceğini, ezilenlerin emekçilerin büyük bir kısmının temsil edilmediği bir meclisin nasıl demokratik bir anayasa yapabileceğini haliyle bu anayasanın makyajlanmış bir 12 Eylül anayasası olduğunu, MHP ve CHP’ninse bize hayır dedirterek 12 Eylül düzenin devam etmesini istediklerini ve bu referandumla bize 12 Eylül anayasasını ikinci kez onaylatmak istediklerini söyledik. Evetin de hayırın da 12 Eylül’ü meşrulaştırmak anlamına geldiğini söyledik.

12 Eylülcülerin evetini de hayırını da boykot dedığımız söyledik. Ajitasyon çekerken bildiri dağıtırken evet diyenlerin “siz boykot diyerek hayırcılara çalışıyorsunuz”, hayır diyenlerinse siz “boykot diyerek evet çilere çalışıyorsunuz” demesi dikkat çekiciydi. Bu da bize referandumda düzen güçlerinin karşısında durmanın tek yolunun boykot demek den geçtiğini gösteriyor.

Saat 8’e doğru standımızı topladık ve oradan ayrıldık.

12 Eylülcülerin evetine de hayırına da boykot diyoruz!

Evet hayır dayatmasına geçit yok referanduma yanıtımız boykot!

İstanbul’dan komünistler!

Ferdinand Lassalle: Komünist

Geride bıraktığımız referandum solun üç ayrı tutum etrafında öbekleşmesiyle hatırlanacak. Bir başka deyişle 12 Eylül referandumu sürecinde aynı iddia ve gerekçelerle bütün olasılıklara göre tutum alanlar birbirlerinden ayrıştı yahut birbirleriyle buluştu ve yek diğerini aşağı yukarı benzer savlarla eleştirdiler.

Evet'ten yana olanlar genel olarak benzer gerekçelerle kah işçi sınıfının, kah demokrasi mücadelesinin önünü açacak gelişmelere vesile olacağı için bu tutumu almak gerektiğini öne sürdüler. Hayır tutumunu alanlar ekseri AKP'nin güçlenmesine engel olmak ve AKP'yi geriletmek gerekçesiyle bu tutumlarını gerekçelendirdiler. Her iki kamptakiler de boykot tutumunu benimseyenleri eleştirirken aynı silahlara sarılıp - başka durumlarda pek itibar etmeseler bile -

Lenin'in Duma'yı neden boykot etmemek gerektiği hakkındaki eleştirilerinden boykot tutumunu benimseyenleri kınamak üzere yararlanma kurnazlığına tevessül ettiler.

Buna rağmen solun en geniş kesimi boykot tutumunda bulundu. Ancak boykot cephesi en kalabalık kamp olduysa da, bu kamptakilerin gerek boykota ilişkin tutumlarını savunma gerekçeleri gerekse de Evet'çi ve Hayır'cı olanlara yönelttikleri eleştiriler muhtelif idi. Bir tarafa öteden beri seçimler söz konusu olduğu her durumda üç aşağı beş yukarı boykot tutumunu benimseyenler elbette referandumda da boykottan yana oldular. Buna karşılık genel olarak sandığı boykot etmeyenler de bu anayasa referandumunu boykot etme tutumunu benimsediler. Bunlar

arasında ise referandumu, önerilen anayasa taslağında Kürtlere ilişkin bir değişikliği içermediği için boykot edenler olduğu gibi, bu taslağı yeterli bir demokratik değişiklik ifade etmediği için boykot edenler de vardı. Boykot cephesinde, KÖZ'ün tutumunda olduğu gibi, aslında bu anayasa değişikliğinin yaklaşan seçimlere bir hazırlık manevrası olduğunun farkında olarak birbirleriyle dalaşan burjuva partilerinin karşısına seçimlerde geniş bir ittifak halinde çıkmak amacıyla referandum sürecinden yararlanmayı düşünenler de vardı.

Gerek AKP gerekse de rakipleri referandum kampanyaları boyunca demokratik bir anayasayı tartışmak yerine bu referandum kampanyalarını adeta bir seçim kampanyası gibi yürüttüler. Bu kampanyalar boyunca burjuva

politikasının bütün çirkinlikleri birer marifet gibi tarafların kendilerine destek sağlamak için başvurdukları araçlar oldu.

Öte yanda ise, bilhassa solun Evet veya Hayır kamplanna kanşan kesimleri kendi pozisyonlarını savunmak ve diğerlerini eleştirmek üzere türlü oportünist cambazlıklara başvurular. Referandum kampanyaları esasen seçimlere hazırlık kampanyaları olduğuna göre, seçimlere gidilirken bu tür cambazlıkların fazlasıyla artacağından da kuşku duymamak gerekir.

Ne var ki burjuva politikasındaki bu manevraların burjuvazinin rakip kanatlarının kuyruğunda sürüklenen sola bulaşacağından da şüphe duymamak gerekir.

Elbette burjuva siyasetinin işçi hareketine

sızması anlamına gelen oportünizm yaşadığımız topraklar bakımından yeni bir gelişme değildir. Ama referandum sonuçlarının da gösterdiği gibi emekçilerin ve ezilenlerin adına siyaset yapma iddiasında olanların önümüzdeki seçimlerde önemli bir ağırlığı olacaktır. Bu şartlarda oportünizmin etkisinin her zamankinden daha belirleyici olma ihtimali yüksektir.

Bu itibarla, burjuvazinin siyaset yöntemlerini işçi hareketinin içine taşıyan ilk örneklerden birini, hatta işçi sınıfının önünü açmak için burjuvaziye karşı Bismarck'la anlaşmanın yollarını aramaktan dahi çekinmeyen ve bunu yaparken aynı zamanda «Komünist Manifestoyu ezbere bilmesiyle» maruf olan birini anmanın tam zamanıdır.

Marx Ferdinand Lassalle için «Alman işçi hareketini yeniden uyandırmış olması onun ölümsüz hizmetidir» demişti. Öldükten sonra mezarını her yıl ziyaret eden işçiler, onun için yazılmış olan ve içinde «burada bize silahlarımızı veren biri yatıyor» nakaratı geçen bir ağıt okurlardı. Bu ağıt ondokuzuncu yüzyılın en büyük hatiplerinden biri olan ve Alman işçi hareketinin siyasal örgütlenmesine önderlik eden Lassalle'e şükran duygularının en belirgin ifadesiydi.

Hiç kuşkusuz Alman işçi hareketinin 1849-1862 yılları arasındaki gericilik döneminin ardından yeniden örgütlenmesi Lassalle'in çabalarına büyük ölçüde borçludur. Ne var ki bu yoğun siyasal etkinlik, Lassalle'in zaten kısa süren yaşamının (39) çok küçük bir kesitine rastlar. Engels «işçiler Lassalle'in yaşamının ancak iki yıllık propaganda dönemini biliyorlar ve zaten bu döneme pembe gözlüklerle bakmaktadırlar» demişti.

Lassalle daha gençlik yıllarından itibaren felsefe ve siyasetle ilgilenmeye başlamıştır. Ferdinand daha lisede okurken ilerde kendisini öne çıkaracak olan kimi meziyetlerini ortaya koymuştu: sahte bir rapor tertiplemediği için liseden atılmıştı. Liseden atıldıktan sonra, bir ticaret okuluna devam edip, 1843'te diplomasını aldıysa da, bu diplomayla yetinmemişti. Önce Breslau üniversitesinde sonra da Berlin üniversitesinde akademik kariyer yapma amacıyla hukuk ve felsefe okumaya başladı. Berlin'de okurken pek çok akranı gibi Hegel ve Feuerbach'ın fikirleriyle tanıştı. Doktora tezini yazmak üzere zaman zaman gidip kaldığı Paris'te Proudhon'la ve Heinrich Heine ile dolayısıyla sosyalist fikirlerle tanıştı. Yahudi olduğunu belli eden Lasal soyadını da Fransa'ya gidiş gelişleri sırasında değiştirip bir Fransız adı gibi yazmaya başladı ve böyle ünlendi.

Ama gençlik yıllarında Lassalle'in kendini bütünüyle siyasete verdiği söylenemez. Aksine genç Lassalle kariyerine ve kendini güvenceye almaya daha fazla önem veriyordu. Nitekim henüz bir avukat olmadan önce Prusya'nın önde gelen siyasi figürlerinden olan Kont Hatzfeld'in genç eşini kendisinden 20 yaş büyük eşine karşı savunmayı üstlendi ve 8 yıl süren bu tuhaf denecek kadar olağanüstü davayı müvekkilesi lehine kazandı.

Hatzfeld davası sıradan bir dava değildi. 1846 yılında başlayıp 1854 yılına kadar sürmüştür. Bu süreç boyunca Lassalle avukatlık hünelerlerinden ziyade kontun yazışmalarını ele geçirmek, onu casus gibi takip etmek, kendisine karşı basında kampanyalar açılmasını sağlamak, kontun bir metresinin özel eşyalarını çalmak vb. gibi yöntemlerden yararlandı.

Lassalle gençliğinin 8 yılı boyunca, Sophie Hatzfeld ile yakın ilişkisi nedeniyle sol içinde hakkında çıkan dedikodulara da göğüs gererek, bu davayla uğraştı. Bu süreç aynı zamanda onun hatiplik eğitimi ve sınavı oldu. Bu 8 yılın sonunda Lassalle akademik bir kariyer sahibi olmayı başaramadıysa da, diploma ve kariyerin

kendisine sağlayacağı şeylerden birini, kendisini ömür boyu geçindirecek düzenli bir gelir kaynağı elde etmeyi bu sayede «hak etti»: Kontes Hatzfeld onu yüklü bir ömür boyu yıllık gelirle ödüllendirdi.

Ama elbette Ferdinand Lassale'in gençlik yılları sırf eğitimle ve söz konusu boşanma davasıyla geçmedi. Pek çok akranı gibi o da dönemin siyasal akımlarıyla ve dolayısıyla siyasal eylemlerle de içli dışlı oldu. Her ne kadar bu dönemde siyasete gösterdiği ilgi daha çok teori düzeyinde kaldıysa da, bu onun 1848-1850 devrimci hareketleri içinde bizzat yer almasına engel değildi. Bu yüzden ve o sıra yayınlanan yazıları nedeniyle, tutuklanıp bir yıla yakın bir süre de hapiste yattı. Marx ve Engels ile tanışması da bu döneme rastlar. Lassalle'in asıl ünlenmesini sağlayan siyasal kariyeri de bu dönemecten itibaren şekillendi (bu dönemecin geçim sorununun çözülmesiyle aşağı yukarı aynı zamana rastlaması da küçük bir ayrıntı sayılmamalıdır).

Lassalle 1848'deki devrim dalgasının kırılması ile başlayan gericilik döneminde başka pek çokları gibi siyasal mülteciliği seçmedi. Zaman zaman başka ülkelere gittiyse de esas itibarıyla Almanya'da kaldı. Bu arada Hatzfeld davasını kazandığı gibi, Herakleitos üzerine doktora tezini de tamamladı. Almanya'da sosyalist çevreler içinde tanınan bir gazeteci olarak, Berlin'de öne çıkmaya başladı (1857). Marx ile tekrar ilişkiye geçmesi de bu dönemin ardındandır (1861). Daha çok mektuplaşma biçiminde geçen ve bir yakınlaşmadan çok ayırım çizgilerinin kalınlaşmasını sağlayan bir süreçtir bu. Bu dönem hakkındaki görüşlerini sonradan dostu Kugelmann'a yazan Marx şöyle demişti:

“İzin verirsiniz ilkin Lassalle ile ilişkilerimin ne olduğunu açıklayayım. Faaliyette bulunduğu tüm süre boyunca ilişkilerimiz kesikti. 1848'den 1863'e kadar bana yazdığı mektuplarda olsun, yüz yüze görüşmelerimizde olsun o, daima benim temsil ettiğim partiden yana olduğunu söylemişti; ama 1862 sonunda Londra'da benimle o küçük oyununu oynayamayacağı kanısına varınca bana ve eski partiye karşı «işçi diktatörü» rolüne çıkmaya karar verdi.”

Aynı mektupta Marx Lassalle ile arasındaki siyasi uzaklaşmanın siyasi nedenlerinin neler olduğuna da üç başlık altında değinmişti:

“Birincisi, farfaralıklarından ötürü ve yapıtlarından yaptığı utanç verici çalıntılar böbürlenme vesilesi yaptığı için. İkincisi siyasal taktiğine karşı çıktığım için; ve üçüncüsü ülkedeki siyasal faaliyetine daha başlamadan önce Prusya devletinin doğrudan bir sosyalist uygulamada bulunabileceğine inanmasının saçma olduğunu açıkladığım ve tanıtladığım için.”

Ama ne yazık ki bu ayırım çizgileri net bir biçimde çizilmediği gibi, net bir biçimde bilince çıkarılmadan bu süreç sona erdi. Lassalle dinlenmek için gittiği İsviçre'de aşık olduğu bir kadının nişanlısı ile 1864

yılının 28 Ağustos'u'nda bir düelloya tutuştu ve bu düelloda aldığı yaralar nedeniyle üç gün hastanede yattıktan sonra öldü.

Riazanov Lassalle'i şöyle tasvir etmişti:

“Lassalle son derece kendini beğenmiş bir insandı. Bilinçsiz kitleler üzerinde çok güçlü bir etki bırakan, bilinçli işçileri ise iten gürtlütlü konuşmaları, gösteriş ve reklamı severdi. Alman işçi hareketinin yaratıcısı olarak gösterilmekten hoşlanırdı.”

Engels de Marx'ın ölümünden 8 yıl sonra Lassalle hakkında Kautsky'ye yazdığı bir mektupta «Lassalle'in tüm ünü, yıllar boyu Marx'ın da izniyle onun araştırmalarının sonuçlarını kendi malıymış gibi, üstelik ... onları çarpıtma pahasına kendine mal etmesinden ileri geliri» dedi. Bunu hatırlatma gereği Alman sosyalistleri arasında Lassalle hakkında yaratılan efsaneleri yıkmak üzere gereken özen ve gayretin gösterilmeyişi idi. Bu durumun sorumlularının başında gelen Kautsky'ye Lassalle'in nasıl birisi olduğunu şu sözlerle hatırlattı:

“Lassalle yirmi altı yıldan beri tarihin malıdır. Bir süre için, sosyalistlere karşı yasanın yürürlükte olmasından ötürü tarihsel eleştiri onun hakkında susma yolunu tutmuş olsa da, bu eleştirinin bir an önce yapılması ve Lassalle'in gözündeki konunun nihayet aydınlağa kavuşturulması zamanı gelmiş çatmıştır. Hayır, Lassalle'in gerçek kişiliğini bir başka kılığa büründürüp onu göklere çıkartan hurafe partinin yasaı haline getirilemez. Lassalle tarafından yapılan hizmetler ne kadar büyük sayılırsa sayılsın onun tarihsel rolü iki yönlüdür. Sosyalist Lassalle'i demagog Lassalle adını adım izler. Örgütlendirici ve bilinçlendirici Lassalle'in şahsında kokmuş araçlara başvurmakta sakınca görmeyen kimseleri çevresinde sakınca olarak görmeyen; onlardan basit birer araç gibi yararlandıktan sonra buruşturup atmaktan zevk alan Haltzfeld davasının baş rol oyuncusu belirmektedir. 1862'ye kadar Lassalle basit demokratı.sonra tamamen kişisel nedenlerle birden bire değişti ve propaganda faaliyetine başladı. Daha iki yıl geçmemişti ki işçilerin burjuvaziye karşı kralı parti ile birleşmeleri gerektiğini söyleyip karakteri kendisinininkine pek benzeyen Bismarck ile entrikalar çeviriyordu. Eğer kendisi açısından talihi bir olay sayılması gereken ölümü engel olmasaydı bu tutumu onu partiye karşı gerçek bir ihanete kadar sürükleyebilirdi.” (Kautsky'ye 23 Şubat 1891 tarihli mektup, Gotha ve Erfurt Programlarının Eleştirisi, içinde s.77, Sol Y.)

Gerçekten de Lassalle ne idüğünün meydana çıkmasına ramak kalmışken erken öldü. Oportünist bir çıkarıcı olarak değil, Alman işçi hareketinin uyanmasını sağlayan bir önder olarak anılmasını sağlayan da belki bu erken gelen ölümdü.

Ne yazık ki daha sonra Engels de Lassalle'in açtığı yoldan gelişen Alman sosyal demokrat hareketinin benimsediği yol ve yöntemlerin burjuvaziye barikat savaşlarından daha fazla ürküttüğünü dile

getiren sözler söyledi. Bütün bunlar Lassalle'in fikirlerinin daha doğrusu fikirlerinden çok siyaset tarzının önce Alman işçi hareketi içinde, giderek de uluslararası hareket içinde yer etmesine katkı sağlamıştır. Marx'ın Lassalle'in ardından onunla kendisi arasındaki derin ayırım çizgilerini öne çıkaran bir tutum göstermeyip, ondan sitayişle söz etmiş olması bu ayırımların önemsiz olduğu anlamına yorumlamalıdır.

Marx'ın kibarlığından ötürü böyle davrandığı da sanılmamalıdır. Bunun daha önemli izahları vardır. Her şeyden önce, Lassalle'in ani ölümü Birinci Enternasyonal'in kurulmasından birkaç hafta öncesine rastlar. Bu enternasyonalin içinde Alman işçi hareketinin temsilcilerinin yer alması tabii ki önemli bir hedef olarak görülmekteydi; ve Lassalcıların bu hareket içinde tuttukları yeri küçümsemek mümkün değildi. Üstelik o zaman oportünistlerden ve oportünizme karşı net bir tutum almakta tereddüt edenlerden koparak bağımsız bir dünya partisi kurma fikri yoktu. Hatta oportünizm kavramı da henüz sonradan kazandığı anlam ve içeriğe bürünmüş değildi. Bu ancak, Lassalle'in ideolojik ve politik mirası üzerinde şekillenen İkinci Enternasyonal'in çöküşünden sonra bolşeviklerin teorik ve pratik çabalarıyla bilince çıkarılacaktı.

1860'lı yıllarda Alman işçi hareketinin örgütlenmesi için yürüttüğü ajitasyon, propaganda ve örgütlenme çalışmaları boyunca Lassalle büyük ölçüde Komünist Manifesto'dan ve Marx'ın yazılarından yararlandığı halde, belli başlı siyasal yazılarında bu bağı gizlemeye özen göstermişti. Marx'ın adını ancak hayatının son demlerinde o da bir devrimci yahut komünist olarak değil, «bir iktisatçı» olarak zikretti. Bu tutumunu, komünizm heyulası hakkında önyargıları olan bilinçsiz kitleleri ürkütmemek için benimsediği bir taktik olarak izah ediyordu. Benzer gerekçelerle yasa dışı devrimci örgütlerle ilişki kurmamaya yahut bu ilişkinin belli olmamasına da özen göstermişti. Oysa Lassalle bir yandan temel birçok sorunda Marx'ın görüşlerinden yararlandığı gibi, devrimci akımların gücünden ve deneyimlerinden yararlanmaya da tamamen kapalı değildi. Ne var ki bütün bunları kendine özgü ve daha çok gündelik hesaplardan çıkarak vardığı tutumlarla eklektik bir biçimde birbirine karıştırmaktaydı.

«Lassalle'in yazılı propagandasında Marx'tan aldığı doğrular kendi yanlış vargılarıyla o kadar iç içe geçmiştir ki, gerçeği yanlıştan ayırdetmek çok zordur.» Doğrusu bu tablo tarihin derinliklerinde yitip gitmiş bir siyasal tutumu anlatmakta değildir. Aksine bu siyaset tarzı hala canlı ve çok daha renkli örneklerine tanık olmakta olduğumuz oportünist siyaset tarzının bir portresidir.

Yazılarında Marx'tan ve Manifesto'dan söz etmemekle birlikte, bir biçimde buradan beslendiğinin belli olması Lassalle'in aslında «usta» bir siyasetçi olarak bu fikirleri Alman işçileri arasında yaydığı

izleniminin doğmasına hizmet etmiştir.

Bu izlenimin ne kadar yaygın olduğu Lassalle'cilerle Marx'ın Almanya'daki yoldaşları arasında beliren yakınlaşmalar sırasında belli oldu.

Nihayet Marx Lassalle'ciliğin marksizm kisvesi altında hortlamasına engel olmak üzere ve Lassalle'in eklektik çizgisini eleştirmek üzere kaleme aldığı «Gotha Programı» hakkındaki eleştirilerini «Dixi et salvavi animam meam!» (söyledim ve ruhumu kurtardım) diye noktaladı. Besbelli o güne kadar içinde tuttuğu eleştirileri açıkça ve topluca ortaya koymanın ferahlığını ifade etmek istiyordu. Ne var ki, bu eleştiriler birkaç yılının dışında kimse tarafından uzun süre boyunca okunmadı; ancak 1891'de o da Engels'in çabaları sonunda bazı kısımları çıkarılış olarak yayınlandı. Bu tarih aynı zamanda alman sosyal demokrasisinin yeni programının, Erfurt programının yayımlandığı tarihtir. Ne var ki, o esnada bu programın mimarlarından Kautsky Programlarımız başlıklı yazısında Marx'ın Lassalle hakkındaki eleştirilerini haksız bulduğunu ifade eden ve ona övgüler dizen şu değerlendirmeleri yapmaktaydı:

”Alman sosyal demokrasisinin Lassalle hakkındaki değerlendirmesi Marx'ınki ile aynı değildir. Yapıtları ... sosyalizmi öğrenirkenki ilk adımlarımızda kılavuzluk etmiş olan ... sosyalizm coşkusunu esinlendirmiş olan bir adamı hiç unutabilir miyiz? Marx'ın öğrencisi Lassalle hakkında yazdıklarını dikkatle okuyup bunlar üzerinde düşünürüz. Ama unutmamalıyız ki, Lassalle da öğretmenlerimizden biriydi ve en iyi savaşçılarımızdan biriydi.” (Neue Zeit, Şubat 1891)

Bu saptamalar aynı zamanda İkinci Enternasyonal'in nasıl Lassalle çizgisinin etkisi altında şekillendiğini de anlatır. Bu suretle, uzun yıllar marksizm adına onun eklektik bir karikatürü uluslararası işçi hareketine egemen oldu. Komünist Enternasyonal'in kopuşu aynı zamanda marksizmin bu oportünist karikatüründen ayırt edilmesi çabasıydı. Lenin'in sağlığı dönemindeki ilk dört kongresi boyunca Komünist Enternasyonal bir yandan Bolşevik deneyimin derslerini kılavuz edinirken bir yandan da yıllar boyunca marksizmin yerine işçi hareketinin büyük kısmına egemen olmuş oportünizmle ayırım çizgilerini yeniden çizmeye koyuldu. Bu çaba bir manada Marx'ın Gotha programının eleştirisi ile yapmaya başladığı işin yeniden ele alınmasıydı. Bunu görmek için Marx'ın bu eleştirisini hatırlamak gerekiyor.

Lasalcılığın Marksizme Bulaşmasının İlk Belgesi: Gotha Programı ve Marx'ın Eleştirilerinin Akıbeti

Marx Lassalle ve lasalcılık hakkındaki görüşlerini çeşitli vesilelerle dile getirdiyse de bunu daha çok dostlarına yazdığı mektuplarda yaptı. Marx Lassalle'in «burjuvaziye karşı, gerekirse Bismarck'la bile ittifak yapmayı» öngören oportünist tutumunu; onun devletçiliğini ve

Manifestoyu Ezbere Bilen Bir Oportünist

ulusalcılığını eleştiriyor; kendi görüşlerinden, Manifesto'dan, Birinci Enternasyonal'in temel belgelerinden kopartılmış kimi ifadelerin arkasına saklanarak siyaset yapmayı meslek edinmiş olan Lassalle ve lasalcılarla ayırım çizgilerini çekmeye özen gösteriyordu. Bu özenli tutum özellikle Birinci Enternasyonal'in kuruluşunun ardından güç kaybetmeye başlayan lasalcıların Marx'ın takipçilerine yanaşmalarına yol açtı. Doğrusu Almanya'da marksizm adına hareket eden Wilhelm Liebknecht ve arkadaşları da lasalcılarla yakınlaşma eğilimindeydiler.

Sonuçta 1875'te Gotha kentinde gerçekleşen bir kongrede lasalcılarla marksistler birleşip, sonradan hem Alman Sosyal Demokrat Partisi'nin, hem de İkinci Enternasyonal'in belirleyici çekirdeği olacak olan örgütün temelini attılar. Bu birlik Gotha Programı diye bilinen bir programla tescil oldu.

Marx bu programı «lasalcı iman maddelerinin kutsanması hesabına katılmazsa program hiçbir değer taşımamaktadır» diye değerlendirdi ve;

"Lasalcı önderler, koşullar onları zorladığı için bize gelmekteydiler. Onlara ilkeler üzerine pazarlığa girişilmeyeceği daha başından söylenmiş olsaydı, bir eylem programı ya da ortak hareket için bir örgütlenme planıyla yetinmek zorunda kalırlardı... Kendi partimizin her eleştirisinin ve her düşüncesinin önlenmek istendiği açıktır." (Marx'dan Bracke'ye 5 Mayıs 1875 tarihli mektup)

Marx, kimi demokratik talepleri «askeri despotizmden başka bir şey olmayan bir devletten isteyen»; üstelik bunların yasal yoldan kabul edilebileceğini varsayan bu programı; «bu polisin izin verdiği ve mantığı yasakladığı sınırlar içine hapsedilmiş bir demokrasiciliktir» diye eleştirdi. (Bracke'ye mektup)

Sırf bu sözlere bakıldığında bile, Marx'ın Gotha Programı diye bilinen program hakkındaki sert eleştirilerinin muhataplarının hala ne kadar yaygın olduğu kolaylıkla görülebilir. Demek ki, lasalcılık Marx tarafından teorik olarak alt edildiği, ve o günden beri marksist sıfatını benimseyen herkes tarafından adet üzerine lanetlendiği halde, yok edilemedi.

Çünkü Marx'ın bu eleştirileri uzun süre bir sır olarak kalmıştı. Marx'ın notları gönderdiği Bracke «birleşme suya düşmesin» diye notları hasır altı etmişti. Sadece bu oportünist birliğin mimarı olan Liebknecht bunları okuma ayrıcalığına sahip olmuş, hapisteki Bebel ise bundan yoksun kalmıştı. Engels zor bela saklayabildiği bir kopyayı ancak 1891'de, yani 15 yıl sonra, yayınlanmak üzere Kautsky'e göndermiş, ama o zaman da bu birliğin mimarlarını incitmemek için notlar budanarak yayınlanmıştı.

Daha ilginç arada geçen bu uzun süredeki gelişmelerdir. Bebel «bu birleşmenin ve sonuçlarının bir eğitim süreci olduğunu» söylüyordu. Liebknecht Marx ve Engels'i «saf teorik bir parti ile militan bir parti arasındaki ayırımı görmemekle» eleştirip, bir bakıma onları doktrinerlikle suçluyordu. Bracke «eğer marksistler partiden çıkarılarsa işçi hareketinden soyutlanmış olacaklarını» savunarak, Spartakistlerin yıllar sonra oportünist SPD'den kopmamak için öne sürdüğü gerekçenin Rosa Luxembourg'un bir icadı olmadığını ortaya koyuyordu.

Bu itiraz ve açıklamalar ne yazık ki, Almanya'ya ve o yıllara özgü bir tablonun parçaları olarak kalmadı. O günden sonra ve hemen hemen her yerde oportünist birlikleri benzer sözlerle gerekçelendirmek adet oldu. Daha da ilginç, kitle kuyrukçuluğunun sonucu olarak oportünizm karşısındaki teslimiyet tutumunun ilk örneklerinden birinin Marx ve Engels'in Gotha Kongresi sonrasında gösterdikleri davranışta görülmesi:

"Tek başına birleşme olgusunun bile işçileri mutlu ettiği bilinmektedir; ama pek kısa zamanda elde edilen bu sonucun bedelinin ağır olmadığını sanmak yanılgı

olur."

Bunun bedeli Marx'ın sandığından daha ağır oldu. Engels «herşeye rağmen, işçilerin bu partiyi bir komünist parti sandıklarını, bu nedenle Marx ve kendisinin bu partiye sırt çevirmediklerini» açıklıyordu.

Alman Sosyal Demokrasisi ve Lassalle'cılığın Marksizmin Yerine Geçiş

İkinci Enternasyonal'e hem kitlesel gücü hem de teorik itibarı ile damga vuran Alman Sosyal Demokrat Partisi alman işçi hareketinin iki kanadının biraraya gelişinden doğmuştu. Bunlardan birincisi, Lassalle tarafından 1863'te kurulan Alman Emekçileri Genel Derneği idi. Lassalle'cılık Komünist Manifesto'nun görüşlerinin kabaca çarpıtılmasından hareket ediyordu ve hem Lassalle'in sağlığında hem de ölümünden sonra, Marx'ın şiddetli eleştirilerine hedef olmuştur. Bu eleştirilere konu olan özellikleri arasında en çok dikkat çekenler, Lassalle'cılığın sınıf mücadelesinin sorunlarına «alman» gözlüğünden bakması; ekonominin işleyişi hakkındaki (ücretlerin tunç kanunu gibi) determinist saptamaları; devletçiliği yücelten ve devletin medet uman yaklaşımları; ve sosyalizme yol açmak için Bismarck'la anlaşma yapmaya kadar uzanabilen oportünizmidir.

Lassalle'cılarla birleşerek SPD'ye hayat veren diğer kanat ise, 1869'da Eisenach'ta August Bebel ve Wilhelm Liebknecht öncülüğünde kurulan Alman Sosyal-Demokrat İşçi Partisi idi. Bu parti sözümona Lassalle'cıların marksist eleştirisi üzerine kurulmuştu; ama baştan itibaren hem Marx hem de Engels bu eleştiriler hakkındaki kaygılarını gizlememişlerdi. Esasen bu tutum da oportünizmin farkında olup kendilerini ayırt etmekle birlikte, siyasette ve bilhassa örgütlenme bağlamında bir türlü onlardan kopamayan merkezilerine aittir. Sonradan Rosa Luxembourg ve troçkistler bu tutumun başlıca takipçileri olacaklardı.

1875'te Lassalle'cılar Eisenach'lılara yaklaşarak birleşmeyi önerdiler. W. Liebknecht'in biraz da kendi inisiyatifile yürüttüğü görüşmelerin sonucunda, birleşme aynı yıl Gotha kentinde gerçekleşti. Engels bu birleşmenin ardından Bracke'a şunu söyledi:

"Liebknecht'in birleşmeyi bir an önce gerçekleştirme ve bunu ne pahasına olursa olsun başarma çabasıyla herşeyi berbat ettiği yolundaki görüşünüze katılıyorum." (11 Ekim 1875 tarihli mektup, Gotha ve Erfurt Programlarının Eleştirisi içinde, Sol Yayınları s.66)

Marx ve Engels bu birleşmeye de birleşmenin ortak metni olarak benimsenen «Gotha Programı'na da sert eleştiriler yönelttiler. Gotha Programı, Marx ve Engels'in yıllarca uğraşarak alttettikleri «Alman küçük burjuva sosyalizmi'nin yeniden, üstelik marksizm adı altında hortlamasını ifade ediyordu. Engels bu metni «bizim adamların Lassalle'cılara vermek nezaketinde bulundukları tavizler» diye yorumladı; Marx da detaylı bir eleştiri yazdı.

Doğrusu, «İkinci Enternasyonal marksizmi'nin oluşum macerasını bu noktadan itibaren ele almak gerekir. Zira Marx, «Engels ve ben kısa bir bildiri yayınlayarak söz konusu ilkeler programı ile ortak bir yanımızın olmadığını açıklayacağız» dediği halde, bunu hiç bir zaman yapamadılar. Aksine burjuvazinin saldırılarının yoğunlaşması karşısında, eleştirilerini bir kenara bırakıp, Sosyal Demokrat partiyi desteklemeyi tercih ettiler. Dolayısıyla, Marx ve Engels'in söz konusu metinle ilgili ciddi eleştiri ve itirazları olsa bile, bu eleştiriler ve itirazlar asıl gerekli oldukları dönemde yayınlanmadı. Ya özel mektuplarda, yahut Marx'ın o zaman yayınlanmayan ünlü «kenar notları»nda kaldı.

Oysa bugün Lassalle'in düşüncelerinin ve siyaset tarzının hala nasıl hüküm sürdüğünü anlamak için onun temel fikirlerini yansıtan Gotha Programı hakkında Marx'ın yazdığı eleştiri notlarının

mahiyet ve akıbetini hatırlamak zorunludur.

«Gotha Programı Eleştirisi»nin Hasıraltı Edilmesi ve Engels'in Erfurt Programı'na Sunduğu Destek

Bununla birlikte, bugün pek çok marksist Marx'ın Gotha Programı hakkındaki eleştirel notlarından haberdardır. Ama bu eleştirinin zamanında ve bizim okuduğumuz haliyle yayınlanmadığından pek azı haberdardır. «Gotha Programı'nın Eleştirisi» ilk kez onbeş yıl gecikmeyle yayınlandı; muhataplarına gecikerek ulaştığında da aslı gibi yayınlanmamıştı. Üstelik metnin gecikerek ve kırıpılmış haliyle yayınlanması konusunda bile, sözümona marksistler epeyi direnç göstermişlerdi.

1891 tarihli ilk almanca baskısına yazdığı önsözde Engels şunları söyledi:

"Bununla birlikte anlamı pek fark ettirmediği yerlerde, bazı deyimleri ya da kıncı kişisel değerlendirmeleri sildim. ... Bundan başka basın kanunu bakımından gerektiği için çıkarılıp yerine noktalar konan birkaç cümle daha var." (Bkz. Gotha ve Erfurt Programlarının Eleştirisi, Sol Yay. s. 18-19)

Doğrusu, bu eleştiriden eksiltilen kısımların eleştirinin özünü etkileyip etkilemediği tartışılabilir. Ama, SPD'nin akıbetine bakıldığında, hem Prusya devletin sansürü nedeniyle, hem de bu eleştirinin hala SPD'nin başında bulunan muhataplarını «kırmamak» için yapılan düzeltmelerin oportünizme görece meşru bir zemin sunarak gelişmenin yönünü etkiledikleri çok barizdir.

Nitekim, bir yandan Prusya yasaları, bir yandan da Lassalle'cılar ve onlara taviz veren sözümona marksistlerin alınganlıkları gözetilerek yapılan bu düzeltmelere rağmen, Gotha Programı'nın eleştirisi yayınlandığında epeyi tepki ve küskünlük yarattı. Engels Sorge'a «Avrupa'da Lassalle'cılar köpürmektedirler ve böyleleri sizde hiç eksik değil ...» (aynı yerde, s.85)

Daha önemlisi, Erfurt Programı'nın Marx'ın Gotha Programı hakkındaki itirazları dikkate alıp, eleştirileri içerecek tarzda kaleme alınmadığı açıktır. Aksine bu programın söz konusu eleştirilerden bu eleştirilerin doğrudan muhatabı olmaktan kaçınmak amacıyla yararlandığı söylenebilir. SPD'nin 1891'in ekim ayında Erfurt'ta toplanan kongresinde benimsenen bu program metni oportünistlerin marksizmi istismar ettiği konusunda ibretlik bir örnek oluşturuyor.

Kendisi de bir tür sosyal-demokrat olan ve İkinci Enternasyonal geleneğinin temsilcilerinden sayabileceğimiz Emille Botigelli (Fransız Komünist Partisinin son kuşak teorisyenlerindendir) Gotha ve Erfurt Programları'nın Eleştirisi derlemesine yazdığı önsözde şöyle dedi:

"Erfurt kongresinde kabul edilen yeni program, Lassalle'ci demagoji ile bağlarını koparıyor, ve partinin teorik temellerini sağlamlaştırıyordu." (aynı yerde, s. 11)

Ne yazık ki, bu sadece Botigelli'nin yorumu değil; Kautsky ve Bernstein'in ortak eseri olan bu metin uzun yıllar marksizmin bir temel belgesi olarak hem marksistlerin hem de marksizm karşıtlarının başlıca başvuru kaynağı olmuştur. Hatta ilginçtir, tıpkı Bernstein'in revizyonizm tartışmasında yaptığı gibi, sonradan bütün marksizm dönemleri marksizmin iflası hakkındaki açıklamalarını büyük ölçüde bu belgenin kaderci ve nesnelci önermelerini eleştirisine dayandırmaktadırlar. Bu noktada Engels'in Marx kadar sert ve tavizsiz bir eleştiri yapmayışının olumsuz rolü küçümsenmemelidir.

Engels'in Katkısı

Erfurt Program taslağını eleştirmek, Marx ölmüş bulunduğundan Engels'e düştü. Her ne kadar Lenin bu metinde önemli ve bugün için de anlamlı olan birçok eleştiri noktası bulunduğunu söylüyorsa

da (bkz. Devlet ve İhtilal), Engels'in eleştirisi Marx'ın Gotha Programı'na yönelik eleştirisinden temelde farklıdır: her şeyden önce içerdiği eleştirel noktalara rağmen bu metin eleştiriden çok bir tasdik belgesidir. Zira Engels şöyle başladı eleştirisine:

"Bu tasarı eski programla (Gotha Programı kastediliyor) karşılaştırıldığı zaman, çok daha iyi bir tasarıdır. Özgül olarak Lassalle'ci nitelikte olsun kabaca sosyalist nitelikte olsun eskimiş bir geleceğin birçok kalıntıları yeni programda **geniş ölçüde** dışta bırakılmıştır; teorik bakımdan taslak, bütünüyle, **çağdaş bilim alanında** yer almaktadır ve bu alanda durarak onu tartışmak mümkündür." (aynı yerde, s.97, vurguyu biz ekledik)

İşte Engels'in bu tutumu, bütün eleştirilerini ve aynı tarihlere yayınlanmasında ısrar ettiği Marx'ın Gotha Programı hakkındaki eleştirilerini bir anda boşa çıkartmaktadır. Gotha Programı Lassalle'ciydi; Erfurt'ta kabul edilen programın ise «bu geleneğin kalıntılarını geniş ölçüde dışta» bıraktığı söylenmektedir; ve ne yazık ki bu gelenekten geriye kalanların neler olduğu söylenmemektedir. Marx, Gotha programında «zırvallıklar» olduğunu söylüyordu; Erfurt programı «çağdaş bilim alanında» bir program olarak Engels'ten geçer not almaktadır. Engels'in bu tutumu, bizzat Lassalle ve onun özgün fikirlerinin itibar iadesine kavuşmasını açıkça sağlamıştır. Ama bu programın elektik yapısı, ve Engels'in «hoşgörülü» eleştirisi küçük burjuva sosyalizminin, marksizmin itibarını yıllar boyu istismar etmesine hatırı sayılır bir hizmet sunmuştur. Böylece marksizmlle küçük burjuva yahut burjuva sosyalizmi arasındaki siyasal/ideolojik mücadele «marksistler arasında bir tartışma» düzeyine indirgenmiş ve öyle kabul edilir hale gelmiştir. Hala da marksizmle burjuva sosyalizminin marksizm zemininde dövüştürülebilmesine imkan veren etkenlerden biri bu olgudur.

Ne yazık ki, küçük burjuva/burjuva sosyalizminin hortlamasına zemin hazırlayan yalnızca Engels'in Erfurt Programına verdiği destek değildi. Aynı Engels, ölümünden birkaç ay önce, 1895 Mart'ında Fransa'da Sınıf Savaşları'nın yeni basımına yazdığı sunuşta 1848 devrimi döneminde kendisi ve Marx tarafından yapılan en büyük hatanın, Avrupa'daki durumu "sosyalist dönüşüm için olgun" olarak değerlendirmeleri olduğunu söyledi:

"Tarih, bizi ve bizim gibi düşünen herkesi haksız çıkardı. O tarihte Kıta'daki iktisadi gelişmenin kapitalist üretimin tasfiyesi için olgun olmaktan henüz çok geride bulunmuş olduğunu açıkça ortaya koydu."

Proleter devrimini iktisadi gelişmişlikle açklayan bakış açılarına bir tutamak noktası sunan bu sözler tüm İkinci Enternasyonal dönemine damga vurmuştur. Bu Sunuş'ta Engels, özellikle 1848 devrim dalgasının yarattığı havanın etkisiyle iyimser bir değerlendirme yaptıklarını açıkladı. İlginçtir, proleter devriminin nesnel koşullarının olup olmadığı, geçmiş burjuva devriminin proletarya önderliğinde gerçekleştirilmesi koşullarında teorik olarak konuşmuş tarihsel aşamaların aşılıp aşılamayacağı konusu ne zaman gündeme gelse, proleter devriminin sürekliliğini aşamalara bölerek kırma eğiliminde olanlar hala bu saptamalardan güç alabilmektedirler. Asıl önemli ve çarpıcı olan ise, ülkelerin iktisadi gelişmişliklerine göre devrim tipleri tarif eden Komünist Enternasyonal programında (1928'de benimsenen) yöntemsel yaklaşım bakımından aynı zemin üzerinde duruyor olmasıdır.

Açıktır ki yaşadığımız topraklardaki sosyalist akımların hepsinin devrim stratejisine ilişkin yaklaşımları oldum olası ve hala aynı bakış açısının damgasını taşıır.

Lassalle Burjuvaziye Karşıydı Ama Burjuvazinin Devletine Karşı Değildi

Marksistlerin daha çok Alman işçi hareketinin siyasal parti olarak

örgütlenmesini sağlayan önderi olarak tanıdığı Ferdinand Lassalle bir yahudi ipek tüccarının oğlu olarak Prusya'nın Breslau kentinde 1825 yılının 11 Nisan'ında dünyaya geldi. 1864 yılında İsviçre'de aşık olduğu genç bir kızın kıskanç nişanlısı ile girdiği anlamsız bir düello sonucunda genç yaşta öldü.

Lassalle burjuvaziye karşıydı ve açıkça burjuvaziye karşı bir siyasal işçi hareketi yaratma konusunda net bir biçimde tutum almaktaydı. Ama bunu yaparken yine burjuvaziye karşı Prusya'da bir siyasal akımı temsil eden Bismarck ile işbirliği ve uzlaşmaya girmekte sakınca görmüyordu.

Lassalle işçi sınıfının siyasal bir güç haline gelmesi için bağımsız siyasal bir parti olarak örgütlenmesinden yanaydı; bunun için ciddi ve samimi olarak çaba sarfetti. Ne var ki, o bu işçi sınıfı partisinin burjuvazi ile doğrudan doğruya karşı karşıya gelmesini değil, Prusya devleti dolayımıyla burjuvaziye karşı siyasal mücadele yürütmenin gereğini inanıyordu. Genel ve eşit oy talebi, işçi sınıfının devlet üzerinde baskı uygulaması ve onların taleplerinin devlet eliyle gerçekleştirilerek burjuvazinin hizaya getirilmesinin bir aracı olarak hedefleniyordu. Bu bakımdan Lassalle'in siyasal hedefi iktidarı işçi sınıfı tarafından ele geçirilmesine değil, burjuvazinin iktidardan uzaklaştırılması, işçi hareketinin ise siyasal iktidar üzerindeki etkisinin artırılmasına yöneltti. Devlet Lassalle'in siyasal ufkunda yıkılacak bir hedef olarak değil etkilenecek bir güçlü araç olarak belirmektedir.

Lassalle'in foyasının en bariz biçimde kendini belli ettiği yer ise; enternasyonalizm konusudur. Marx'ın deyişiyle «Komünist Manifesto'nun ve daha önceki sosyalizm tümünün aksine Lassalle işçi hareketini en dar ulusal açıdan kavramıştır.» Lassalle'in bu tutumu Gotha Programına da açıkça yansımış ve Marx tarafından şu sözlerle eleştirilmiştir:

"Peki Alman İşçi Partisi, enternasyonalizmini neye indirgemektedir? Çabasının sonucunun «halkların uluslararası kardeşliği olacağı» bilincine.... Onun için Alman işçi sınıfının uluslar arası görevleri hakkında tek sözcük yok!...Gerçekte, programın enternasyonalizmi, serbest değişimci partininkinden çok daha gerilerdedir. Bu parti de, hareketin nihai sonucunun «halkların uluslar arası kardeşliği» olduğunu ilan ediyor." (Gotha Programının Eleştirisi; s.35)

Doğrusu Lassalle'in takipçileri birinci emperyalist savaşa kadar halkların kardeşliği hedefi ile proletarya enternasyonalizminin aynı şeyler olduğu demagojisini sürdürdüler. Bu dönemçten sonra ise bolşeviklerin öncülüğünde Komünist Enternasyonal proleter enternasyonalizmini kendi ayakları üzerinde yükseltti. Ne var ki bu gün hala iki şey birbirine karıştırıldığına bakılırsa, Lassalle'in fikirlerinin çok etkili olduğu görülebilir. Topu topu iki yıl süren siyasal faaliyeti sonucunda böyle bir derin etki yarattığına bakarak Lassalle hakkındaki efsanelere inanmak mı gerekir yoksa? Elbette ki söz konusu olan Lassalle'in efsanevi güçlere sahip olması değildir. Zira söz konusu olan onun fikirleri değil, egemen burjuva ideolojisinin temel dayanaklarıdır. Oportünizm eskiden de işçi hareketine sızan burjuva siyasetiydi; hala öyledir. Demek ki Lassalle örneğinde beliren oportünist tutumun çaresi de genel olarak oportünizmin çaresinden başka değildir. Burjuva siyaseti olan oportünizm kendisine hayat veren toplumsal temelle birlikte yok olacaktır.

Bugün oportünizmi işçi hareketinin sırtından söküp atmak hala komünistlerin en önemli ve acil görevlerinin başındadır. Bunun nasıl teşhis edileceğini ve nasıl tasfiye edileceğini bolşevikler gösterdi; bolşeviklerin izinden giden komünist devrimciler oportünizmi işçi hareketinin saflarından defederek, ait olduğu yere, sermayenin mezarına gömecek. Lassalle de orada olacak.

Köz'ün Sözü

Referandumun Kaybedeni HAYIR Cephesi Oldu Emekçiler ve Ezilenler Muzaffer Olmadı

Geride bıraktığımız 12 Eylül referandumunun en belirgin sonucu HAYIR cephesinde konumlanan düzen güçlerinin anayasa referandumunu kaybetmiş olmalarıdır. HAYIR cephesinde konumlanan siyasatlar AKP'nin anayasa taslağının reddedilmesini sağlayamadıkları gibi 2009 yerel seçimlerinde kendilerine oy veren kitlelerin azımsanamayacak bir kesiminin referandumda HAYIR oyu vermesini de sağlayamadı. 12 Eylül referandumunda sandıktan çıkan HAYIR oylarının sayısı, HAYIR cephesini oluşturan bloğun 2009 yerel seçimlerinde aldıkları oylara nazaran %8 azaldı. Bu da HAYIRcı düzen partilerinin 2011 genel seçimlerinin hazırlığına AKP'ye nazaran dezavantajlı başlamalarını sağladı.

Zaten AKP anayasa referandumunu hamlesini tam da bu amaçla tasarlamıştı. AKP bu referandumda rakiplerini HAYIR cephesine iterek, onları 12 Eylül anayasası üzerinde yapılacak yamalara bile karşı çıkmaya, dolayısıyla mevcut statükoyu açıktan açığa savunmak zorunda kalmaya zorlamıştı. Bunda da başarılı oldu.

Böyle bir siyasi atmosferde, HAYIR cephesinde yer alan siyasi partilerin azımsanamayacak bir kesimi referandum çalışmalarının temeline bu referandumun AKP'nin mevcut rejimi sivil bir darbeye devirme çabası olduğu, AKP'nin sivil bir diktatörlük kurmak istediği, AKP'nin anayasa önerisinin T.C'nin üniter yapısını bozmayı ve Kemalizmi tasfiye etmeyi hedeflediği iddialarını koydular. Ama bu propagandalarında başarılı olmadılar.

12 Eylül referandumunun gösterdiği en önemli sonuçlardan birisi, emperyalist odaklar arasındaki güç ilişkilerinin değişmediği koşullarda, AKP'nin yerine geçerek düzenin bekçiliğini yapmak isteyen düzen partilerinin artık geleneksel tarzda bir Kemalizm ve düzen savunusuyla yetinemeyeceği ve içinden geçtiğimiz bu dönemde, bu tarz bir propagandanın kitlelerin gözünde bir kıymetinin olmadığıdır.

Özellikle de referanduma “vatanseverle bölücüyü ayır, referanduma işbirlikçi AKP diktasına HAYIR” sloganı ekseninde hazırlanan MHP'nin 12 Eylül referandumunda kaybettiği oylar bunun açık göstergesidir. Zira MHP'nin 2009 yerel seçimlerinde %20'nin üzerinde oy aldığı –dolayısıyla referanduma da en güçlü bir şekilde hazırlandığı- 28 ilde, HAYIR cephesine giden oylar 2009 seçimlerine nazaran %13 kadar azalmış, EVET cephesinin oyları ise %15 artmıştır. MHP'nin önemli kalelerinden olan Çankırı'da ve Yozgat'ta HAYIR cephesinden EVET cephesine geçen oylar %20'nin üzerindedir.

Bu sonuçlar HAYIR cephesinde konumlanan düzen partilerinin 2011 seçimlerinde AKP'nin altındaki koltuğu çekerek düzenin bekçiliğini kapmak için, ABD'nin T.C.'ye biçtiği role uygun düşmeyen ve T.C içerisinde yapılacak düzenlemelerin önünü kesmeyi hedefleyen statükocu geleneksel söylemlerini terk etmeleri, ABD emperyalizminin Orta Doğu'da yapmakta olduğu düzenlemelere uygun bir çizgi benimsemeleri gerektiğini göstermektedir. Başka bir deyişle rakiplerinin AKP'nin elinden burjuva diktatörlüğünün bekçiliğini kapmak için “AKP'nin önüne koyduğu gündemleri, AKP değil ben yapabilirim” diyebilen bir çizgide hareket edebilmeleri gerektiği açığa çıkmıştır.

Referandum Sonuçları Kılıçdaroğlu Rüzgarının Söndüğünü Değil, Etkisini Göstermeye Başladığını İşaret Etmektedir

Elbette AKP'nin rakipleri üzerine binen bu basıncın, MHP'den ziyade CHP'de değişim rüzgârları estirmesi çok daha olasıdır. Zira bu değişim görevinin Baykal'ın ayağının kaydırılması ile CHP iktidarına getirilen Gandhi Kemal'li bir CHP tarafından yerine getirilmesi çok daha olasıdır.

KÖZ sayfalarında birçok kez Gandhi Kemal operasyonunun temel hedefinin yıpranan bir AKP karşısında, AKP'nin önüne koyduğu hedefleri yerine getirebilecek ve emekçileri kendisine yedekleyebilecek bir muhalefet yaratmak olduğunu belirtmiştik. Bu nedenle CHP'nin siyasi çizgisinde olası bir değişiklik 12 Eylül referandumunun yenilgisi ile başlamış olmayacaktır. Aksine bu süreç Gandhi Kemal'in CHP'nin başına getirildiği gün başlamıştır. Referandum sürecinde ortaya çıkan tablo da bu sürecin devam edeceğine işaret etmektedir.

İşte bu yüzden HAYIR cephesinin 12 Eylül referandumundaki yenilgisinden bahsederken iki ayrı yenilginin altını çizmek gereklidir. HAYIR cephesinin yenilgisinin esas olarak CHP-MHP bloğunun yenilgisi olduğu doğrudur. Ancak bu referandumda CHP ile MHP'nin tümüyle aynı cephede hareket ettiğini söylemek ve bu iki düzen partisinin referandum sonuçlarından benzer şekillerde etkilendiğini söylemek doğru değildir. Zira HAYIR cephesinde yer alan düzen partilerinden MHP'nin gördüğü zayıat ile CHP'ninki arasında önemsiz görülemeyecek bir fark vardır.

MHP'nin 2009 yerel seçimlerinde %20'nin üzerinde oy aldığı illerde HAYIR cephesinin oylarındaki düşüş %13'ken, CHP'de bu oran %6'dır. CHP, MHP'nin aksine tüm kalelerini kaybetmediği gibi, pek çok ilde oyunu korumuş ve belirli bölgelerde yükseltmeyi başarmıştır. Yıllardır burjuvazinin her iki kampından da uzak duran ve bu nedenle de referandumda BOYKOT çalışmasının etkisine çok daha açık olan Tunceli'nin referandumda HAYIR rekortmeni olması bir ayrıntı olarak görülemez. Üstelik CHP sadece Tunceli'de ya da referandum öncesinde zaten güçlü olduğu Edirne ve Kırklareli'nde değil, aynı zamanda Malatya ve Sivas gibi bölgelerde de oyunu 2009'a nazaran yükseltmiş, pek çok ilde de gücünü korumayı başarmıştır.

CHP'nin referandumun kaybedenleri arasında olduğu açıktır. Ancak bu olgular bize CHP'nin referandum zayıyatıyla MHP'nin gördüğü zayıyatı aynı kefeye koymayacağımızı, CHP'nin 12 Eylül referandumunda MHP'nin yaşadığı gibi büyük bir düşüşten kendisini kurtarabilmiş olduğunu göstermektedir. Bu da, referandum sonrasındaki gibi Kılıçdaroğlu rüzgârının sönmediğini, aksine bu faktörün etkisini göstermeye başladığını ve CHP'yi MHP'nin akıbetinden kurtardığını göstermektedir.

CHP ile MHP arasındaki bu farklılık, referandum çalışmaları sırasında da kendisini göstermiştir. Devlet Bahçeli AKP'yi “PKK açılımı” yapmakla ve bölücü-hain bir parti olmakla suçlama yolunda bir propaganda hattı izlerken, Kılıçdaroğlu AKP'yi “genel af” tuzağıyla sıkıştırmaya çalışmış ve bunda da büyük oranda başarılı olmuştur.

Bu yüzden 12 Eylül referandumunun önümüzdeki seçimlerde AKP'nin galibiyetini

büyük ölçüde garantileyen bir sonuç yarattığını düşünmek doğru olmaz. Aksine yaklaşan 2011 seçimlerinde burjuvazi içerisindeki CHP-MHP ittifakının bozulması ve CHP'nin AKP'yi karşısına alacak bir şekilde yeniden yapılanmaya gitmesini beklemek daha gerçekçidir.

12 Eylül Referandumunu Manevrasıyla AKP Kemalizmi Tasfiye etmeyi Hedeflemiş Değildir.

CHP'nin içinden geçmekte olduğu yeniden yapılanma sürecini kavrayabilmek için referandum sırasında özellikle liberaller tarafından üretilen ve liberallere yedeklenen sosyalist akımlarla HAYIRcı bloğun önemli bir kesimi tarafından da tasdiklenen bir efsaneye değinmek de gerekir. Bu AKP'nin referandum hamlesinin aslında Kemalizmi tasfiye etme çabası olduğu hakkındaki efsanedir.

12 Eylül referandumunu hiçbir şekilde AKP'nin Kemalizmi tasfiye etme çabasının bir ifadesi değildir. Ne AKP'nin böyle bir çabası vardır, ne de referandumda kabul edilen anayasa değişikliği maddeleri böyle bir sonuç çıkarmaya elvermektedir. Kaldı ki eğer öyle olsaydı, o zaman AKP'nin 12 Eylül referandumuyla 12 Eylül rejimini gerçekten değiştiriyor olduğunu kabul etmek de gerekirdi. AKP'nin referandumda önerdiği anayasa maddelerinin 1982 Anayasası'nda daha önce yapılan 83 madde değişikliğinden esaslı bir farkının olmaması gerçeği de, referandumda onaylanan anayasanın 12 Eylül rejiminin özüne dokunmadığına işaret eder. Üstelik Kemalizm sadece 12 Eylül rejimi demek değildir. Kemalizm T.C.'nin kuruluş ideolojisidir. Bu yüzden böyle bir referandumda Kemalizmin tasfiye edilebileceğini düşünmek abestir.

AKP'nin ABD'nin Orta Doğu'daki çıkarlarına paralel olarak yaptığı tüm değişiklikler Kemalizmi tasfiye etmeyi hedeflemekle ilişkisi olmayan değişikliklerdir. Hatta 12 Eylül Anayasası'nın esasına dokunmamaya özen gösteren değişikliklerdir; nitekim bu nitelikleriyle de 12 Eylül'ün Anayasa Mahkemesinden geçer not almışlardır. 12 Eylül günü oylanan Anayasa değişiklikleri paketinde Anayasa'nın Başlangıç bölümüne dair tek bir değişikliğin olmaması, Türkiye Cumhuriyeti sınırları içerisinde yaşayan herkesi Türk olarak tanımlayan, resmi dili Türkçe olarak gösteren, anadilde eğitimi yasaklayan hiçbir maddeye dokunulmaması devlet ideolojisinin temeline hiçbir şekilde dokunulmadığını açıkça göstermektedir.

Eğer bu değişiklikler ile tasfiye edildiğinden söz edilmesi gereken bir şey varsa o başkadır: AKP getirdiği değişiklikler ile esasen 1961 Anayasası'nın getirdiği kimi kurumları tasfiye etmeye girişmiştir. Bu yöndeki ilk değişiklik girişimi de AKP'ninki değildir. Daha önce 12 Mart'ta 1961 Anayasası üzerinde aynı doğrultuda kimi düzeltme ve değişiklikler yapılmıştır. 12 Eylül'de de bu yönde bazı önemli düzeltmeler yapılmıştır. Genel olarak 1961 Anayasa'sında yapılan türlü değişiklik ve düzeltmelerin hepsi, 12 Eylül Anayasası ile yapılan değişiklikler ve bu Anayasa üzerindeki müteaddit değişiklikler de aynı istikamettir. Bu anlamda AKP'nin 12 Eylül Anayasası üzerinde yaptığı değişikliklerin esasen aynı doğrultuda olduğunu söylemek gerekir. Tam da bu nedenle AKP'nin Anayasa değişikliği esasen yeni bir Anayasa girişimi olmaktan çok 1971'den beri yapıla gelen değişiklik ve düzeltmelerle aynı doğrultuda düzenlemeleri ifade etmektedir. Bu çerçevede de Kemalizmin tasfiyesi ile yakın

uzak bir ilişkisi yoktur.

Daha somut ve özgül olarak ise AKP'nin anayasa paketinde HSYK'nın ve Anayasa Mahkemesinin oluşumu ve yapısı hakkında yaptığı tüm değişiklikler Kemalizmi tasfiye etmekten ziyade bir taraftan ABD'nin planlarında T.C.'nin üzerine düşen rolü oynamasına köstek olabilecek unsurları hizaya getirmeye yöneliktir. Diğer taraftan da T.C.'yi Avrupa Birliği için daha az sorunlu bir ülke olarak pazarlamayı mümkün kılmayı hedefleyen ve sağlayan değişikliklerdir. Tayyip'in yedeğinin Gandhi Kemal olması da bunun bir başka kanıtıdır.

Zaten referandumun öncesinde Anayasa Mahkemesi'nin HSYK'nın yapısına dair önerilen değişiklikleri anayasaya aykırı bularak, iptal etmemesi de bununla ilişkilidir. Yine referandum öncesinde yaşanan krizde YAŞ'ın hizaya çekilmesi de aynı sınırlar dâhilinde gerçekleşmiştir.

Öte yandan dikkat çekilmesi gereken bir olgu daha vardır. 2007 seçimlerinin ardından bu seçimlerde AKP karşısında Kemalizmin savunusu maskesi ardında oluşan ittifakın çatladığı açıktır. Bu ittifakın unsurlarından biri olan Genel Kurmay'ın, seçimlerin hemen ardından değilse bile cumhurbaşkanlığı krizinin Abdullah Gül'ün makama oturmasıyla sona erişinin ardından, kendini CHP-MHP ittifakından ayırarak AKP ile kendine göre bir çekişme ve pazarlık mecrasına yöneldiği, bir manada hizaya çekildiği gözle görülür bir olgudur. Bu süreç yakın dönemde de kendini göstermiştir. Gerek son YAŞ toplantısı gerekse de irili ufaklı başka örnekler bu çekişmeli pazarlık sürecinin ifadeleri olarak görülmelidir. En önemlisi ise, yakın dönemde her konuda fikir beyan etmesine neredeyse alışılmış olan Genel Kurmay'ın Kemalizm ve rejim konusunda çok sert ve gerilimli, aynı zamanda da 12 Eylül darbesi üzerinden her vesileyle bir ucundan orduya da vuran polemiklerle cereyan eden referandum sürecinde hiçbir biçimde tutum almamış olmasıdır.

12 Eylül referandumunun sonuçlarına bakarak bu gelişmelere ilişkin söylenebilecek olan son şey Kemalizmin tasfiye olmakta oluşudur. Doğrusu Cumhuriyet mitingleri ile tetiklenen süreçte Kemalizm maskesiyle AKP karşısında oluşan cephenin dağıldığı ve bu cephenin devlet katındaki kimi mevzilerinin daha yıkılmakta olduğudur. Bir anlamda CHP'nin bünyesindeki değişim de bu bağlamda görülmelidir. Referandum ile MHP'nin bünyesinde kendini gösteren çatlak da bu sürecin bir devamı olarak görülebilir.

Bu tablonun ardından akılda tutulması gerekenlerin başında ise önümüzdeki seçimlerde 2007'deki gibi bir CHP-MHP ittifakının çok zor olacağı gelmektedir.

HAYIR Cephesinin Yenilgisi AKP'nin Referandumdan Güçlenerek Çıktığı Anlamına Gelmez

Referandumda HAYIR cephesinin kaybetmiş olması, AKP'nin bu referandumla artık rakipsiz kaldığı, mutlak ve kesin bir galibiyet elde ettiği ve referandumdan büsbütün güçlenerek çıktığı anlamına gelmemektedir.

AKP'nin 12 Eylül günü anayasa referandumuna katılanların %58'inin desteğini kazanmış olması ve EVET cephesinin 2009 yerel seçimlerine nazaran oylarını %11 artırmış olması 2011 genel seçimlerinin galibinin yapılan bu önseçimler hemen

hemen belirlenmiş olduğu tespitine yol açabilmektedir.

Ancak bu tespit doğru değildir. Zira 12 Eylül günü EVET diyen oyların azımsanmayacak bir kesimi 2011 seçimlerinde AKP'ye gidecek oylar olmaktan ziyade, önümüzdeki seçimlerde AKP'ye oy vermeyecek olsa da bu referandumda HAYIR demeye ikna olmamış kesimlerdir. Yani referandumun HAYIR cephesini zayıflattığı doğrudur ama AKP'yi daha da güçlendirdiği doğru değildir.

AKP referandumda hedefine ulaşmış, düşüşünü bir ölçüde engellemeyi başarmış ve 2011 seçimleri yolunda rakiplerine nazaran önemli bir avantaj elde etmiştir. Ancak tüm bunlar AKP'nin gerileme sürecini durdurabildiğini değil, AKP'nin rakibi düzen partilerinin şu anki halleriyle AKP'yi geriletemeyeceğini göstermektedir. İstanbul'da EVET cephesinin aldığı oyun 2009 seçimlerine oranla sadece %1 artmış olması ve 14 semtte ise oylarını arttıramamış olması da AKP'nin gerileme sürecini tersine çeviremediğinin açık bir kanıtıdır. AKP gerilemeye devam etmektedir. Ancak 12 Eylül referandumu sonuçları EVET'e giden oylar nedeniyle AKP'nin gerileme sürecinin görülmesini engellemiştir.

Kürdistan'da Yürütülen Boykot Çalışması Düzen Güçlerine Ağır Bir Şamar İndirmiştir.

Referandum öncesinde düzen güçlerinin elbirliğiyle yürüttüğü “ne yaparsanız yapın, ister EVET deyin ister HAYIR, ama sandığa gidin” kampanyasına ve referandum çalışmaları süresince düzen güçleri tarafından yürütülen operasyonlara rağmen, 12 Eylül referandumunun en dikkat çeken sonucu boykot çalışmasının Kürdistan'da büyük ölçüde etkili olmasıdır.

12 Eylül günü Hakkâri'de seçmenlerin %91'i, Şırnak'ta %78'i, Diyarbakır'da %65'i, Batman'da, Mardin'de ve Van'da nüfusun yaklaşık %60'ı sandığa gitmedi. Siirt, Iğdır, Muş ve Ağrı'da sandığa gitmeme oranı %40 ile %50 arasında oldu. Kürdistan'da etkili bir şekilde yürütülen boykot çalışması bir taraftan Kürt illerinde AKP'nin referandum hamlesini durdurup, Hakkâri ve Şırnak'ta açık farkla geriletirken, diğer taraftan 2009 yerel seçimlerinde Kürdistan coğrafyasında neredeyse silinmiş olan HAYIR cephesi bileşenlerini de %2 daha gerilettili.

Yürütülen boykot çalışmasının etkisinin Kürdistan'da T.C.'nin düzenlemiş olduğu referandumun meşruiyetini silip attığı ortadadır. Referandum sonuçlarının açıklanmasının hemen ardından burjuvazinin televizyonlarında ve gazetelerinde çarşaf çarşaf kah “en yüksek EVET oyunun çıktığı yerler Diyarbakır, Hakkari, Şırnak oldu” diyerek kah “kitleler EVET diyecekti ama can güvenlikleri yoktu” diyerek bir propaganda hamlesine başvurmaya çalışmaları da bu aczin ifadesinden başka bir şey değildir.

Açıkçası bu sonuçta şaşırtıcı olan bir şey de yoktur. Zira referandumu CHP ve AKP arasındaki güç dengelerine göre belirleyenlerin aksine, KÖZ sayfalarında referandumun sonucunu ve içinden geçtiğimiz dönemin temel niteliğini belirleyecek asıl dinamğin BDP'nin odağında bulunduğu geniş bir eylem birliği olduğunu, AKP'yi geriletebilecek tek odağın da BDP ve BDP'nin merkezinde olduğu bir emekçiler ezilenler cephesi olacağını dile getirdik. Bu nedenle 2009 yerel seçimlerinde olduğu gibi 12 Eylül referandumunda da BDP'nin Kürdistan'da elde ettiği sonuçlar sürpriz değildir. Boykot çalışmasına dair bir değerlendirme yapılacaksa, ders çıkarılması gereken ve bu anlamda önemli olan

metropollerde yürütülen çalışmanın çapı ve niteliğidir.

BOYKOT çalışmasının Kürdistan dışında etkin bir varlık gösterdiğini söylemek doğru değildir.

Ne var ki, Kürdistan'da aktif bir biçimde yürütülen BOYKOT çalışmasının Kürdistan dışında da etkin bir şekilde yürütüldüğünü ve benzer bir sonuç gösterdiğini söylemek mümkün değildir. Hatta birçok ilde boykot tutumunu göstermesi beklenen kitlenin önemli bir kesiminin Evet tutumu aldığı tahmin edilebilir; Tunceli'de açık ve çarpıcı olarak görünen tablodan hareketle de ihmal edilmemesi gereken bir kitlenin de Hayır kampına destek verdiği gözden kaçırılmamalıdır. Bu nedenle 12 Eylül referandumunda yürütülen BOYKOT çalışmasının sonuçlarından bahsederken “her dört kişiden biri boykot dedi” ya da “kazanan BOYKOT cephesi oldu” türünden genel tespitler yapmak hem yanlış olacaktır, hem de önümüzdeki süreç için nasıl bir ders çıkarmamız gerektiğini görmemizi engelleyecektir.

Öncelikle, metropollerde boykot çalışmasının etkisini görmek, kendi iradesiyle sandığa gitmemişkitlenin oranını tahmin edebilmek mümkün değildir. Her seçimde ya da referandumlarda şu ya da bu nedenle sandığa gitmeyen apolitik kesimlerin, ya da bu referandumda oy kullanamamış olan “tatilcilerin” kullanılmamış oylarını boykot cephesinin hanesine yazarak veya Kürdistan'daki boykot çalışmasının gücüne yaslanarak, metropollerdeki düşük performansı görmezden gelip, boykot çalışmasının ileriye doğru bir sıçrayış temsil ettiğini iddia etmek doğru olmaz. Doğrusu bu sonuçlardan hareketle, hem AKP'ye hem de rakiplerine karşı güçlü bir yanıt verilmesine müsait bir ortam olduğunu bir kez daha gösterdiğini söylemek gerekir.

Dolayısıyla 12 Eylül referandumunun sonuçlarına bakarak, metropollerde yürütülen boykot çalışmasına dair tespit edilmesi gereken ilk nokta, içinden geçtiğimiz bu dönemde, tam da AKP metropollerde geriletebilecekken, bu fırsatın değerlendirilemediğidir. İstanbul, İzmir ve Ankara başta olmak üzere metropollerde Boykot Cephesi toplam gücünü 2009 yerel seçimlerinde ortak hareket eden Birlikte Başarabiliriz Platformu'nun bile üzerine değerlendiremediğidir. İstanbul, İzmir ve Ankara başta olmak üzere metropollerde Boykot Cephesi toplam gücünü 2009 yerel seçimlerinde ortak hareket eden Birlikte Başarabiliriz Platformu'nun bile üzerine kendilerine oy veren kitlelerin büyük bir kısmını boykot tutumu almaya sevk edememiştir. Hatta yerel seçimlerde bir takım sorunlara ve oyların bölünmesine rağmen düzen partilerine kapılarını kapatmış olan Tunceli'deki sonuç bile bu saptama hakkında ciddi olarak düşünmeyi gerektiren başlı başına bir örnektir.

Buradaki zaafılar çalışmanın geç başlaması, Boykot Cephesi bileşenlerinin yeterince gayret göstermemesi ya da teknik aksaklıklar gibi mazeretlerle geçiştirilebilecek zaafılar değildir. Aksine Boykot Cephesi'nin metropollerdeki çalışmasının çapını ve etkisini azaltan zaafılar daha çok politik niteliktedir.

Bu zaafıların başında ise bu cephenin kendisini referandumda metropollerde hem EVETçileri hem de HAYIRcıları geriletebilecek ve 2011 genel seçimleri öncesinde ana muhalefet olmaya aday bir güç olarak görmemesi yatmaktadır. Boykot Cephesi bileşenlerinin önemli bir kısmının bu çalışmayı 2011 seçimleriyle birleştirmek istememeleri bir yana, yürütülecek boykot çalışmasını daha görünür kılmaya, etkisi ölçülebilir bir hale getirmeye yönelik olan “sandığa giderek geçersiz oy atma” yönündeki önerilerin Boykot Cephesi

bileşenleri tarafından reddedilmesinin başlıca sebebi de, boykot çalışmasının metropollerde iddiasız olmasıdır. Bu iddiasızlığın seçimler sonrasında sandığa gitmeyenlerin sayısına bakarak “Boykotun Zaferi: %25” diye yansması da rastlantı değildir.

İstanbul'da EVET cephesi oylarını 2009 yerel seçimlerine nazaran %1 arttırmış, HAYIR cephesi de %2 oy kaybetmiştir. Ne var ki 12 Eylül referandumunda sandığa gitmeyenlerin sayısı 2009'da sandığa gitmeyenlerin sayısından sadece %9 fazladır. Eğer boykot cephesi 2009 yılında harekete geçirebildiği kadar bir kitleyi bile harekete geçirmiş olsa bu oranın %11-12 arasında olması gerekirdi. Ve bu oyların kazanılabilmesi ise İstanbul'da hem AKP'yi hem CHP'yi geriletmek anlamına gelirdi. İzmir'de 12 Eylül günü sandığa gitmeyenlerin sayısı 2009 yerel seçimlerinde sandığa gitmeyenlerden sadece %2 fazladır. Referanduma normalde katılımın düşük olduğunu düşünecek olursak, 2009 yerel seçimlerinde yerel seçimlerde BDP'nin etkisi ile hareket eden kesimlerin bu kez sandığa itmiş olduğunu görmek zor değildir. İzmir'de HAYIR cephesinin oyunun %1 azalmasına rağmen EVET cephesinin oyunun %5 artmış olmasının önemli nedenlerinden birisi de budur.

Kısacası BDP'nin Kürdistan'da yürüttüğü boykot çalışmasının etkisi ile metropollerde boykot cephesinin ortak bir şekilde yürüttüğü çalışmanın etkisi aynı olmamıştır. Kürdistan'da boykot çalışması daha önceden düzen partilerine oy veren kesimleri boykota kazanmışken, metropollerde BDP ile hareket eden kesimlerin önemli bir kesimi sandığa gitmiştir.

Buradaki sorunun ise iki ayağı vardır. Her şeyden önce Türkiyelileşen bir parti olan BDP metropollerde yürüteceği çalışmaları Kürdistan'daki tempo, öncelikler ve siyasal ortama dayanarak kurduğu planlardan devşirmektedir. Ancak boykot çalışmasının Kürdistan'daki muhatapları ile metropollerdeki muhataplarının aynı olmadığı, bu kesimlerin aynı politik talepler ekseninde hareket etmediği açıktır. BDP'nin metropollerde daha çok sorumluluk alıp öne çıkması ve sadece metropollerdeki Kürtlerin değil, tüm emekçilerin ve ezilenlerin taleplerini karşılayacak bir mücadele hattının pratikteki savunucusu olması gerekmektedir. Sorunun ikinci ayağı da boykot cephesinde yer alan ya da boykot tutumunu benimsediği halde bu cephede yer almayan sosyalistlerle ilgilidir. Sosyalistler 2007 genel seçimlerinde, 2009 yerel seçimlerinde olduğu gibi 12 Eylül referandumunda da BDP'yi öne çıkaran bir mücadele hattını benimsemekten kaçınarak, kendi “hassasiyetlerini” politik mücadelenin daha etkin bir şekilde yürütülmemesinin bahanesi yaparak hareket etmişlerdir.

Tüm bunlar Emekçilerin ve Ezilenlerin Boykot Cephesi'nin 12 Eylül referandumunda metropollerdeki emekçilere 12 Eylül günü ne yapmamaları gerektiğini söyleyen ancak 12 Eylül günü ve referandum sonrasında ne yapmaları gerektiği konusunda ortak bir şey söyleyemeyen bir hatta çekmiştir. Bu eksiklik kendisini düzenlenen mitinglerde, ortak eylem ve etkinliklerde açıkça hissettirmiş, referandum sonucuna da yansımıştır.

Demokrasi Mücadelesini Yükseltebilmek İçin Düzen Güçlerinin Rekabetinin Yaratacağı Çatlakları İstismar Etmek Gereklidir

12 Eylül referandumu süreci ve referandum sonuçları asıl olarak düzen güçleri arasındaki dengelerin yeniden belirlenmesi açısından büyük önem taşımaktadır.

Referandumda MHP'nin büyük ölçüde

gerilemesi CHP'nin aynı akıbetten ancak Baykal yerine Gandhi Kemal'i getirerek kurtulmuş olması pek çok şeyi ifade edebilir ama en önemlisi şudur: AKP Kürdistan'daki boykota rağmen % 58'i bulup konumunu koruyabildi ise bu milliyetçi rakiplerinden aldığı destek sayesinde. Bu takdirde, önümüzdeki seçimlere hazırlanırken AKP'nin Kürt açılımına daha fazla müsait olmayacağı, aksine MHP'yi iyice silip BBP çizgisindeki faşistleri kendine yedeklemeye önem vereceği düşünülmelidir.

Yani AKP bir yandan Kürtleri dışlamaya ve saldırıları sürdürmeye devam edecek, bir yandan da yeni bir anayasa tartışmalarını - kimilerinin hayal ettiğinin aksine - yine 12 Eylül'deki gibi Kürtlerle ilgili bir değişikliği içermeyen bir içerikte ve fakat yine demokratik bir değişiklik çizgisi altında tutmaya çalışacaktır.

CHP'nin yönelimi ise aksi istikamette olacaktır. Kılıçdaroğlu'nun CHP'nin kan kaybetmesine engel olmak için MHP çizgisinden ayrı durmaya özen göstermek zorunda olduğu açıktır. Zaten içinden geçmekte olduğumuz bu süreçte MHP'den CHP'ye doğru bir yönelim olması pek muhtemel değildir. Aksine CHP'ye doğru bir yönelimin asıl olarak soldan gelmesi kuvvetle muhtemeldir ve bu takdirde CHP'nin yüzünü bunlara dönen bir anayasa tartışması sürdürmesi beklenmelidir. Tüm bunlar düzen güçleri arasındaki mücadelenin 2011 seçimleri öncesinde durulmak bir yana, keskinleşeceğini ve «demokratik anayasa» tartışmalarının gündemde kalacağına işaret eder.

Burada altı tekrardan kalınca çizilmesi gereken tespit şudur: Keskinleşen ve keskinleşmeye devam edecek olan bu siyasal mücadelenin asıl belirleyicisi AKP ya da CHP olmayacaktır. Burada belirleyici olacak olan BDP ve BDP'nin odağında bulunduğu bir cephe, emekçilerin ezilenlerin cephesi olabilir ve emekçilerle ezilenler adına mücadele etme iddiasında olanların, AKP'yi geriletip Gandhi Kemal'in önünü kesme iddiası taşıyanların ödevi bu yönde çalışmak olmalıdır.

Ancak bu güç birliğinin düzen güçleri arasındaki rekabetin yarattığı çatlakları istismar edebilmesi için olmazsa olmaz koşul, sosyalistlerin BDP'yi öne çıkarmaktan geri durmaması ve BDP'nin de referandumda Kürdistan'da AKP'ye şamar atıp metropollerde böyle bir mücadeleyi yürütmemiş olması tutumundan ders çıkartarak AKP'ye karşı CHP'den daha tutarlı ve sert bir muhalefeti yürütme iradesini göstermesidir.

Bu ise sadece Kürt sorununu merkezin alan bir propaganda çizgisiyle yürütülemez. Eğer ayrı devlet kurma hakkı demek olan kendi kaderini tayin hakkı söz konusu edilmeyecek ise, Kürtlerin Türkiye sınırları çerçevesindeki demokratik hak ve özgürlükleri mücadelesini genel anlamda demokrasi mücadelesinin bir parçası olarak ele alan bir mücadele çizgisiyle ele alınmalıdır.

Yerel seçimlerden sonra referandum da bunu göstermiştir. BDP'nin genel olarak demokrasi taleplerini öne çıkaran bir kampanyanın öncülüğünü üstlenmesi gerekir. Kürt sorununda bir açılımın sağlanmasının tek yolu da bu çizginin seçimlerden güçlü bir sonuçla çıkmasına bağlıdır.

KÖZ'ün arkasında duran komünistler önümüzdeki süreçte referandumun dersleriyle donanarak bu bilinçle yüklenecekler.

İSTANBUL VAROŞLARINDA BOYKOT ÇALIŞMALARINDAN

TUZLA

Tuzla'da Anayasa ve referandum gündemine dair Ezilenlerin ve Emekçilerin Boykot Cephesi'nde bulunan siyasetlerle boykot platformu oluşturduk. Platformda BDP, ESP, KÖZ ve PARTİZAN buluştu.

Platform ilk olarak Aydınlı Mahallesi'nde bir kahve toplantısı yapmak ve toplantıya dair ozalit yapımı, merkezi platformun çıkardığı ortak bildirileri dağıtmak, pazarlarda ajitasyon yapmak gibi işler önüne koydu.

Tuzla'da Boykot'la ilgili Kahve Toplantısı

29 Ağustos'ta Aydınlı merkezde bulunan bir kahvede yapılan halk toplantısına yaklaşık 70 kişi katıldı. Boykot Cephesi bileşenlerinden ESP adına Alp Altınörs, BDP adına da PM üyesi Ömer Aşkara konuşmacı olarak katıldı.

İlk olarak ESP adına Alp Altınörs sözü aldı ve değiştirileceği söylenen maddeler hakkında konuştu. İşçilere ve Kürtlere bir hak

verilmediğini anlattı. “Bugün boykot etmenin anlamı önemlidir, çünkü biz ezilenlerin ve emekçilerin ortak sesiyiz” diyerek konuşmasını tamamladı.

BDP adına PM üyesi Ömer Aşkara yaptığı konuşmada, “biz 4 tane talepte bulunduk onlara cevap verilmedi, o taleplerimiz yerine getirilmezse bizim EVET ya da HAYIR demek gibi bir seçeneğimiz yoktur. Bu yüzden boykot diyoruz” diye belirtti.

Konuşmacılardan sonra biz de söz alarak referandumda KÖZ olarak niye boykot ettiğimizi açıkladık.

Aydınlı'da Boykot Şöleni Örgütledik

7 Eylül'de Sebahat Tuncel'in de katıldığı ve aynı bileşenlerin düzenlediği bir açık hava etkinliği yapıldı.

Şölene dair ozalitler yapıp, el ilanı ve Boykot Cephesi'nin ortak ilanlarını mahallelerde,

kahvelerde ve pazarda ortak olarak dağıttık.

Şölende ilk olarak Sebahat Tuncel söz aldı. Tuncel konuşmasında, bugün referandumda ezilenlerin, emekçilerin, Kürtlerin ve hatta asgari ücretin bile adının geçmediğinden bahsetti. İkinci olarak ESP adına Ersin Sedefoğlu söz aldı. Sedefoğlu konuşmasında genel olarak EVET ve HAYIR'ın aynı cepheler olduğunu ve gerçekte referandumda ezilenlerin yararına değişiklik yapılmadığını anlattı ve boykot çalışmasının önemine değindi.

Üçüncü konuşmacı olarak KÖZ adına söz alan yoldaş referandumun EVET ile HAYIR diyenler arasında bir saflaşma olmadığını, bunların aynı kamplar olduğunu ve karşısında bizim safımızın, Boykot Cephesi'nin durduğunu belirtti. EVET ve HAYIR diyenlerin de 12 Eylülcü olduğu belirtilen yoldaş, referandumda boykotun emekçilerin, ezilenlerin bağımsız hareketi olduğu söyledi ve bunun genel seçimlere bağlanması gerektiğini belirtti.

Son olarak söz alan Partizan, “Aslında bugün AKP bize EVET ve HAYIR deme hakkını bahşetmiştir. Çünkü daha önce anayasa değişikliği olmuştur, onlar da sormamıştır. Ama bizim üçüncü bir alternatifimiz daha var o da BOYKOT'tur. Bugün boykot en demokratik haktır ve hepimizi boykota davet ediyorum” diyerek konuşmasını noktaladı.

Tuzla-Aydınlı'da 1999'dan bugüne kadar hiç açık hava etkinliği yapılmamıştı. Bu anlamıyla da olumlu bir hava vardı. Grup Mayıs ve Koma Weng'in ezgileriyle çekilen halaylarla şölen son erdi.

Tuzla'dan Komünistler

sınırlayarak bunu kendi lehine çevirmek. AKP'nin bu referandum atağı seçimler öncesi güvenoyu almak için yaptığı bir hamledir. Biz referandumu boykot ediyoruz çünkü bu anayasa paketinde Kürt'ün hakları yoktur, Alevilerin talepleri yoktur, işçi ve emekçiler için bir şey yoktur. Ayrıca bu referandum anti demokratik bir biçimde yapılmıştır çünkü Kürt halkının iradesini seçim barajlarıyla meclise yansımaları engelleyen, DTP'nin kapatılmasını onaylayan, 1700 BDP'li siyasetçiyi ve seçilmiş Belediye Başkanlarını tutuklatan bir parti ve meclis demokratik bir anayasa yapamaz. Demokratik bir anayasa yasakların, barajların, tehditlerin olmadığı bir ortamda kurucu meclisin iradesiyle yapılabilir ancak. Biz KÖZ olarak bu boykot cephesinin daha da genişleyerek seçimlere hazırlanması gerektiğini düşünüyoruz.”

30 kişinin katıldığı söyleşinin ardından verdiğimiz iftar yemeği ile etkinliğimiz son erdi.

Evet ya da Hayır Diyerek Düzen Güçlerine Yedeklenme!

Referandumu Boykot Et, Seçimlere Ortak Adayla Hazırlan!

Yenibosna'dan Komünistler

ana caddede durmaya devam ediyor.

Referanduma bir gün kala, katılacağımız iki ayrı eylem öncesinde Referandum Boykot özel sayılarının dağıtımını gerçekleştirdik. Semtin genelinde hakim olan HAYIR eğilimine ve gelen tepkilere rağmen ajitasyon konuşmaları ve sözlü propaganda eylemimize renk kattı.

Buna rağmen kendi bağımsız çalışmalarımızın cazibesine kapılarak diğer asli görevlerimizi savsaklamadık. İki ayrı eylemin haberini tanıdığımız, tanımamakla birlikte stand ve çadırlarda bulunanların yanına bizzat giderek ve faaliyet esnasında kendini tanıtan devrimci arkadaşlara ve Bdp'lilere duyurduk. Bu çalışmalar CHP'li ve Alevi olarak kendini tanıtarak bir biçimde tepki gösterenlerle yer yer sertleşen tartışmalara girmemize yol açsa da tanımadığımız halde bizlerden bildirilerin bir kısmını alarak dağıtım yapan genç arkadaşlar bizlerde olumlu etkiler bıraktı.

Gülsuyu-Güvensu'dan Komünistler

BDP'li konuşmacı şunları ifade etti:

“Biz BDP olarak AKP'nin referandumunu boykot ediyoruz. BDP bu boykotu sadece kendisi yapmıyor, kendisinden başka bir takım sol sosyalist ve demokrasi güçleriyle birlikte yapıyor. Bu önemli bir şey. AKP sözde 12 Eylül anayasasını değiştirdiğini iddia ediyor fakat özünde böyle bir şey yoktur çünkü 12 Eylül darbe anayasasının tekçi, ırkçı anlayışı hala sürüyor. Bu anayasa paketinde Kürdün K'si yazılmıyor. Biz BDP ve demokrasi güçleri olarak yeni bir anayasa istiyoruz. Biz Bahçelievler'de içerisinde BDP'nin, SDP'nin, KÖZ'ün ve Tekstil-Sen 'in olduğu bir Boykot Cephesi oluşturduk ve iyi işler de yaptık. Bu birlikteliğin Referandum sonrasında da devam ettirilmesi önemli bir şeydir”

BDP'li arkadaştan sonra KÖZ adına konuşmasını yapan yoldaş ise şunları ifade etti:

“AKP'nin bu anayasa paketiyle yapmak istediği kesinlikle 12 Eylül anayasasını değiştirmek, darbecileri yargılamak değildir. Bir kere AKP'nin kendisi 28 Şubat darbesinin ürünü olduğu için AKP darbecileri yargılayamaz. AKP'nin anayasa paketiyle asıl yapmak istediği şey Kemalistlerin devlet içerisindeki bir takım ayrıcalıklarının

henüz geneli belirlemese de en azından komünistlerin birliğini savunanların nezdinde karşılığını buldu.

Devrimci dayanışma ve eylem birliğini savunmamız bağımsız olarak yapabileceğimiz eylem ve etkinliklerden geri duracağımız anlamına gelmediğinden referandum gündeminde boykot tutumuyla ilgili görüşlerimizi hem dar anlamda devrimci kadrolara hitap eden toplantılarla anlattık hem de genel emekçi kitleye hitaben sade ve net ifadeler içeren propaganda materyallerini kullandık. Mahallelinin büyük kısmının görebileceği yerlere ozalitler yaptık ve pankartlar astık. Ozalitlerimiz aynı gün akşamı göremeden imha edilirken pankartlarımız uzun süre kaldı. Bunlardan biri ikinci gün sabahı kesildiği halde yeniden meydana asılmak suretiyle ‘Referandumda Boykot; Seçimlerde Ortak Aday’ şian referandum günü yapılan eylem öncesi meydanadaki tüm pankartları polis sökene kadar meydana kaldı. Bir afişimiz ise '12 Eylülcülerin Evet'ine de Hayır'ına da Boykot!' şian ve KÖZ imzasıyla

1 MAYIS MAHALLESİ

1 Mayıs Mahallesi'nde referandum çalışmalarını yürütmek için ezilenlerin ve emekçilerin boykot cephesinde bulunan siyasetlerle boykot platformu oluşturduk. Platformda KÖZ, BDP, ESP, PARTİZAN VE SODAP bulundu. Merkezi Platformda DHF'nin de bulunmasına rağmen DHF mahalledeki platformda bulunmayacağını söyledi. Platform referandum çalışmasıyla ilgili olarak bir halk toplantısı örgütlemei önüne koydu.

Mahallede her siyasetten 2 kişinin katıldığı yaygın bildiri dağıtımı yaptık. İç mekan afişlerini hem esnafa hem kurumlara hem de duvarlara yapıştırdık. Halk toplantısının duyurusunu yapmak için ozalitler astık, el ilanları bastırıp yaygın dağıtımını yaptık. Kahvehane toplantıları yapıp halk toplantısının duyurusunu yaptık. Mahallenin iki yerinde stant açtık. Bildiride yer alan yazının seslendirildiği bir ses kaydıyla mahalleye halk toplantısının duyurusu olan el ilanı ve de bildiri dağıttık.

Halk toplantısının olduğu 25 Ağustos günü BDP İstanbul milletvekili Sebahat TUNCEL'in katılımıyla BDP'nin ses sistemiyle monte edilmiş arabasıyla caddeye halk toplantısının sesli duyurusunu ve bildiri dağıtımı yaptık.

Referandum Gündemli Halk Toplantısı

Halk toplantısı boykot cephesi adına okunan ortak metinle başladı. Ortak metinde, neden boykot ettiğimizi EVET veya HAYIR'ın ne anlama geldiğini bugünkü boykotun anlamının ezilenlerin ve emekçilerin ortak cephesini oluşturarak sesimizi daha güçlü çıkması için boykot cephesinin büyütülmesinin ve halkımızın 12 Eylül'ün yamalıasına da karşı olmak için EVET veya HAYIR'a yedeklenmeden, bağımsız olarak bir duruş sergilemesinin gerektiği vurgulandı.

Sebahat Tuncel yaptığı konuşmada, bugün ezilenlerin, emekçilerin, Kürtlerin gündeminde referandum olmadığını, bugün referandumun hakim sınıfların gündemi olduğunu, emekçilerin gündeminde savaş, pahalılık, işsizlik olduğunu vurguladı. AKP'nin, CHP'nin ve MHP'nin emekçilere, ezilenlere ve Kürtlere karşı ortak ses olduklarını fakat esas önemli olan bizim için dün yan yana mücadele ettiğimiz dostlarımızın bunu görmezden gelip birilerinin “yetmez ama EVET” diyerek AKP'nin kuyruğuna takıldığını, HAYIRcılarını ise Kılıçdaroğlu'nun değirmenine su taşıdığını belirtti.

İkinci olarak ESP adına konuşmacı söz aldı. Burjuva kliklerin bir yanda AKP'nin başını çektiği ABD emperyalizminin arkasında duran EVETçi cephe değerinde ise ordunun meclisteki sözcüğünü yapan CHP ve ırkçı, faşist MHP'nin olduğu ve AB sermayesinin bulunduğu HAYIRcı cephe bunların karşısında ezilenlerin ve emekçilerin ve Kürtlerin bulunduğu BOYKOT cephesinin olduğunu belirtti. ESP temsilcisi konuşmasını 12 Eylül'ün ve anayasasının çöpe atılması gerektiğini ifade ederek ve bunun ezilenlerin, emekçilerin, Kürtlerin, sosyalistlerin, ilericilerin mücadelesiyle olacağını vurgulayarak bitirdi.

Üçüncü olarak KÖZ adına bir yoldaşımız söz aldı. Yoldaşımız şunları söyledi: “Egemen sınıflar bizi kendi hazırladıkları bir anayasa değişikliği taslağına EVET ya da HAYIR dememizi istiyor. Aslında AKP'nin anayasal rejimi değiştirmedeği açıktır. Bu anayasanın tekçi yapısı değişmeden, seçim barajı kaldırılmadan, bu rejimin özüne dokunmadan 12 Eylül anayasası demokratikleşemez. Bu AKP'nin kaybetmeye başladığı itibarını kazanma ve gelecekteki efendilerini en iyi ben temsil edebilirim demesinin bir çalışmasıdır. Referandum CHP için ise bir entrikayla 2 yıldır hazırladıkları Kılıçdaroğlu'nu başa getirerek, bunu bir yeni hazırlık, kan değişimi olarak gösterip umut olarak lanse etmelerinin çabasıdır.” dedi. Yoldaş, “Bu açıkça bir seçim çalışmasıdır. Yani 2011 seçimlerine hazırlanıyorlar. Bunlardan EVET'in kuyruğuna takılmak, AKP'nin seçim çalışmalarına güç vermek, HAYIR'ın kuyruğuna takılmak gerekçesi ne olursa olsun CHP'nin değirmenine su taşımaktır. Onun için bağımsız bir cephe olarak boykot çalışmasını yürüten boykot cephesinin referandum sürecini seçim hazırlık süreci algılaması, oluşturulan platformların sürekliliğini sağlaması, ve seçimlerde ortak aday çalışması etrafında bir kampanya yürütmesi gerekir. Yani tavrımızın “referandumda boykot seçimlerde ortak aday” olması gerekir” diyerek sözlerini bitirdi.

Dördüncü konuşmacı, SODAP adına konuşma yapmak üzere kürsüye gelip kitleyi selamladıktan sonra, AKP'nin 12 Eylül anayasasını pekiştirmek üzere bir paket sunduğunu ve bunu demokrasi diye bize yutturmaya çalıştığını belirtti. SODAP temsilcisi “Biz buna sahip çıkmaycağız. Ne EVETçi burjuva klikine ne HAYIRcı burjuva kliğine yedeklenmeyeceğiz.” diyerek 3. Cephe olarak bağımsız duruş sergilememiz gerektiğini ve boykot cephesinin daha güçlü, daha gür bir sesle meydanları doldurması gerektiğini ifade etti.

Son olarak Partizan adına konuşma yapmak üzere gelen arkadaş 12 Eylül'ün ve onun anayasasının Kürtlere, işçilere, emekçilere, devrimcilere saldırılar gerçekleştirdiklerini söyledi. Bir tarafta ABD emperyalizminin uşağı Tayyip diğer taraftan faşist CHP ve faşist, kafatasçı katilleri sahiplenmiş katiller sürüsü MHP'nin olduğunu söyleyen Partizan temsilcisi “bizlere de bunlardan hangisini seçersiniz diye soruyorlar, biz bunların hiç birisini seçmiyoruz, biz sandığa gitmiyoruz, yanıtımız boykottur” diyerek sözlerine son verdi.

Olumlu Bir Değerlendirme Toplantısı

Halk toplantısının yapılmasından sonra bir değerlendirme toplantısı yapıldı ve iyi bir halk toplantısı olduğunu ve çalışmalara hız kesmeden devam etmek gerektiği vurgulandı. Bunun akabinde ise kahvehanelerde ajitasyon yapmak, Perşembe pazarında ve mahallenin belirli yerlerinde stantlar açmak ve bildiri dağıtmak gibi işler kondu. Çalışmalarda izlediğimiz yöntemse şöyle: her siyasetten belirli sayıda kişinin katıldığı kalabalık çalışmalar yapıyoruz.

12 Eylülcülerin EVET'ini de HAYIR'ını da BOYKOT ediyoruz

1 Mayıs Mahallesi'nden Komünistler

BAHÇELİEVLER

Bahçelievler'de Boykot Cephesi'nin çalışmalarını kimi zaman kendi olanaklarımızla, çoğunlukla da diğer bileşenlerle ortaklaşa yürüttük. Gerek Yenibosna Pazar yolunda gerekse Soğanlı'da ajitasyon konuşmaları ile düzenli bildiri dağıtımı yaptık. 29 Ağustos Pazar günü platform bileşenleri ile afişleme çalışması yaptık. SDP'li ve BDP'li arkadaşların katılımı ile gerçekleştirdiğimiz afiş ve bildiri çalışmasında yaklaşık 800 kadar afiş mahallemizin en işlek yerlerine ve akşam yapacağımız etkinlik alanının etrafına yaptık.

Boykot Şöleni

29 Ağustos günü Sebahat Tuncel'in de katıldığı bir şölen gerçekleştirdik. SDP, BDP, Tekstil-SEN ve KÖZ'ün beraber organize ettiği şölen, yaklaşık 2000 kişi kadar bir katılımı Yenibosna Pazar Pazarı'nda gerçekleşti. Şölende yaygın gazete ve bildiri dağıtımı yaptık. Şölen boyunca “Adalet için Boykot”, “Özgürlük İçin Boykot”, “Eşitlik için Boykot”, “Kurtuluş Yok Tek Başına Ya Hep Beraber Ya Hiç Birimiz”, “Ne AKP Ne CHP Kurtuluş Birleşik Mücadelede”, “Demokrasi İçin Kürtlere Özgürlük” sloganlarını attık.

İftar Yemekli Söyleşi

4 Eylül günü ise BDP ve KÖZ'ün tutumlarını açıkladığı bir söyleşi düzenledik. Söyleşide

GÜLSUYU

Gülsuyu-Güvensu Güzelleştirme Derneği tarafından organize edilecek olan festival hazırlıklarının olduğunu öğrendiğimizde boykot gündemini festivale taşımaya; festivalin bu yönde bir gündemi varsa buna müdahil olmaya karar verdik. Boykot çalışmalarıyla doğrudan alakalı eylemlerde de bu yönde yapılan panellere katıldık, propaganda yasağına rağmen referandum günü yapılan, mahallede etkisi olan yapılar ve sol siyasi çevrelerin nispeten ortaklaşa katıldığı yürüyüş ve basın açıklamalarına da destek verdik.

Boykot gündemiyle doğrudan alakalı olmamakla birlikte devletin boykot çalışmasını zayıflatmaya dönük olarak mahallede iki BDP'liyi gözaltına alarak birini tutuklamasına tepki olarak yapılan basın açıklamasına da katıldık, TAYAD'ıların tutuklanmasını protesto eden Halk Cephesi'nin eylemine de aynı anlayışla destek verdik. Solun parçalı tablosu ve bu tabloyu besleyen tutum ve eylem anlayışlarına karşı takındığımız eylemde birlik ajitasyon ve propagandada serbestlik düsturu ve devrimci dayanışma ruhu istenilen düzeyde